

PONDĚLÍ, 23. LISTOPADU 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Obnovení zasedání

Předseda. – Zasedání, které bylo přerušeno ve čtvrtek 12. listopadu 2009, prohlašuji za obnovené.

2. Prohlášení předsedy

Předseda. – Chtěl bych především vyjádřit naději, že naše spolupráce s jinými evropskými orgány při provádění Lisabonské smlouvy, která za týden vstoupí v platnost, bude probíhat hladce. Nepřetržitě na této věci pracuji a jsem ve spojení s předsedou Evropské komise a s předsedou vlády, který zastupuje švédské předsednictví. Chtěl bych rovněž zopakovat, že Evropský parlament je připraven pokračovat ve slyšení kandidátů navržených na funkci komisaře. Jsme na to nachystáni a informoval jsem o tom také oba orgány – Radu i Komisi (tedy předsedu Komise).

Příští týden dne 1. prosince bude světový den AIDS. Je důležité, abychom si stále, a nejen v tento den, připomínali oběti této strašlivé nemoci. Památka obětí a informovanost o této nemoci může v budoucnu přispět ke snížení výskytu nových případů.

Za dva týdny dne 10. prosince si připomeneme 61. výročí přijetí a vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv Valným shromážděním Organizace spojených národů. Její přijetí bylo důsledkem událostí druhé světové války. Deklarace byla přijata jednomyslně, což je třeba zdůraznit. Všeobecnou deklaraci lidských práv lze považovat za první významný úspěch OSN v oblasti ochrany lidských práv. Upozornil jsem vás na toto důležité datum, neboť tato oblast představuje jeden z hlavních zájmů Evropského parlamentu, a to plným právem. Nikdy bychom na to neměli zapomínat.

3. Schválení zápisu předchozího zasedání: viz zápis

4. Parlamentní imunita: viz zápis

5. Složení výborů a členství v delegacích: viz zápis

6. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

7. Sdělení o společných postojích Rady: viz zápis

8. Přijaté dokumenty: viz zápis

9. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

10. Petice: viz zápis

11. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

12. Převod rozpočtových prostředků: viz zápis

13. Plán práce: viz zápis

14. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Dámy a pánové, chtěl bych obrátit vaši pozornost k Listině základních práv v souvislosti se zdravotně postiženými lidmi v rámci Lisabonské smlouvy. Rada Evropy v současné době připravuje nový návrh antidiskriminačního nařízení a rád bych zdůraznil tři aspekty. Za prvé, podle Listiny nikdo nesmí být diskriminován přímo či nepřímo z důvodu, že má zdravotně postižené dítě nebo člena rodiny. Za druhé, pojišťovny napříště odmítají poskytnout pojištění, pokud někdo trpí genetickou poruchou nebo má zdravotní postižení. Za třetí, práva prosazovaná orgány Evropské unie a křesťanskými demokraty přisuzují velkou důležitost zachování kvality života lidí se zdravotním postižením. Chci upozornit své kolegy na všechny tyto otázky, protože vás chci požádat, abyste tento týden podpořili vytvoření Mezinárodní skupiny pro otázky zdravotního postižení.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pane předsedo, Evropská unie, kde jeden ze sedmi občanů patří k národnostní menšině, může být pyšná na to, že v tak velké míře zaručuje respektování jejich práv. Zde je třeba zdůraznit důležitost hesla Evropské unie – jednota v rozmanitosti. My všichni v této sněmovně víme, že skutečná demokracie se pozná podle toho, jakým způsobem zachází se svými menšinami. Lisabonská smlouva jednoznačně ukládá povinnost respektovat práva lidí, kteří patří k menšinám, a Listina základních práv zakazuje jakoukoli diskriminaci na základě etnického původu nebo příslušnosti k národnostní menšině.

Bohužel v Evropské unii stále ještě existují země, které navzdory přijatým mezinárodním závazkům uplatňují v této oblasti cílenou strategii a snaží se své menšiny asimilovat a zcela je zbavit jejich národní identity. Litva, neboť na tuto zemi narážím, již více než 20 let diskriminuje své občany v různých sférách života. Nejenže k tomu dochází plánovitě, ale od té doby, co přistoupila k Evropské unii, tyto praktiky dokonce ještě zesílily. Příkladem je rozhodnutí Litevského ústavního soudu o písemné podobě polských příjmení pouze v litevském přepisu.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pane předsedo, dne 14. října oznámila Evropská komise svou strategii pro rozšiřování. V tomto dokumentu Komise předkládá hodnocení pokroku, kterého dosáhly země západního Balkánu a Turecko v době světové hospodářské krize, a uvádí nejzávažnější problémy, s nimiž se budou muset tyto země v blízké budoucnosti vyrovnávat.

Ve svém krátkém projevu, kdy hovořím jako člen delegace Evropského parlamentu na zasedání společného parlamentního výboru EU-Turecko, bych chtěl vyzvat Turecko, aby i nadále pokračovalo ve svém úsilí o reformy, jejichž cílem je úplná demokratizace země a rychlé vyřešení konfliktů se sousedními zeměmi. Přístupová jednání postoupila do vyšší fáze a je třeba, aby Turecko vynaložilo ještě větší úsilí na splnění kritérií členství. Vyhledka na přistoupení k EU by měla být pobídkou k posílení demokracie a dodržování lidských práv a také k další modernizaci země a dosažení úrovně Evropské unie.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, každých šest vteřin zemře někde ve světě jedno dítě hlady a počet lidí trpících podvýživou dosáhl hranice jedné miliardy.

Tato velice vážná situace byla odsouzena na summitu zemí G20, který se konal v září v Pittsburghu. Na tomto summitu bylo oznámeno, že na podporu zemědělství v rozvojových zemích bude poskytnuto 20 miliard USD. Totéž shodou okolností zaznělo na summitu zemí G8 v L'Aquile.

Nicméně na Světovém summitu o potravinové bezpečnosti, který se konal dne 16. listopadu v Římě pod záštitou Organizace OSN pro výživu a zemědělství, byla situace zcela odlišná. Téměř všichni vrcholní představitelé zemí G8 summit ignorovali a k ratifikaci původně předpokládaných opatření nedošlo. Stěží proto překvapí, že v textu, který má přibližně čtyřicet odstavců, se neobjevují žádná konkrétní čísla, dokonce ani oněch 44 miliard USD, které jsou podle FAO každý rok zapotřebí k udržení zemědělských systémů nejchudších zemí.

Autoři závěrečného prohlášení pouze slovně podpořili slib daný v této věci členy G8 – tedy těmi, kteří se zasedání v L'Aquile zúčastnili. Tyto dvojí standardy proto odsuzuji a pochybuji, zda země G20 budou schopny tato opatření zavést. Jak říkával slavný francouzský komik Pierre Dac, „je třeba nekonečné trpělivosti věčně čekat na to, co nikdy nepřijde“.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pane předsedo, situace na Západní Sahaře je velice vážná. Varování monitorovacího střediska lidských práv v Asturii – mého regionu – a mnoha dalších organizací je třeba brát vážně. Sedm vězňů čeká na vojenský soud za návštěvu svých rodin v Tindoufu, jsou zde političtí vězni, dochází k mučení, zmizeli lidé a mírumilovná hrdinka, kandidátka na Sacharovovu cenu, Aminatou Haidarová, Saharský Gándhí, byla z tohoto území vyhoštěna okupační mocí. To je v mezinárodním právu nevdané.

Paní Malmströmová, členové Evropské komise, noví vůdci Rady: Evropská unie by se měla zapojit do podpory těchto obyvatel vystavených mimořádnému útlaku. V den 20. výročí pádu Berlínské zdi se velice blízko nás nachází jiná zeď, která funguje jako bariéra svobody.

Věnujte pozornost Aminatou! Zachraňte jí život!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pane předsedo, v posledních týdnech jsme opět obdrželi zprávy o špatném stavu Baltského moře. Proto jsem dnes nucen říci k tomu také několik slov, i vzhledem k tomu, že minulý týden proběhlo mezi Radou a Parlamentem dohodovací řízení o rozpočtu na rok 2010. Rozpočet zahrnuje dalších 20 milionů EUR, které chce Parlament přidělit na strategii pro Baltské moře, což je potěšitelné.

Zajisté proto připomenu Komisi, až zde bude zastoupena, že pro strategii zaměřenou na Baltské moře potřebujeme právní základ, abychom ji mohli skutečně uplatnit v praxi a aby finanční prostředky, které byly nyní vyčleněny, mohly být skutečně využity. Jak již bylo řečeno, zprávy, které jsme obdrželi v posledních několika týdnech, naznačují, že je nezbytně nutné něco podniknout. Musí dojít k různým věcem – a to rychle. Doufám proto, že si všichni vyhrneme rukávy a velice brzy začneme opravdu něco dělat. Musíme něco podniknout, a nejen my, ale také Komise, Rada a dotčené strany.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, ve čtvrtek jsem se v Tunisu zúčastnila soudního přelíčení s básníkem a spisovatelem Taoufikem Ben Brikem, proti němuž byla v Tunisku na základě zvykového práva vznesena nejasná obvinění, která nikoho neošálí. Od „voleb“ v Tunisku, které se uskutečnily dne 25. října, jsou ti, kteří brání lidská práva vystaveni násilí a šikaně v takovém rozsahu, jaký jsem nikdy předtím nezažila, ačkoli tuto zemi dobře znám.

Dne 25. října si prezident Ben Ali bezpochyby v plném rozsahu uvědomil nespokojenost Tunisánů se svým vůdcem; a velvyslanectví a Evropská komise, která bohužel nemá politické vízum, aby se takového soudního procesu zúčastnila, projevily obecný nedostatek zájmu o tuto otázku, která se zde odvíjí.

Myslím, že si dnes musíme přiznat zcela jasnou skutečnost. Je to naše vina, že jsme nesplnili svou zákonnou povinnost zachraňovat. Co brání velvyslanectvím a Evropské komisi v tom, aby se důsledně dotazovaly pana Ben Aliho – ve jménu našich závazných dohod a vzájemných závazků s Tuniskem – na jeho kroky, které jsou s těmito závazky zcela v rozporu?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Obchodní dohoda podepsaná dne 4. listopadu mezi Evropskou unií a Izraelem, která se týká liberalizace obchodu se zemědělskými produkty, zpracovanými zemědělskými produkty a rybami a rybími produkty, je nepřijatelná z nejrozumnějších důvodů, na které zde poukážeme.

Je nepřijatelná v první řadě proto, jelikož se řídí zásadami neoliberalní politiky, která zhoršuje současnou hospodářskou a sociální krizi, zejména v zemědělství a rybářství, ale tato skutečnost se stává obzvláště závažnou, když se tyto politiky prosazují prostřednictvím dohody se zemí, která porušuje mezinárodní právo a ta nejzákladnější práva palestinského lidu, se zemí, která nerespektuje své závazky, tak jak byly dohodnuty v mírovém plánu, drží pásmo Gazy v obklíčení, buduje další osady, pokračuje ve výstavbě zdi a vyhání Palestince z Jeruzaléma. Je to země, která stále více porušuje lidská práva a mezinárodní humanitární práva.

Důrazně odsuzujeme podpis této dohody, která bude zahrnovat obchod s produkty z izraelských osad na palestinských územích a zároveň podtrhuje nepopíratelné a nepřijatelné spolupachatelství Evropské unie s Izraelem vzhledem k závažnému porušování práv, které jsem právě popsal.

Chceme zde vyjádřit svou plnou solidaritu s palestinským lidem a podpořit jejich právo na vytvoření svobodného, nezávislého a svrchovaného státu.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedo, ruský emigrant Pavel Stroilov nedávno zveřejnil odhalené skutečnosti o spolupráci mezi Britskou labouristickou stranou a Sovětským svazem v době studené války.

Sovětské archivní dokumenty uvádějí, že v 80. letech minulého století se vůdce opozice Neil Kinnock obrátil na Michaila Gorbačova prostřednictvím tajného zmocněnce, aby zjistil, jak by Kreml zareagoval, kdyby labouristická vláda zastavila realizaci programu jaderných raket Trident. Pokud je zpráva předaná panu Gorbačovovi pravdivá, znamená to, že Lord Kinnock se obrátil na jednoho z nepřátel Británie ve snaze získat souhlas s obrannou politikou své strany, a pokud by byl zvolen, s obrannou politikou Británie.

Je-li tato zpráva pravdivá, potom by se Lord Kinnock provinil velezradou. Dokumenty, které jsou nyní dostupné, musí být na co nejvyšší možné úrovni prozkoumány britskými orgány a Lord Kinnock musí dostat příležitost, aby na sovětské záznamy reagoval.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Je smutnou skutečností, že politika ospravedlňující kolektivní oklešťování práv menšin může i dnes představovat překážku pro další vlnu integračního procesu. Chtěl bych poděkovat panu předsedovi za to, co učinil pro obnovení normálního stavu na Slovensku. Jazykový zákon je jen jednou takovou smutnou krátkou kapitolou. Dalším příkladem byla česká kauza. Česká hlava státu musí vědět, i bez Lisabonské smlouvy, že k Benešovým dekretům došlo v důsledku prosazení zásady kolektivní viny a že přijetím Listiny základních práv nepozbývají platnosti; ve skutečnosti jsou stále v rozporu s více než šesti evropskými dokumenty. Jsme přesvědčeni, že budoucnost Lisabonské smlouvy a EU bude určována nikoli znovuoživením hromadného zbavování práv z dob druhé světové války, nýbrž ochranou práv menšin v souladu s běžnou evropskou praxí zaručení nezávislosti kulturního života.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Dne 20. listopadu uplynulo 20 let od přijetí Úmluvy o právech dítěte Organizací spojených národů.

Na toto výročí připadá rovněž vytvoření skupiny Evropské unie pro rodinu a ochranu dětství. Výzvy Evropské unie – jako je demografický vývoj, sladění rodinného a pracovního života, péče o osoby odkázané na pomoc, sociální začlenění, boj proti chudobě rodin a dětí a také politika solidarity mezi generacemi – vyžadují odborné znalosti prarodinných organizací, které se věnují ochraně zájmů dětí.

Úmluva o právech dítěte připomíná, že dítě pro harmonický rozvoj své osobnosti potřebuje vyrůstat v rodinném prostředí založeném na štěstí, lásce a porozumění. Skupina pro rodinu a ochranu dětství funguje v Parlamentu jako platforma pluralitních názorů poslanců napříč politickými skupinami. Vyzývám všechny kolegy, aby podpořili tuto skupinu ve svých politických frakcích. Umožní pokračovat v práci, která je pro činnost Parlamentu důležitá a užitečná.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Situace rumunské komunity v Itálii vyvolává stále větší znepokojení. Celá Evropa již dobře ví, že zde existují snahy vinit z činů, které spáchá několik jedinců, celou komunitu. Rumuni se každý den potýkají s rostoucími problémy, stále častějším zastrašováním a strachem.

Dovolte mi, abych uvedla jen několik příkladů. V tisku se nedávno objevila zpráva o případu do očí bijící diskriminace. Ředitel jedné italské společnosti poskytující telefonní, kabelové a internetové služby doporučil svým zaměstnancům, aby neuzavírali pracovní smlouvy s rumunskými občany. A jiný příklad, dítě, které bylo rumunským státním příslušníkem romského původu, utrpělo zranění, ale žádná z nemocnic ve městě Messina ho nechtěla přijmout. Chlapec zemřel při převozu do Katánie. To je jen několik konkrétních případů. Rumuni však čelí podobným projevům nedůvěry téměř denně.

Domnívám se, že italské vládě je třeba dát na evropské úrovni jasně najevo, že s těmito projevy diskriminace vůči rumunským přistěhovalcům musí skoncovat.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedo, měl jsem v úmyslu hovořit o důležitosti evropských strukturálních fondů pro regiony, jako je Wales, po roce 2013, ale musím reagovat na předchozí poznámky pana Battena o významném britském politikovi a bývalém komisaři Evropské komise. Obvinít takovou osobnost z velezrady je podle mého názoru mírně řečeno neparlamentní jazyk a dotýčný by se měl stydět. Žádám ho, aby tato slova vzal zpět, a pokud to neudělá, domnívám se, pane předsedo, že byste ho měl vyzvat, aby tak učinil.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) V této sněmovně budeme mít brzy příležitost vyslechnout kandidáty na funkci vysokého představitele pro zahraniční a bezpečnostní politiku.

Pro nás to bude zároveň prověrkou a znamením toho, jaký vliv může Evropa uplatnit v rámci mírového procesu na Středním východě, a rovněž odpovědí na otázku, zda Evropská unie vůbec může hrát aktivní úlohu při řešení těchto problémů. Dosud jsme příliš mnoho úspěchů nedosáhli a moji kolegové, kteří již vystoupili, to dokázali ještě názorněji.

V posledních dnech se na Středním východě dál roztáčí bludný kruh násilí. Nejdříve teroristé Hamasu odpálili rakety, poté Izrael nepřiměřeně oplácel, a opět je těžké rozlišit mezi civilními a vojenskými oběťmi.

Zastávám názor, že nesmíme ani na okamžik polevit ve svém úsilí, které je nutno zaměřit na mírový proces na Středním východě.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedo, vojáci ze Spojeného království a mnoha dalších evropských států bojují a umírají v Afghánistánu. Bylo nám řečeno, že důvodem je zabránit návratu Al Kajdy, a uchránit tak bezpečnost naší země, nebo ochrana demokracie, boj proti drogám, podpora Pákistánu či prosazování práv žen. Ale tato vysvětlení už mě nepřesvědčují. Chybí zde jasná politická strategie a nevím, čeho se má smrtí našich vojáků dosáhnout. Naše přítomnost nám ani zdaleka nepřináší bezpečnost a obávám se, že jen zvyšuje nebezpečí a islámským extrémistům umožňuje, aby nás líčili jako zahraniční okupanty, kteří v občanské válce podporují vládu válečníků a drogových baronů. Naše akce posilují růst radikální protizápadní islámské víry. Potřebujeme diplomatickou strategii, musíme jednat s Tálibánem, musíme prosazovat usmíření a snažit se rozšířit složení současné vlády a musíme být připraveni stáhnout své vojáky z afghánského území.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, jak jistě víte, v říjnu 2009 bylo dosaženo dohody mezi belgickým státem a společností GDF Suez, která rozšiřuje a posiluje monopol společnosti GDF Suez až do roku 2025. To zcela odporuje politikám liberalizace. Zároveň představuje rozhodnutí, které potvrdí monopol jaderné energie, což značně zkomplikuje plány na využití obnovitelných energií a s tím související vznik pracovních míst.

Když se dovídáme, že regulátor místo toho, aby byl nezávislý, nakonec přenechá dohled nad trhem a stanovováním cen monitorovacímu výboru, kde má zasedat společnost GDF Suez, pak se skutečně začínám divit. Doufám, že Komise zareaguje a začne jednat a poukáže na situaci, v níž nacházíme soudce i souzeného, dohlížitele i dohlíženého.

Věřím proto, že Komise zareaguje, zejména v předvečer kodaňského summitu, kde otázky energií – především obnovitelných energií – budou samozřejmě těmi hlavními. Doufám, že Komise se přesvědčí, že Belgie nechápe tzv. *pax electrica*, dohodu, jejímž hlavním cílem je posílit monopol společnosti Electrabel GDF Suez.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedo, zítra se desítky tisíc pracovníků ve veřejné správě v Irsku zúčastní celostátní stávkové akce. Státní zaměstnanci s nízkými platy, zdravotní sestry, učitelé a pracovníci místních úřadů odmítají dál být obětí beránkem krize irského a světového kapitalismu a nechtějí už být nuceni platit za tuto krizi, kterou nezavinili.

Přeji si, aby Evropský parlament vyjádřil zítra těmto stávkujícím pracovníkům co nejupřímnější podporu. Stávající irská vláda nemá pro svůj program drastických škrťů žádný demokratický mandát. Vyzývám pracující v Irsku, aby svou akci rozšířili, svrhli tuto nedemokratickou vládu a vynutili si všeobecné volby, a ať lidé rozhodnou.

Rada a Komise Evropské unie se také provinily tím, že v Irsku vyžadovaly tvrdé škrty. Důvěryhodnost těchto orgánů v tomto týdnu dokonce ještě poklesla po další cynické dohodě mezi Evropskou lidovou stranou a sociálními demokraty ohledně předsednictví Rady a funkce vysokého představitele pro zahraniční a bezpečnostní politiku, do níž byla jmenována dáma, která nikdy nebyla zvolena do veřejné funkce, ale získala novou funkci díky svému umístění do sněmovny feudálních fosilií, a protože měla maximální důvěru britských labouristů.

Je jasné, že pracující v celé Evropě musí povstat a sami bojovat, nemohou spoléhat na neoliberalní většinu v této sněmovně.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedo, jeden ze sedmi Evropanů patří k nějaké etnické menšině. Navzdory tomu není ochrana autochtonních národnostních menšin v Evropě považována za prioritu. Zatímco Brusel se nikdy nenabází odnímání nejrůznějších pravomocí členskými státy, Komise tvrdí, že do vnitřních věcí zasahovat nechce, a prohlásila, že konflikty mezi národnostními menšinami jsou věcí příslušných států. Žádný jednotný přístup v Evropě neexistuje. Jednotlivá ustanovení mezinárodního práva jsou v různých státech uplatňována zcela rozdílně.

Například Francie žádné etnické menšiny neuznává a ve Slovinsku stále ještě porušují mezinárodní právo rozhodnutí AVNOJ. Naproti tomu v Rakousku využívá slovinská menšina celou řadu příležitostí k rozvoji. Podle mého názoru tyto zjevné nesrovnalosti odrážejí nutnost přijmout evropskou právní úpravu ohledně etnických skupin. Pokud chce Evropa chránit etnickou různorodost, která se vytvořila v průběhu historie, musí bezpodmínečně vypracovat mezinárodně závazný právní předpis týkající se etnických skupin, který

by zahrnoval autochtonní menšiny. Pro Evropskou unii by to byla příležitost dokázat, že ochrana národní různorodosti v rámci Evropy nejsou jenom prázdná slova.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedo, slavnostní ceremonie, která se uskutečnila dne 9. listopadu tohoto roku v Berlíně u příležitosti 20. výročí pádu Berlínské zdi, připomněla sjednocení Německa. Mimo to také ukázala, jakou cestu ke svobodě a demokracii a k ukončení rozdělení nejen Německa, ale celé Evropy, urazila střední a východní Evropa.

Stržení Berlínské zdi znamenal konec této cesty, ale proces transformace ve střední a východní Evropě začal událostmi na polském pobřeží a založením Solidarity pod vedením Lecha Wałęsy v srpnu 1980. Připomeňme si rovněž demonstrace za svobodu v Maďarsku v roce 1956 a červnové protesty v Poznani, události v roce 1968 v Československu a poražené dělníky z doků v Gdaňsku v roce 1970.

Mnoho lidí v různých zemích se přiklonilo k opozici a bojovalo za svobodu a čest. Někteří z nich obětovali svůj život. Važme si jich a mějme je v úctě. Vzpomeňme také na politiky, kteří projeví velkou představivost a odhodlání při budování svobody, demokracie a tržního hospodářství.

Předseda. – Vážení kolegové, přerušuji jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám, abych učinil oznámení.

15. Pořad jednání

Předseda. – Let pana Davida Martina byl zpožděn. Proto žádám sněmovnu, aby souhlasila s tím, že jeho zpráva o změnách jednacího řádu, který je pro nás velice důležitý, bude dnes večer posledním bodem jednání. Je to změna v plánu práce, nikoli v náplni našeho zasedání. Bylo by výborné, kdybychom se na této změně shodli, protože zpravodaj by měl být během rozpravy přítomen.

Vzhledem k tomu, že se jedná o formální změnu pořadu jednání, jsem povinen požádat o souhlas sněmovny a věřím, že sněmovna bude souhlasit.

(Parlament návrh schválil)

16. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám (pokračování)

Předseda. – Pokračujeme nyní jednominutovými projevy k důležitým politickým otázkám.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedo, v době změny klimatu a globálního oteplování je naprosto jasné, že musíme omezit emise skleníkových plynů a musíme šetřit energií. Evropská unie se již snaží, s větším či menším úspěchem, být v této oblasti na čele. Občas se také objevují zjevné pokusy vylít s vaničkou i dítě, jako v případě tzv. směrnice o ekodesignu.

V mém volebním obvodu se nachází velice úspěšný podnik Austria Email AG, který vyrábí elektrické kotle. V Rakousku je to obzvlášť praktické a užitečné, neboť většina naší energie pochází z vodních elektráren, a je tedy velice šetrná vůči životnímu prostředí.

Nyní se ukazuje, že směrnice o ekodesignu tyto kotle v budoucnu zakáže a namísto toho bude nutit lidi, aby používali plynové kotle s akumulací nebo plynová kamna, což podle mého názoru nedává smysl, jelikož jsou mnohem méně ekologické než elektrické kotle. Kromě toho v Rakousku je aktuálně ohroženo 400 pracovních míst.

To není to, čeho se snažíme dosáhnout. Tento vývoj je nežádoucí. Pokud máme chránit životní prostředí, je pochopitelně třeba přijímat rozumná, prospěšná, a především přiměřená opatření. Neměli bychom však riskovat pracovní místa kvůli výrobku, který se skutečně nezdá být výhodný.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pane předsedo, *Euronews* pro nás představuje pozoruhodné okno do světa a je to kanál, který se mi velmi líbí, ale často se zamýšlím nad obsahem jeho reklam.

Když jsem dnes ráno zapnula televizi, viděla jsem reklamu prezentující Makedonii. A co jsem četla? Daňový ráj pro podniky, průměrná mzda 370 EUR, 10% daň z příjmu atd.

Pokud Makedonie hodlá předkládat svou žádost o připojení k Evropské unii tímto způsobem a pokud se zeptám lidí ve svém regionu „Chcete, aby Makedonie vstoupila do EU?“ – tak vás ujišťuji, že to nebude

fungovat. V době, kdy se bavíme o offshoringu v rámci Evropy a o boji proti sociálnímu dumpingu můžeme vůbec připustit, aby takovéto reklamy byly průhledem do sociální Evropy? To si nemyslí.

Rovněž jsem se podívala nad reklamou prezentující Írán. V době, kdy tam došlo k veřejnému kamenování, umožnili jsme reklamy této andělské zemi.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pane předsedo, všichni jsme slyšeli o povodních, k nimž došlo během víkendu v Irsku a které značně poškodily mnoho domů, podniků, farem, silnic a znehodnotily vodní zdroje. Náklady na obnovu, i když na odhady je ještě příliš brzy, by v regionu mohly dosáhnout až 500 milionů EUR. Avšak přijetí odpovídajících opatření na zvládání takovýchto povodní a opatření, která by zabránila jejich opakování, by mohlo stát miliardy.

Zdá se, že Evropský fond solidarity je pro řešení této situace možná příliš restriktivní. Stále však doufám, že by se nějaké jeho uplatnění mohlo zvážit, ale pokud ne, navrhuji, aby bylo kladně vyhodnoceno jeho regionální využití, neboť byl zasažen sever, západ a jih země. Hrozné povodně, k nimž došlo, postihly mnoho lidí v mém evropském volebním obvodu včetně hrabství Galway, Mayo Clare, Leitrim a Roscommon, a také jih Irska. Vyzývám Komisi, aby poskytla účelnou a naléhavou pomoc.

(GA) Pane předsedo, chtěl bych vyjádřit své poděkování za to, že jste mi umožnil přednést tuto důležitou otázku ohledně povodní, které postihly moji zemi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Nedávná tragédie způsobená hurikánem Ida, který se ve dnech 6. až 8. listopadu přehnal přes Salvador, si vyžádala asi 200 mrtvých a minimálně 18 lidí se pohřešuje, 15 000 lidí se ocitlo bez domova, poškozeno bylo 80 škol a byla zničena zemědělská úroda a základní infrastruktura, jako jsou ulice, elektrické, vodovodní a komunikační sítě a zdravotnická zařízení.

Vzhledem k tomu, že Salvador je jednou ze zemí Střední Ameriky nejvíce postižených hospodářskými a sociálními problémy, je nutné, aby Evropská unie poskytla masivní podporu, a zabránila tak sociálnímu chaosu, který tato přírodní katastrofa vyvolala. Salvadorská vláda odhaduje, že vzhledem ke zranitelnosti země vůči podobným přírodním katastrofám bude na obnovu zničené země, plán rekonstrukce a zmírnění rizik zapotřebí více než 1 miliarda EUR. Z tohoto důvodu se snaží o uvolnění mimořádných finančních prostředků a přeměrování využitelných prostředků z Evropské unie.

Je to výzva, pane předsedo. Žádáme, aby to bylo sděleno Evropské komisi a Radě.

James Nicholson (ECR). – Pane předsedo, závažné problémy týkající se „vlastnického práva“ i nadále působí mnoha občanům Evropské unie, kteří investovali do majetku v zemích, jako je Španělsko, Bulharsko a Turecko, stres, finanční škody a všeobecné obavy. A to navzdory společnému úsilí mnoha poslanců EP jednajících jménem svých voličů, a navzdory zdoluhavému šetření této věci Parlamentem, které jak víme, bylo v březnu 2009 završeno příznivě přijatou zprávou paní Aukenové.

Obdržel jsem stížnosti od mnoha voličů týkající se problémů v souvislosti s majetkovými transakcemi v těchto zemích. Nespočet lidí se nachází v situaci, kdy v důsledku složitých zákonů o zástavbě a urbanizačních politik byl jejich majetek zabrán bez jakékoli náhrady.

Jsem velmi znepokojen, že Evropská unie nepodnikla více rozhodných kroků a nepokusila tento problém řešit i přes převládající shodu, že to porušuje základní práva občanů Evropské unie. Zákonost a morálnost těchto praktik je přinejlepším sporná a přinejhorším odhaluje korupční přístup k rozvoji měst.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pane předsedo, dovolu mi, abych sdílel obavy svých kolegů z nesrovnalosti mezi zprávou o pokroku Turecka na cestě k integraci do Evropské unie a článkem nedávno uveřejněným v časopise Wall Street Journal Europe, který oznamoval, že předseda vlády Turecka na své nedávné návštěvě Íránu potvrdil – a podpořil íránská stanoviska – že íránský jaderný program je podle jeho slov určený pouze pro mírové a lidumilné účely. Tento rozpor také jasně vyplývá z toho, že celkové chování Turecka – například ve dnech 8.-9. listopadu v souvislosti s návštěvou prezidenta Súdánu v Istanbulu – představuje závažný problém. Vzhledem k tomu bych byl velice rád, kdyby moji kolegové měli tyto obavy na paměti.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedo, Evropská unie by se ráda viděla jako demokratický svazek 27 demokratických států, ale musíme se podívat na realitu. V Belgii před pouhými několika lety stát podnikl kroky směřující k zákazu jedné z větších politických stran. V Německu přibližně ve stejné době došlo k neúspěšným pokusům zakázat jednu stranu na základě kompromitujících prohlášení státních tajných agentů. V Maďarsku jsou opoziční strany fyzicky napadány ze strany státu, jejich členové jsou zatýkáni a

mučení. Ve Spojeném království násilnická domobrana sponzorovaná vládoucí stranou a vůdcem opozice provádí násilné a v některých případech ozbrojené útoky na odpůrce.

Nenásilná svoboda projevu je omezována téměř ve všech zemích Evropské unie. Evropská unie je vskutku v popředí snah právně regulovat stav mysli – různé „fobie“, jak by to nazvali.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedo, vzhledem k tomu, že byla zahájena jednání o dohodě mezi Evropskou unií a Tureckem o zpětném přebírání nelegálních migrantů, chci zdůraznit, že od Turecka potřebujeme závazek, že při potlačování nelegální migrace bude spolupracovat. Na tomto místě sněmovně připomínám, že 76,5 % všech zadržení nelegálních migrantů na hranicích Evropské unie probíhá na hranicích Řecka. Velmi dobře vím, že tam, kde třetí země spolupracují – příkladem je Itálie a Lýbie či Španělsko a Mauretanie – jsou výsledky znát. Proto potřebujeme v otázce dohod o zpětném převzetí osob pokročit kupředu; Turecko musí spolupracovat s agenturou Frontex, s řeckými orgány a s úřady Evropské unie.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedo, mise EU je jediná mezinárodní mise, která monitoruje provádění dohod z minulého srpna a září mezi Ruskem a Gruzii. Paní Ashtonová by nyní měla dát ruské straně zcela jasně najevo, že je třeba bez jakýchkoli dalších průtahů zaručit misi EU vstup na separatistická gruzínská území.

Do Sankt Petěrburgu dnes dorazil francouzský přepravní nosič vrtulníků typu Mistral. Plán na prodej této moderní válečné lodi Rusku je odpovídající odměna Kremlu za jeho loňskou invazi do Gruzie. Jak prohlásil velitel ruského námořnictva, tento typ lodi by ruskému námořnictvu v srpnu 2008 umožnil splnit úkol za 40 minut místo za 26 hodin. V tomto případě by prezident Sarkozy už nestihl zabránit panu Putinovi v okupaci gruzínského hlavního města.

Poskytnutí nejnovější technologie NATO ruskému námořnictvu znamená převzetí odpovědnosti za podporu kremelských jestřábů při realizaci jejich plánů vojenských cvičení z loňského září.

Alan Kelly (S&D). – Pane předsedo, zatímco se scházíme zde ve Štrasburku, polovina obyvatelstva města Cork, v mém volebním obvodu Munster, se ocitla ve svých domovech bez vody – a to je rok 2009!

Univerzitní areál v Corku musel být na celý týden uzavřen a z mnoha studentů mojí Alma Mater se doslova stali bezdomovci. Po nejhorší povodni co paměť sahá, která postihla zejména města Cork, Tipperary, Limerick a Galway, jdou ztráty majitelů obchodů, vlastníků domů a farmářů do milionů eur.

Po ničivých záplavách, které v roce 2002 zasáhly celou střední Evropu, zřídila Evropská unie fond solidarity na pomoc členským státům postiženým takovými povodněmi v důsledku přírodních katastrof. Zatím posledním příjemcem této pomoci se stali naši kolegové v severovýchodním Rumunsku. Pravidla uvádějí, že za určitých okolností, dojde-li k mimořádným regionálním katastrofám, je možno této pomoci využít.

Nyní se obracím na pana předsedu Barrosa a pana komisaře Sameckého, aby jakoukoli žádost Irska o pomoc čerpanou z tohoto fondu posoudili kladně. Vyzývám především irskou vládu, aby se okamžitě spojila s Komisí a žádost předložila. Je velmi důležité, aby EU a Parlament rozšířily svoji podporu na různé komunity v Irsku, které utrpěly hrozné škody.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) V severní části Maďarska denně přechází hranici více než několik desítek tisíc osob ze Slovenska, kteří zde pracují, a zároveň několik tisíc lidí se přestěhovalo a nyní žije v severní části Maďarska v Rajce a v dalších vesnicích. Díky velice kvalitní infrastruktuře a díky Schengenské dohodě pracují na Slovensku a žijí v Maďarsku. Tento příklad skvěle dokládá výhody Evropské unie.

Podle průzkumů Slováci žijící v Maďarsku se ve svém nově zvoleném prostředí cítí jako doma a místní úřady nyní zvažují zajištění školek a škol, kde by se mluvilo slovensky, i když se nejedná o slovenské občany, protože dvojazyčnost je v Maďarsku důležitou hodnotou.

Opačný proces probíhá na Slovensku, kde maďarská etnická komunita, která zde žije už tisíc let, je v otázce jazykových práv závažným způsobem diskriminována, neboť maďarština je v postavení druhořadého jazyka a je podřízena oficiálnímu jazyku. Je to hanba pro celou Evropskou unii!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, chci upozornit Parlament na pravidla pro převody společností obsažená ve směrnici 2001/23/ES.

Říkám to proto, že italská společnost Eutelia S.p.A., která působí v oblasti telekomunikací a informačních technologií, počítá mezi své klienty některé velice významné podniky, ale nejen podniky, poskytuje například

také služby bance „Bank of Italy“, italské poslanecké sněmovně a italskému senátu. Kromě toho je zapojena do schengenského projektu, takže disponuje některými velice důvěrnými údaji.

V květnu 2009 se Eutelia zbavila své sekce IT a převedla ji do své pobočky Agile, která má na výplatu svých 2 000 zaměstnanců fond v podstatě pouhých 96 000 EUR. Následně v říjnu 2009 obdrželo 1 192 osob výpověď pro nadbytečnost. Tito lidé jsou stále ještě zaměstnání, přestože dostali výpověď pro nadbytečnost. Navíc absurdní je, že pravidlo, na které jsem právě teď poukázala, klade zvláštní požadavky na podnikání těch, kteří nabývají části podniků ...

(Předseda řečníci přerušil)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, důrazně odmítám opatření, která přijímá Spolková republika Německo na deportaci Romů a dalších menšin do Kosova. Brzy má být deportováno asi 2 500 osob ročně. Tato opatření se dotýkají zejména 10 000 Romů, ale také Egypťanů a Aškrétů.

Mnozí z těchto lidí žijí v Německu více než deset let a našli zde útočiště před vysídlením, pronásledováním a násilím. Byly zahájeny také deportace lidí z Rakouska, Belgie, Maďarska a Francie. S těmito deportacemi nesouhlasím, protože situace menšin v Kosovu, zejména Romů, je neúnosná. Míra nezaměstnanosti v této skupině dosahuje téměř 100 % a v Kosovu nelze těmto lidem zajistit slušné ubytování. Mají vyhlídky na život v táborech nebo v olovem znečištěné Mitrovici. Nakonec bych chtěla vyzvat k odpovědnosti, kterou Německo nese vzhledem ke své historii, vůči obětem druhé světové války, například vůči Romům a Sintům, kteří byli pronásledováni a systematicky vyvražďováni. Určitou odpovědnost, kterou je nutno v tomto případě převzít ...

(Předseda řečníci přerušil)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Chci vás jen upozornit na nebezpečí, které představuje choroba ohrožující jehličnaté stromy v lesích Evropské unie, jedná se konkrétně o hádátka borovicové, původem z Ameriky. Bylo zjištěno v Portugalsku v regionu Sétubal a rozšířilo se již do dalších oblastí Portugalska a Španělska. Jediným účinným způsobem boje s touto chorobou je pokácení a spálení napadených stromů.

Je třeba zdůraznit, že lesy pokrývají 38 % portugalského území a jsou domovem pro 400 000 vlastníků půdy. Vytvářejí 14 % průmyslového HDP, poskytují 9 % pracovních míst v průmyslu a představují 12 % vývozu. Lesy Evropské unie jsou v zásadě ohroženy, proto je uvedený zásah nutným předpokladem pro vypracování záchranného plánu, který má zabránit rozšíření této choroby, dosud omezené na Iberský poloostrov, po celé Evropské unii.

Na záchranný plán by měly být k dispozici také dostatečné finanční prostředky, abychom tento problém odstranili, neboť poškozuje řadu podniků, které jsou nuceny skončit, a poškozuje mnoho pracovníků, které připravuje o živobytí. Je povinností celé Evropské unie, aby v této věci něco podnikla.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) V první řadě chci co nejdůrazněji protestovat proti tomu, co kolega z Rakouska prohlásil o ochraně menšin ve Slovinsku. Slovinsko ve skutečnosti poskytuje vysokou míru ochrany národnostních menšin a přejeme si jen, aby slovinské menšiny žijící v sousedních zemích měly podobná práva.

Dovolte mi, abych přešel k dalšímu tématu. V současné době informačních technologií se informace šíří mezi lidmi velice rychle. Čím větší znepokojení nějaká zpráva vyvolává, tím rychleji se šíří, a přesnost informací se stává druhořadou. Zvláště zajímavé jsou v této souvislosti novinové články, které mají dopad na zdraví a stravu lidí.

V posledních několika týdnech se ve Slovinsku elektronicky šíří nepravdivé informace o potravinovém kodexu Codex Alimentarius. My poslanci Evropského parlamentu můžeme v těchto případech vznést na Evropskou komisi dotazy a pak několik týdnů počkat na kvalifikovanou odpověď. Musíme však být schopni podniknout okamžité kroky, protože ke škodám dochází ve velmi krátké době.

Z tohoto důvodu navrhuji, aby Evropská komise zvážila zřízení síťového informačního portálu, kde každý občan, který se chce na Komisi obrátit přímo, obdrží odpověď nejdéle do tří dnů.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost a přijetí Stockholmského programu bude mít rozhodně příznivý dopad na občany Evropy v novém prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti.

Co se týče nelegální migrace a přeshraniční trestné činnosti, předpovědi pro příští roky uvádějí, že příliv migrantů bude narůstat, a to i na východní hranici Evropské unie. Mám na mysli především Moldavskou

republiku. Po politických změnách, k nimž zde došlo, tato země jednoznačně vyjádřila přání začlenit se do Evropské unie, ale v současné době se nachází ve zranitelné hospodářské situaci. Snížila se také její schopnost zvládat problémy, jako je migrace a trestná činnost na jejích hranicích. Evropská unie v zájmu posílení svých vlastních vnějších hranic a vytvoření bezpečnostní zóny musí Moldavské republice poskytnout značnou hospodářskou pomoc, aby tak zvýšila její akceschopnost.

Evropská unie musí naléhavě navrhnout dohodu o přidružení a stanovit časový výhled pro budoucí přistoupení této země k EU. Tím se integrace značně zjednoduší a úspěch této spolupráce bude zároveň vzorem pro jiné státy sousedící s Evropskou unií.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedo, děkuji vám, že jste mi umožnil říci několik slov o nebyvalých záplavách, k nimž o víkendu došlo v Irsku.

– Kolegové zde hovořili o záplavách, které o víkendu postihly Irsko a které zde nemají obdoby. Osobně jsem navštívil některá místa ve svém volebním obvodu – například města Clonmel, Killarney, Bandon, a pochopitelně město Cork, které bude bez vody minimálně ještě další týden. V důsledku těchto nebyvalých záplav – možná vlivem změny klimatu, o níž zde v Parlamentu tak často mluvíme, je uzavřen také areál univerzity v Korku.

Je zapotřebí zajistit dvě věci. Za prvé irská vláda a místní úřady musí uplatnit směrnici EU o povodních. To je nejdůležitější a musí se to udělat. Za druhé irská vláda by měla požádat Evropskou unii o finanční prostředky z Fondu solidarity Evropské unie, aby bylo možno poskytnout naléhavou pomoc těm, kteří to potřebují nejvíce, jak to již dříve proběhlo v některých zemích, například v Německu, ve Francii, v České republice a v Rakousku.

Zoran Thaler (S&D). – Pane předsedo, dva ázerbájdžánští mladí aktivisté a blogeri Emin Abdulajev a Adnan Hadžizade byli v nespravedlivém procesu odsouzeni na dva a půl roku a dva roky. Obvinění proti nim byla vykonstruovaná a byli odsouzeni pouze za uplatňování svého práva na svobodu projevu a svobodu sdružování.

Vězně svědomí Emina Abdulajeva a Adnana Hadžizadeho musí ázerbájdžánské orgány okamžitě a bezpodmínečně propustit. Rada, Komise a členské státy Evropské unie musí ázerbájdžánské vládě předložit otázku demokracie a lidských práv. Je nutno připomenout, že demokratizace je jedním z cílů Východního partnerství a Ázerbájdžán je součástí této iniciativy. Ázerbájdžán musí plnit své závazky jako člen Rady Evropy a partner Evropské unie.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, imperialistická politika podpory Izraele ze strany USA a NATO a obecné povyšování vztahů a otázek obsažených v dohodě EU-Izrael o přidružení posilují agresi a neústupnost Izraele vůči palestinskému lidu. Podle statistik byl pro Palestince tento rok nejkrvavějším. Jen při samotné vojenské operaci „Roztavené olovo“ bylo zavražděno celkem 1 443 Palestinců, 9 600 Palestinců je nezákonně bez soudu zadržováno v izraelských vězeních, zeď hanby je 450 km dlouhá a plánuje se její prodloužení na 750 km, na Západním břehu a ve východním Jeruzalémě jsou ničeny domy a infrastruktura. Vyjadřujeme svou solidaritu s palestinskými lidmi a požadujeme okamžité, spravedlivé a životaschopné řešení palestinské otázky, tedy vytvoření nezávislého palestinského státu na územích z roku 1967 s hlavním městem východní Jeruzalém, který bude mít svrchovanost nad svým územím a hranicemi a přijme opatření na návrat uprchlíků a navrácení všech arabských území okupovaných Izraelem od roku 1967.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Chtěla bych obrátit vaši pozornost na aktuální téma, o kterém již předtím hovořila Cornelia Ernstová. Mluvím o procesu přesídlení, který byl zahájen po jednání a podpisu dohod o přidružení, a to těch, kteří byli vysídleni nebo přinuceni uprchnout v době jugoslávské války. Tento proces začal jak v podobě dobrovolných odchodů, tak pod nátlakem, a týkal se především národnostních menšin žijících v Kosovu, zejména Romů, kteří se v důsledku tohoto procesu dostávají do velice obtížné situace.

Myslím, že je nanejvýš důležité, abychom vzali v úvahu doporučení mezinárodních organizací, pokud jde o tyto dohody o přidružení. Víme, že z hlediska sociální a hospodářské infrastruktury Kosovo není schopné se o tyto lidi postarat. Situace, která tam vzniká, je skutečně politováníhodná. Domnívám se, že Evropský parlament o tom musí otevřeně hovořit.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pane předsedo, minulý čtvrtek byly zveřejněny zprávy o nepředstavitelně odporném zabíjení v Peru. Podle agenturních zpráv nějaký gang po dobu několika let popravoval své oběti,

odstraňoval z jejich těl tuk a prodával ho za 10 000 EUR za litr evropským kosmetickým firmám. Jsou tyto zprávy pravdivé?

V každém případě šlo o hrůzná jatka. Po obdržení těchto příšerných zpráv je nyní na nás, abychom zjistili, zda jsou tyto kolující zprávy skutečně pravdivé. Faktem zůstává, že Evropané rozhodně musí zjistit, o co přesně jde, abychom vyloučili možnost, jak naznačují zprávy, že evropské farmaceutické či kosmetické firmy mají s nevýslovně odpornými vraždami něco společného.

Předseda. – Nyní jsme ukončili jednominutové projevy.

Zaznělo mnohem více projevů než obvykle – více než 40 – vzhledem k času, který jsme měli k dispozici. Bude-li to možné, poskytneme pro vystoupení větší prostor, než stanoví jednací řád, který umožňuje maximálně 30 těchto projevů.

17. Sítě a služby elektronických komunikací (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je zpráva paní Trautmannové předložená jménem delegace Evropského parlamentu do dohodovacího výboru týkající se společného znění směrnice Evropského parlamentu a Rady schváleného dohodovacím výborem, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném regulačním rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a k přidruženým zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (03677/2009 - C7-0273/2009 - 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, opět zde – tentokrát naposledy – diskutujeme o telekomunikačním balíčku a konkrétně o mojí zprávě o směrnících týkajících se „rámce“, „přístupu“ a „oprávnění“, které představují konečný mezník.

Nyní mám příležitost, abych poděkovala svým kolegům, zejména svým spoluzpravodajům Pilar del Castillové a Malcolm Harbourovi, předsedovi dohodovacího výboru panu Vidal-Quadrasovi, předsedovi Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku Herbertu Reulovi a všem zúčastněným službám Evropského parlamentu. Chci také poděkovat paní komisařce za její angažovanost a podporu po celou tuto dobu a děkuji rovněž jejím službám. A konečně vítám také úsilí švédského předsednictví o dosažení uspokojivých výsledků. Věnujme krátkou vzpomínku paní Ulrice Barklund Larssonové.

Zítřejší hlasování vyše velice jasný signál těm, kteří očekávají dynamičtější evropskou průmyslovou politiku. Jelikož ve druhém čtení bylo dosaženo shody o 99 % obsahu textu, pouze shrnu aspekty, které jsme si stanovili jako prioritu. Chtěli jsme především zachovat účinnou a trvalou hospodářskou soutěž, ale také zajistit, aby tato soutěž byla užitečná pro hospodářský a sociální rozvoj prostřednictvím plného pokrytí evropského území, co se týče přístupu, vysokorychlostního internetu pro každého a pro všechny regiony – včetně lepší správy rádiového spektra – a plných práv pro zákazníky.

Bude třeba vytvořit soudržný operační rámec pro ty, kteří budou tyto směrnice používat, tj. pro regulátory, Evropský úřad pro trh elektronických komunikací (BEREC) a Komisi, dále zaručit právní jistoty, podpořit investice potřebné pro obnovu našeho hospodářství a zajištění větší dynamiky pro operátory, jejich zákazníky a zaměstnance, a konečně vytvořit množství vysoce kvalitních služeb, dostupných pro většinu lidí a za přiměřenou cenu.

Je důležité, abychom dodržovali podmínky dohody a bohužel nedávná prohlášení některých členských států vyvolávají pochybnost o jejich odpovědnosti v této věci. Podpořím výklad Komise ohledně výsledku našich jednání o článku 19. Pro zajímavost, znění zvolené pro tento článek úzce souvisí s rozpravou o mechanismech článku 7 a 7a. Bylo by zklamáním, pokud by Rada prostřednictvím nezávazných prohlášení předala vzkaz, že jaksi chtěla, aby se vlk nažral a koza zůstala celá, popřením spravedlivé rovnováhy pravomocí mezi členskými státy, BEREC a Komisí.

Na závěr samozřejmě to hlavní, co nás přivedlo ke smíru, tedy pozměňovací návrh 138. Chtěla bych jen dodat, že konečný výsledek představoval maximum toho, čeho mohl Parlament dosáhnout na právním základě, který jsme měli, tj. harmonizaci vnitřního trhu. Tento výsledek proto nesmíme brát na lehkou váhu, neboť poskytuje všem uživatelům elektronických připojení spolehlivou ochranu jejich práva na soukromí, presumpci nevinu a řízení o sporných otázkách, ať čelí jakémukoli způsobu jednání, a to ještě předtím, než budou přijaty jakékoli sankce.

Mám také radost, že Komise je ochotna posoudit otázku neutrality sítě v Evropě a na základě výsledku těchto pozorování vytvořit odpovídající nástroje, které by Parlament a Rada měly do konce roku k dispozici.

Na závěr proto vyzývám všechny, aby přemýšleli o transpozici balíčku. Dospěla jsem k názoru, že Parlament, pro něhož tento balíček hodně znamená, se přesvědčí, zda tato transpozice probíhá s ohledem na minulé dohody. Pane předsedo, nyní budu pozorně poslouchat projevy svých kolegů, než si na konci rozpravy opět vezmu slovo.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

Místopředseda

Viviane Reding, členka Komise. – Pane předsedající, dnešní den je vyvrcholením velice dlouhého a velmi často usilovného legislativního procesu a úsilí vynaložené na jednáních všemi stranami přineslo výsledky, na které stálo za to čekat. Chtěla bych poděkovat zpravodajům, předsedům výborů, předsedovi Parlamentu a členům dohodovacího výboru i všem jednotlivým poslancům Parlamentu, kteří projevíli svoje odhodlání a uplatnili odborné znalosti.

Po přijetí balíčku reforem v současné podobě získá Unie regulační rámec, který je vhodný pro řešení výzev rychle se rozvíjející digitální ekonomiky založené na spravedlivých cenách pro všechny za zavedení telefonního a internetového připojení a zároveň připravuje půdu pro investice do vysokorychlostních sítí poskytujících vysoce kvalitní a moderní služby.

Tato pravidla, tyto reformy, posunou Evropskou unii na čelní místo ve světě v regulaci elektronických komunikací, a to nejen díky zdokonalení mechanismu k dosažení konkurenceschopného jednotného trhu, ale také zakomponováním občanských práv do regulační politiky.

Kompromis dosažený při dohodovacím řízení stanoví vůbec poprvé v právních předpisech EU základní práva uživatelů internetu pro případ opatření, která by mohla omezit jejich přístup k internetu. Jedná se o velmi důležité ustanovení o svobodě na internetu. Z toho je jasné, že internet, který stále více proniká do našeho každodenního života, by měl podléhat stejné ochraně v oblasti základních práv jako jiné oblasti činnosti. Předchozí spravedlivé řízení s presumpcí nevinu a právo na soukromí a následně právo na účinné a včasné soudní přezkoumání, to jsou pravidla, která byla do nového balíčku reforem zahrnuta.

Balíček reforem zároveň obsahuje vizi otevřeného a společného internetu jako cíle regulační politiky. Přístup EU je velice pragmatický. Mimochodem balíček již přivítali na jiných kontinentech jako důležitý ukazatel další cesty.

Byla rovněž posílena ochrana uživatelů proti ztrátě osobních údajů a proti nevyžádané elektronické poště, především tím, že operátoři mají povinnost oznámit uživatelům případné narušení osobních údajů, a posílením zásady souhlasu uživatele v případě použití souborů cookies. K hlavním uživatelským výhodám patří právo změnit pevného nebo mobilního operátora v jednom pracovním dni, a přitom si nechat své staré telefonní číslo.

Zásluhou Parlamentu s sebou nové ustanovení o rádiovém spektru přinese nižší ceny a podpoří zavádění nových služeb, čímž pomůže překlenout digitální propast. Parlament bude hrát klíčovou úlohu při stanovení strategického směru pro politiku spektra na evropské úrovni prostřednictvím nového víceletého programu politiky rádiového spektra. Reformy také umožní operátorům investovat do sítí příští generace a posílí pobídky pro účelné investice do nové infrastruktury, jelikož zohledňují investiční rizika, a zároveň zabráňují potlačování hospodářské soutěže.

Úřad evropských regulačních orgánů, slavný BEREC, nabízí na institucionální úrovni 27 vnitrostátním regulačním orgánům možnost podílet se na fungování jednotného trhu transparentnějším a účinnějším způsobem. Posílený dohled Komise nad nápravnými opatřeními za podpory BEREC upevní jednotný trh, neboť se zlepší soudržnost a kvalita uplatňování rámce v celé Evropě a operátorům budou zajištěny rovné podmínky.

Nezapomínejme na důležitou dohodu o článku 19 rámcové směrnice, které bylo dosaženo a která Komisi umožňuje posílit harmonizační pravomoci vztahující se na obecné regulační přístupy, a to i v souvislosti s nápravnými opatřeními. Komise tak hraje ve spolupráci s BEREC klíčovou úlohu, neboť zajišťuje, aby nařízení o telekomunikacích bylo na jednotném trhu uplatňováno důsledně v zájmu občanů a podniků.

Na květnovém plénu jsem vás již seznámila se svými prohlášeními, kde uvádím, že Komise bude vycházet z reforem a příští rok povede rozsáhlé konzultace o rozsahu budoucí univerzální služby a širokém uplatnění zásad týkajících se oznámení o narušení údajů. Dnes tyto závazky znovu potvrzuji, ale samozřejmě nastavené pouze na dobu, která od té doby uplynula.

Komise také odvede svůj díl práce a zajistí, aby nové nástroje byly dobře využity, až budou potřeba. Uvedla jsem, že Komise bude sledovat, jaký dopad trhu a technologického rozvoje na svobodu sítě a do konce roku 2010 oznámí Evropskému parlamentu a Radě, zda bude zapotřebí dalšího vodítka. Komise rovněž uplatní své stávající pravomoci v oblasti práva hospodářské soutěže při řešení protisoutěžních praktik, které se mohou objevit.

Domnívám se, že důvěra a právní jistota, které tyto reformy poskytují, rozhodujícím způsobem napomohou tomu, aby odvětví elektronických komunikací přispělo k hospodářskému oživení. Chválím proto Parlament za to, že balíčku vyjádřili svou podporu, a vyzývám poslance, aby hlasovali pro jeho přijetí.

(Potlesk)

Pilar del Castillo Vera, *jménem skupiny PPE*. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, na začátku bych chtěla vyjádřit poděkování svým kolegům a v tomto případě zejména zpravodajce paní Trautmannové, protože skutečně odvedla mimořádnou práci. Museli byste při tom být, abyste poznali, kolik toho bylo v této závěrečné fázi dosaženo, což při dohodovacím řízení vedlo k úspěchu.

Řekla bych, že v dané chvíli máme výbornou pozici, a můžeme se tedy začít zabývat budoucností, která je v určitém smyslu revoluční, nebo by měla být revoluční.

Konečně máme – nebo již brzy budeme mít – regulační rámec, který stanoví některé velice dobré základy k tomu, aby se rozvoj internetu, digitální společnosti a digitální ekonomiky stal prioritou našich cílů. Tento rámec poskytuje dobrou ochranu uživatelům, podporuje jejich práva a také zajišťuje bezpečnost pro investory.

Domnívám se však, že je velmi důležité, abychom se nyní s rozhodností zaměřili na budoucnost. Musíme se odhodlaně dívat za rok 2010, abychom veškeré své úsilí mohli věnovat stanovení digitální agendy po roce 2010. Ke klíčovým cílům této digitální agendy by mělo patřit zajištění všech prostředků potřebných k přístupu a účasti prostřednictvím internetu pro všechny, pro uživatele i občany, a samozřejmě rozvoj otevřeného a konkurenceschopného vnitřního digitálního trhu.

To je naprosto zásadní cíl, pokud chceme dostat evropské hospodářství tam, kam by v dnešním globálním světě mělo patřit.

Corinne Lepage, *jménem skupiny ALDE*. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, potěšilo mě, paní komisařko, když jste říkala, že svobodný přístup k internetu je třeba zaručit stejně jako jiná základní práva.

To je přesně to, o co my, poslanci Evropského parlamentu bojujeme – poskytnutí stejné míry záruk, tj. předchozí řízení před nestranným soudcem.

Úplně se nám to nepodařilo, ale díky práci naší zpravodajky se zdá, že jsme v rámci svých možností dosáhli dobrého řešení. Není dokonalé. Není dokonalé, protože otevře cestu sporům, kterým bychom se raději vyhnuli; a kdybychom říkali věci na rovinu, jako teď právě já, k žádným sporům by nemohlo dojít. Bohužel v této věci jsme nedospěli ke kompromisu.

To znamená, že se budeme muset vrátit k tématům, jako je svobodný přístup k internetu, neutralita sítě a jakým způsobem zajistit v otevřené společnosti, jako je ta naše současná, určitou míru svobody v přístupu ke znalostem a informacím. To vše je součástí jedné a téže věci. Udělali jsme první krok; máme základní velmi důležité první znění, a proto já osobně pro ně budu hlasovat, i když jiní váhají.

Nicméně při ochraně svobodného přístupu k otevřené vědě, k otevřenému výzkumu a všem dílům duševní činnosti budeme muset jít mnohem dále, i když samozřejmě s vědomím, že vlastnická práva v oblasti literatury, výtvarného umění a výzkumu je třeba chránit. V příštích letech však budeme muset téměř jistě uzavírat další kompromisy.

Philippe Lamberts, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, máme velkou radost, že opatření přijatá Evropským parlamentem, umožnily uživatelům internetu požívat zaručené, a nyní jednoznačné ochrany. Je pravda, že kdyby Parlament dvakrát nehlasoval pro slavný pozměňovací návrh

138, nebyli bychom tam, kde jsme dnes. Je jasné, že právě díky tomu bylo dosaženo nynějšího kompromisního znění.

Paní Lepageová nicméně prohlásila, že dosažený kompromis určitě není tím nejvyšším cílem, pokud jde o ochranu práv uživatelů internetu.

Domnívám se, že jsme šli tak daleko, jak jsme mohli, s ohledem na ústavní pořádek, v jehož rámci dnes Evropský parlament funguje. Kompromis proto otevírá cestu pro přijetí tohoto telekomunikačního balíčku, který pro nás představuje skutečný pokrok ve srovnání se systémem zděděným z časů telekomunikačních monopolů – doby, která je našťástí již minulostí.

Zítřejší hlasování je však pouze začátek. Zde ve sněmovně, stejně jako ve vnitrostátních parlamentech budeme neobyčejně pozorně sledovat, jakým způsobem bude zítra přijatý kompromis převeden do vnitrostátního práva, protože víme, že řada členských států Evropské unie je v otázce občanských svobod řekněme poněkud těžkopádná – zejména tam, kde se jedná o internet – a nejsem si jist, zda se vyvarují nástrah obcházení pravidla, které zítra přijmeme.

Závěrem, je načase, aby si Evropská unie sama sobě nadělila skutečnou listinu práv uživatelů internetu a samozřejmě vymezila přístupová práva, práva na soukromí, svobodu projevu a neutralitu sítě. Prosté prohlášení o síťové neutralitě nám nestačí.

Také platí, že bychom měli zaměřit zvláštní pozornost na práva autorů a tvůrců, aby šíření jejich děl po internetu pro ně bylo povzbuzením. Nesmí to však vést k vyvlastnění tohoto pozoruhodného nástroje ve prospěch soukromých zájmů.

Malcolm Harbour, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, jako jeden ze tří zpravodajů, kteří velice úzce spolupracovali na celém balíčku – a je jasné, že se jedná o balíček – chci velice upřímně přivítat tuto kompromisní dohodu, a kromě toho také poděkovat Catherine Trautmannové, která vedla jednání s velkou obratností. Různorodý charakter konečného znění a záruky, které stanoví pro práva uživatelů, jsou holdem jejím vyjednávacím schopnostem.

Vítám skutečnost, že všechny politické skupiny zastoupené v dohodovacím řízení znění textu schválily a že svým zítřejším hlasováním můžeme výhodám tohoto celého balíčku dát konečně zelenou, protože už je to několik měsíců, co jsme na tom pracovali. Dne 26. října Rada již schválila mou vlastní zprávu o univerzální službě a právech uživatelů, v níž na řadu bodů upozornila paní Redingová. Nebudu je opakovat, ale stačí říci, že pro spotřebitele to znamená velký pokrok.

Rád bych řekl jednu nebo dvě poznámky k některým bodům své vlastní zprávy, a zejména vyzdvihl naše jednání s Radou – pane předsedající, neměl jste bohužel příležitost hovořit, ale intenzivně jste se do těchto jednání zapojil – kde bylo dosaženo významného pokroku v oblasti narušení údajů, zejména v otázkách spojených s používáním souborů cookies, a v otázce práva spotřebitelů odmítnout zařízení, která mohou shromažďovat informace o jejich počítačích.

Paní komisařko, velice vítáme vaše vyjádření k otázce narušení údajů, ale musím říci, že jsem byl poněkud překvapen, když jsem obdržel prohlášení 13 členských států, které podle mého názoru podstatně jinak vykládá dohodu, kterou státy již podepsaly dne 26. října. Možná to budete chtít později komentovat. Chci jen podpořit názor – a jsem si jist, pane předsedající, že byste souhlasil – že to, co jsme dohodli, je postoj. Komise bude nyní tento postoj uplatňovat. Je-li k tomu zapotřebí nějakého vysvětlení, je na Komisi, aby tak učinila. Těšíme se, že ho budeme prosazovat a co nejdříve s ním vyjdeme, zejména v oblasti neutrality sítě, vaše prohlášení k ní upřímně vítáme, protože právě za to jsme v mém výboru usilovně bojovali. Pro spotřebitele je to významný krok vpřed. Jménem své skupiny to velice vítám a doufám, že i celý Parlament.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, o telekomunikačním balíčku se rozhodne zítra. Chtěla bych poděkovat paní Trautmannové a všem svým kolegům, kteří bojovali za svobodný internet. Obzvláště bych chtěla poděkovat všem těm občanům, kteří v této otázce prokázali odhodlání. S velkou rozhodností se zapojili, a plným právem, neboť se to v zásadě týká svobody projevu a našich občanských práv a svobod. Právě díky odhodlání našich občanů je ochrana uživatelů internetu proti sledování a proti zneužití pravomoci lepší, než se čekalo, ale podle mého názoru a podle názoru Konfederální skupiny Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice, není dostatečná.

Jsou tři důvody, proč budu hlasovat proti tomuto balíčku. Za prvé, kompromis – pozměňovací návrh 138 – neposkytuje občanům dostatečnou ochranu proti moci úřadů a poskytovatelů internetových služeb. Pouze se zmiňuje o přezkoumání před vyloučením – nikoli o soudním přezkoumání. To by mohlo otevřít cestu

svévolnému jednání. Znění textu brání tomu, aby členské státy omezovaly práva koncových uživatelů, což je dobré, ale společnosti mohou zavádět omezení, pokud tak činí ve shodě.

Druhým důvodem je, že moje pozměňovací návrhy týkající se internetových práv, jinými slovy, dobře známé pozměňovací návrhy o občanských právech, nebyly do kompromisního znění zahrnuty. Tím se ve skutečnosti otevírá cesta pro síť, kde nebude samozřejmostí, aby všichni uživatelé měli přístup do celé sítě, a kde ne všechny stránky bude možno prohlížet. Myslím, že bychom měli dát zcela jasně najevo, že nelze dopustit, aby byl internet zaveden do této slepé uličky. Jinak hrozí, že konečný výsledek bude spíše souborem kanálů kabelových televizí než svobodným komunikačním prostředkem pro všechny.

Třetím důvodem je, že telekomunikační balíček spadá do regulačního rámce pro mezinárodní trh. To pochopitelně znamená, že v případě nějakého konfliktu bude rozhodovat Evropský soudní dvůr. A Evropský soudní dvůr by neměl rozhodovat o svobodě projevu. Nestací mít průměrnou úroveň ochrany občanských práv, občanská práva musí mít ochranu v plném rozsahu.

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) V závěru volebního období na plenárním zasedání dne 6. května 2009 schválil Evropský parlament návrh směrnice, která upravuje podmínky elektronické komunikace.

Na plenárním zasedání byl však schválen jeden pozměňovací návrh, který Rada vyhodnotila jako těžko proveditelný. Proto do 29. září probíhalo dohodovací řízení, které se snažilo sjednotit stanoviska Rady, Komise a Evropského parlamentu tak, aby se požadavky obsažené v článku 138 podařilo správně přenést do platné evropské legislativy.

Chtěl bych proto ocenit úsilí vyjednávacího týmu Evropského parlamentu, a rovněž věcný a konstruktivní postoj zástupců Rady a Komise, díky němuž se podařilo dospět k dohodě o znění sporného ustanovení tak, aby se cíle a myšlenky obsažené v původním článku 138 přenesly přijatelným způsobem do nové telekomunikační směrnice. Jsem přesvědčen, že nová telekomunikační směrnice je po dohodovacím řízení dobře připravená, aby se uplatnila v evropském veřejném životě.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, byla to těžká dřina představující tak říkajíc dvě kola v ringu, ale za to úsilí to opravdu stálo. Na výsledek může být Parlament hrdý.

Chtěl bych také zvlášť poděkovat jménem své kolegyně paní Nieblerové, která zde dnes bohužel nemůže být přítomna, zpravodajům paní del Castillo Veraové, panu Harbourovi a paní Trautmannové a rovněž všem ostatním, kteří se podíleli na dosažení kompromisu. Byl to skutečně obtížný úkol, vyžadující někdy od jednotlivců a politických skupin velké nasazení, ale nakonec bylo konsensu dosaženo.

Odvětví telekomunikací je velmi důležitým odvětvím, co se týče hospodářského rozvoje, neboť významným způsobem podporuje zaměstnanost. Jen v roce 2007 dosáhl tento sektor obrát ve výši přibližně 300 miliard EUR. To znamená, že sektor bude mít nový právní rámec, což také bude mít velký dopad na hospodářský rozvoj v Evropské unii.

Evropa čelí závažným výzvám v oblasti investic do vysoce výkonných širokopásmových sítí a jejich rozšiřování. Podnikatelský sektor je připraven se zapojit a chceme otevřít prostor. Bylo přijato důležité rozhodnutí.

V neposlední řadě chceme prosadit pružnější politiku rádiového spektra a musíme využít digitální dividendy. I zde byly splněny důležité předpoklady. A nakonec jsme museli vynaložit velké úsilí, neboť na začátku mnozí z nás nevěděli nic o problémech, ani o tom, jak nakládat se svobodou na internetu a jak posílit práva občanů na internetu.

Nyní jsme zajistili ochranu našich občanů v mnohem větším rozsahu, než jsme si na začátku celého procesu představovali, neboť věci se pohnuly kupředu. Opatření přijatá v členských státech EU ohledně přístupu a používání služeb a sítě elektronických komunikací nesmí žádným způsobem porušovat základní práva. Omezení by se měla zavádět pouze po spravedlivém a nezávislém řízení. Každý musí mít právo na slyšení a možnost napadnout rozhodnutí u soudu. Tuto změnu nebylo možno na začátku předvídat. Na tomto procesu se podíleli všichni a věřím, že všichni proto budou pro návrhy hlasovat. Velmi vám děkuji.

Christian Engström (Verts/ALE). – Pane předsedající, my členové švédské Pirátské strany podporujeme kompromis, kterého bylo dosaženo v dohodovacím řízení. Není dokonalý a není to všechno, co jsme chtěli, ale považujeme ho za dobrý krok správným směrem.

Nikdo by neměl být odpojen od internetu bez předchozího spravedlivého a nestranného řízení, které zahrnuje právo na slyšení a respektuje zásadu, že člověk je nevinný, dokud mu nedokážou vinu.

Kompromis vysílá důrazný signál členským státům, že věci jako francouzský zákon HADOPI nebo Mandelsonova metoda ve Spojeném království jsou prostě nepřijatelné. Nyní je na aktivistech ve Francii a ve Spojeném království, aby se ujistili, že jejich vlády toto respektují.

Ale pro nás zde v Evropském parlamentu to byl jen začátek. Potřebujeme, jak prohlásili někteří řečníci, řádnou listinu práv pro internet, z níž naprosto jasně vyplývá, že internet je důležitou součástí společnosti, kde je nutno respektovat naše základní občanská práva.

To znamená právo na svobodu informací a právo na soukromí, jak uvádí Evropská úmluva základních práv. Potřebujeme neutralitu sítě a potřebujeme politiku, která říká „ano“ úžasným možnostem, které nám všem internet a nové informační technologie poskytují.

Evropa má jedinečnou příležitost projevit se jako vůdčí síla a stát se příkladem pro svět svobodného a otevřeného internetu. Je to šance, které bychom se měli chopit. Cesta vpřed je otevřena. Tento kompromis je pouze prvním krokem, ale je to krok správným směrem. Proto vyzývám své kolegy, aby pro něj hlasovali.

Trevor Colman (EFD). – Pane předsedající, vyhlídka na toto zamýšlené opatření rozzlobila uživatele internetu ve všech členských státech. Hrozí zde nebývalá míra státního dozoru, státních zásahů a komerčního využívání a je snaha odeprít uživatelům internetu dokonce i soudní ochranu.

Rada prohlásila, že toto shromáždění překračuje své pravomoci, když stanoví, že soudní ochrana má být zachována. Ale ať už je to pravda, nebo ne, o kolik víc by tyto pravomoci překračovalo ustanovení, které umožňuje úředníkům pronásledovat a špehovat uživatele internetu, zatímco oni stojí nad zákony?

Tato sněmovna vložila mezi vládnoucí a ovládané pozměňovací návrh 138 na ochranu těch ovládaných před závažnými justičními omyly, jichž jsou byrokraté více než schopni, když nad sebou nemají soudní dohled. Podle spolehlivého právního stanoviska porušilo dohodovací řízení ducha a literu pozměňovacího návrhu 138. Vyzývám proto všechny poslance, aby rozhodli, že pokud tato sněmovna nemůže poskytnout záruky, které by správně měly toto opatření provázet, pak by toto opatření neměla vůbec přijímat.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Pane předsedající, velká část rozpravy o telekomunikacích byla zaměřena na ochranu uživatelů internetu. Loni na jaře paní Svenssonová a další zamítli návrh, který požadoval provést soudní přezkoumání, pokud by měl být někdo odpojen ze sítě. Nyní máme jiné řešení, které chrání uživatele na základě velice jasných odkazů na regulační systém, který musí být k dispozici v každém členském státě. Považuji za důležité říci, že tento rozdíl není v tom, zda chceme chránit uživatele, nýbrž v tom, zda respektujeme právo členských států rozhodovat o svém vlastním právním systému.

V tomto směru stojí za povšimnutí, že jedna ze švédských zákonodárců, která se nejvíce staví proti Evropské unii a švédskému členství, si přeje, aby to mělo více nadnárodní charakter, než obvykle kdokoli jiný v této sněmovně navrhuje, neboť chce, aby Evropská unie legislativně upravila, jak by měly být uspořádány právní systémy členských států. To je zásadní krok a převážná většina v Parlamentu se proti tomu postavila, neboť podporujeme kompromis, který již máme a který uživatelům poskytne dobrou ochranu. Tento kompromis podporujeme také proto, že spotřebitelům a uživatelům internetu v Evropě umožní, aby si vždy mohli vybrat mezi různými dodavateli a různými operátory. Možností měnit operátory, pokud určitý operátor poskytuje nekvalitní služby, se spotřebitelům a občanům dostává práva, které nikdy předtím neměli. Paní Svenssonová, od té doby, kdy o právech občanů prohlížet si informace, rozhodovat o nich a používat je rozhodovaly velké monopoly, se věci změnily. Je to obrovská změna, proti které bude paní Svenssonová a dost možná i jiní bohužel hlasovat.

Avšak tím hlavním je – a k tomu bych poblahopřál paní Trautmannové a paní komisařce – že se nyní snažíme vyřešit otázku spektra a zajistit nám Evropanům čelní místo v oblasti využívání digitální dividendy. To přinese evropským občanům úspěch a možnosti a evropský průmysl dostane příležitost stát se světovou jedničkou. Proto já a velká většina této sněmovny podporujeme návrh, o kterém máme zítra hlasovat.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, obtížná jednání, která byla součástí mediálního procesu, měla jeden hlavní důležitý cíl, a to zavedení základních práv a svobod na internetu, v první řadě dodržování zásad právního státu. Tato práva a svobody nemohou být potlačeny individuálními zájmy velkých hospodářských mocností na internetu odhodlaných bojovat zuby nehty, aby zachovaly přežitý systém autorských práv, který není přizpůsoben věku internetu.

Potřebujeme zcela nový systém ochrany práv duševního vlastnictví tvůrčích sil na internetu, systém, který musíme společně vytvořit. Nicméně pokud jde o ochranu práv občanů, musíme být důslední, a to znamená sledovat její uplatňování v členských státech. Byla to ostatně Rada, která nesouhlasila s ochranou těchto práv a ráda by je viděla někde stranou. Do tohoto boje o moc ohledně práv občanů se musíme zapojit a musíme vyhrát. Žádný členský stát by neměl mít možnost vyvléci se z těchto závazků.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Evropský parlament správně kladl důraz na řadu otázek, jako je zaručení přístupu, neutralita sítě a lepší dozor.

Celý balíček v současné podobě je mimořádně dobře vyvážený. Na jedné straně nám nyní umožňuje využít příležitosti k řádné hospodářské soutěži, k růstu v této oblasti a také, co se týče hospodářství, využít příležitosti k vytvoření pracovních míst a ekonomických výhod. Na druhé straně zvláště dobře zajišťuje ochranu spotřebitele. Spotřebitelé, kteří jsou podezřelí ze spáchání nějakého trestného činu, mohou být odpojeni od internetu až po rozhodnutí vyneseném soudními orgány a je nutno dodržet jednoznačný postup. Máme také ustanovení o odvolání, což znamená, že stanovená lidská práva jsou zaručena tak, jak by měla být.

Minulý týden se konala důležitá konference o řízení internetu pod záštitou OSN, které se zúčastnila také delegace z Evropského parlamentu. Ukázalo se, že celý svět se dívá na nás a všichni chtějí vědět, jak tuto oblast regulujeme. V mnoha zemích a v celých rozsáhlých oblastech světa se vlády snaží diktovat, jaký obsah lze ukazovat na internetu a za jakých okolností mohou být občané od internetu odpojeni, případně kdy jim může být přístup na internet povolen. Jsme příkladem zavedení dobrého legislativního rámce a nacházíme kompromis mezi trhem a ochranou. Zejména nevládní organizace občanské společnosti po celém světě sledují, jak tuto otázku tento balíček upravuje.

Měl jsem příležitost být toho minulý týden sám svědkem a chtěl bych zdůraznit, že píšeme malou kapitulu historie telekomunikací. Chci poblahopřát zpravodajce paní Trautmannové, která odvedla znamenitou práci při stanovení hranic. Je to vrchol umění vyjednávat. Původně však Rada nebyla ochotna jít tak daleko.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, dne 4. listopadu obdržel Parlament od Rady záruky, že jakákoli omezení přístupu na internet mohou být uplatněna pouze při splnění určitých podmínek, a to předchozí spravedlivé a nestranné řízení, záruka dodržování zásady presumpce nevinny a respektování soukromí a dodržování Evropské úmluvy o lidských právech. Tato dohoda je prvním krokem k lepší ochraně občanů, kteří se potýkají se stále častějšími pokusy některých států a soukromých operátorů zlehčovat zásadu pružné reakce, ukládání dat a kontrolu digitální výměny na internetu.

To však nestačí. Je nepřijatelné schvalovat omezení digitálních svobod a stavět se proti neutralitě sítě. Odporuje to Lisabonské strategii a podkopává základní práva a hodnoty Unie. Jako jediný přímo volený evropský orgán má nyní Parlament, za účelem ochrany zájmů občanů, morální a politickou povinnost zabývat se touto otázkou a vymezit práva a povinnosti uživatelů internetu, tak aby byla zaručena jejich digitální svoboda a přístup ke znalostem.

Budeme pro toto znění hlasovat, ale chceme se ujistit, že zítra tuto věc posuneme vpřed.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, na začátku bych rád vyjádřil paní komisařce své upřímné poděkování. Právní předpisy pro telekomunikace schválené v posledních pěti letech ukázaly, že Evropa svědomitě a systematicky dosahuje pokroku díky svému odhodlání a díky znalostem a zkušenostem, které nám umožnily zavést odpovídající právní předpisy. Na tomto místě bych chtěl poděkovat svým kolegům, a především paní zpravodajce.

Viděli jsme, že se objevují technologie nové generace a že tyto technologie nové generace, jako je síť čtvrté generace, musí dostat na evropském vnitřním trhu prostor. Aby k tomu mohlo dojít, musíme také rozumným způsobem využít digitální dividendy a potřebujeme datový roaming, který odpovídá potřebám vnitřního trhu. Přesto odhaduji, že v této oblasti před sebou máme hodně práce. O otázce svobody na internetu jsme diskutovali důkladně a podrobně. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se zúčastnili rozpravy. Nicméně ještě musíme podniknout kroky v otázce duševního vlastnictví, abychom během příštího funkčního období mohli přijmout nezbytná opatření.

Po této stránce spoléhám také na vnitrostátní regulační orgány, které nyní prostřednictvím úřadu evropských regulátorů BEREC získaly více pravomocí. Jejich úkolem je pomoci svému národnímu průmyslu a vnitrostátním spotřebitelům prosadit jejich práva v dalších 26 zemích. V tomto směru je naléhavě zapotřebí, aby vnitrostátní regulátoři podnikli nějaké kroky, neboť toto je východiskem pro budoucí rozvoj v oblasti

digitální komunikace v Evropě a mimo území Evropy, a aby se v této oblasti Evropa ujala vůdčí úlohy v mezinárodním měřítku.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pane předsedající, dovoluji mi, abych pozměnil směr rozpravy a obrátil vaši pozornost na některé skutečnosti reálného života. Pokud musíte nahlásit závažné události, například narušení svého poštovního účtu, můžete to udělat pouze elektronicky. Není možné hovořit s živou osobou a začít normální hovor. Máte-li nějaký problém, který chcete nahlásit poskytovateli telefonních a internetových služeb, uvíznete v bludišti hlasů ze záznamníku, které vás přesměrovávají od jednoho k druhému, dokud se společnost neuspokojí penězi, které z vás vytáhla, i když třeba problém, který chcete nahlásit, byl způsoben jejich nekvalitní službou.

Navrhuji proto, aby nová Komise tuto věc přezkoumala a předložila nařízení, které přinutí poskytovatele zajistit reálnou osobu, která bude reagovat na vaše první přesměrování. Ušetří to čas, zdraví a peníze spotřebitele a stále ještě to zajistí provozovateli služeb zisk, byť menší, a k tomu několik pracovních míst pro nezaměstnané.

Závěrem vás chci, paní komisařko, upozornit na jinou reálnou skutečnost, a to na množství osobních údajů, které musí spotřebitel poskytnout za volné stažení softwaru pro běžně dostupné výrobky. Kde tyto informace končí a za jakým účelem?

Axel Voss (PPE). – (DE) Pane předsedající, náš život, a zejména život dnešních mladých lidí, se do značné míry točí kolem internetu, a digitální revoluce i používání elektronických komunikačních prostředků přispívají k pokroku v této oblasti.

Mnoho lidí proto považuje snadný přístup k internetu a k množství informací dostupných na síti za nutnost. V tomto smyslu bychom také neměli, a nesmíme, zapomínat na ty, kteří až dosud přístup k internetu nemají. Proto výslovně a důrazně vítám dosud přijatá opatření, neboť jsme nyní na správné cestě k vytvoření větší konkurence a k lepšímu přístupu k důležitým informacím. Jsem přesvědčen, že všeho, co ještě zbývá udělat, může být v budoucnu dosaženo.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, velmi mě potěšilo to, co jsem zde dnes večer vyslechl, a chtěl bych poděkovat paní zpravodajce a paní komisařce za to, jak jasně a stručně svou věc objasnily.

Lidé uváděli hlavní otázky, a to občanská práva, investice, kontroly, transparentnost, posílení jednotného trhu, rovné podmínky, odpovědnost, řádnou hospodářskou soutěž a ochranu spotřebitele. To všechno je velice důležité. Pan van Nistelrooij řekl, že dnes večer zde píšeme dějiny komunikace. Nyní musí co nejdříve dojít k převedení do vnitrostátního práva a k uplatnění a klíčová jsou při tom tři slova: svobodný, spravedlivý a rychlý přístup k internetu pro lidi a podniky, ať se nacházejí uprostřed Unie nebo v jejích nejdálejších regionech.

Začali jsme psát dějiny. Nyní v tom musíme dál pokračovat a uskutečňovat je pro dobro všech občanů. Dobrá práce!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Tento balíček obsahuje řadu dobrých věcí, ale také několik věcí, které mě stále velmi znepokojují. Jednou z nich je pochopitelně ustanovení „třikrát a dost“ a dodnes nechápu, proč bylo do tohoto telekomunikačního balíčku vůbec zahrnuto. V tomto balíčku je to zcela cizí prvek. Stejně tak nechápu, proč Evropa musí členským státům zdůvodňovat, proč takové ustanovení zavádí. Samy již mají docela dobrou představu, proč bylo zavedeno, a nepotřebují, aby jim to Evropa sdělovala. Podle mě je to další nádherný příklad politického zastírání.

Jsem zklamaná, že Parlament nezaujal vůči Radě rozhodný postoj a neoznámil Radě: o tomto jsme hlasovali a na tom budeme trvat. Musím se ještě rozhodnout, jak budu nakonec hlasovat, protože jak jsem řekla, mnoho věcí v balíčku je dobrých. Zároveň se však domnívám, že telekomunikační balíček jako celek je poněkud nesourodý, že nenaplnuje očekávání a že musíme mít jasno, kterých oblastí se týká a kterých se netýká. Předpokládám proto, že toto je pouze první krok, ale přeji si větší záruky a více ujištění, že se nebudeme spoléhat na to, že tento telekomunikační balíček vyřeší problém, na jehož řešení je zaměřena politika „třikrát a dost“, a že se budeme snažit řídit se lepšími předpisy s cílem odměnit a chránit duševní, tvůrčí a finanční úsilí.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Pane předsedající, diskuse o článku 138 a kompromisu, kterého jsme dosáhli, ukazuje, že poslanci Evropského parlamentu reagují na veřejné mínění a zájmy lidí a že tento Parlament brání svobodu v souvislosti s reakcemi lidí.

Jedná se o krásný příklad, kdy zkušení uživatelé internetu provedli monitorování, napsali poslancům EP a postavili se na obranu svých práv a práni. Mělo by to být považováno za důležitou případovou studii v činnosti Parlamentu.

Viviane Reding, členka Komise. – Pane předsedající, domnívám se, že se mohu připojit ke všem těm, kteří prohlásili, že je to dobrý příklad spolupráce s cílem dosáhnout dobré právní úpravy. Žádný právní předpis není dokonalý, a ani tento není dokonalý a víte, kolik času nám zabere vypracování nových právních předpisů – takže než dosáhneme nějaké dohody, svět již pokročí natolik, že můžeme začít znovu od začátku. Právě proto jsme si řekli, že ochrana individuálních práv v otázce síťové neutrality je prvním krokem; následovat musí další krok, jak přizpůsobit autorská práva elektronicky propojenému světu. Protože nemůžeme čekat, až budou všechna tato pravidla implementována do vnitrostátního práva, oznámila jsem jménem Komise, že Komise bude monitorovat dopad trhu a technologického rozvoje na svobodu na síti a do konce roku 2010 podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Poté všichni společně budeme muset zjistit, zda je třeba přijmout další, dodatečná opatření nebo zda musíme prosazovat provádění dosavadních opatření, o nichž budeme zítra hlasovat na úrovni členských států.

Dvě konkrétní odpovědi na dvě konkrétní otázky: za prvé prohlášení týkající se článku 19 ohledně harmonizačních procesů. Stejně tak jako Parlament mě mrzí, že 16 členských států učinilo prohlášení, které zpochybňuje rozsah pravomocí Komise, dohodnutý mezi Parlamentem a Radou na základě pozměněného článku 19, a to především pravomoc Komise týkající se regulačních závazků, které by mohly uložit vnitrostátní regulační orgány (NRA). Vzhledem k těmto 16 prohlášením vydala tedy Komise rovněž prohlášení zdůrazňující, že i když nesmí přijímat rozhodnutí na základě článku, který odkazuje na konkrétní oznámení vnitrostátních regulačních orgánů podle článku 7a, může rozhodovat o obecných regulačních přístupech týkajících se uložení, zachování, změny nebo zrušení těchto závazků. Parlament má pravdu, byla uzavřena nějaká dohoda a neměli bychom se k takové dohodě vracet zadními vrátky.

Za druhé, otázka „cookies“. Komisi, stejně jako pana Harboursa, nyní překvapilo, že některé členské státy zřejmě zpochybňují dohodnuté znění o souborech cookies. Dovolte, abych se vyjádřil zcela jasně. Dohodli jsme se s Parlamentem a máme za to, že konečné znění je jednoznačné. Uživatelé musí především dostat jasné a úplné informace a na jejich základě musí druzí uživatelé dát svůj souhlas. A tím to končí a nyní by se to mělo v členských státech uplatňovat. Nelíbí se mi, že poté, co vše bylo dohodnuto, někteří raději manévrují, jen aby nemuseli dodržovat dohody v plném rozsahu podle zásady *pacta sunt servanda* platné v politice. Takto to vidím já. Jsem proto velice hrdá na evropské orgány. Myslím si, že se jim podařilo vytvořit dobrý právní předpis. Rovněž se jim podařilo udržet rovnováhu mezi zájmy operátorů, tedy ekonomickou částí pravidel, a zájmy uživatelů, tj. občanskými právy, a tato rovnováha je to, co dělá Evropu Evropou, Evropa, to je ekonomika a společnost. Zde v tomto znění se nám podařilo obojí sblížit. Blahopřeji všem, kteří se na tom podíleli.

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, chtěla bych vyjádřit nejupřímnější poděkování svým kolegům, kteří se této rozpravě zúčastnili, a říci, že nepochybně objasnili, jak riskantní a těžký úkol jsme měli při sestavování tohoto telekomunikačního balíčku. Nakonec byl zablokovan pozměňovacím návrhem, o kterém jsme v tomto parlamentu několikrát hlasovali, ale který Rada nepřijala.

Stejně jako jiní ho považují za základ, nikoli za cíl. V této věci jsme neuspěli tak jako v jiných. Totéž zdůraznila ve své reakci také paní komisařka v případě článku 19. Doufala jsem, že v zavádění hospodářské arbitráže postoupíme mnohem dále, pokud jde o evropské regulátory, ale nebylo samozřejmě možné dosáhnout všeho okamžitě.

Snažili jsme se pracovat účelně, spravedlivě a objektivně; chtěli jsme ukázat, že i když hybnou silou internetu a digitální společnosti je využití a mobilita, občanská práva by nikdy neměla být zesměšňována, přehlížena či vystavena pohrdání.

Je to poprvé, kdy text tohoto typu zahrnuje něco takového ve svém prvním článku, dělá z toho základní princip a spojuje internet s výkonem práv a základních svobod. Domníváme se, že to je pro naši činnost příznačné, když tvoříme právní předpisy s Radou a navrhuje znění s Komisí.

Skutečně si myslíme, že informační společnost by měla respektovat občanská práva, zároveň být důvěryhodná z hlediska hospodářského a sociálního a otevřít novou kulturní oblast. Proto očekáváme, že trh toto umožní, že budou stanovena a zaručena práva uživatelů, ale také že tento rozšířený přístup a možnost napojení můžeme mít pro všechny. Nicméně to je také důvod, proč před sebou nyní máme velký úkol v oblasti autorských práv, neutrality sítě a rádiového spektra. Evropský parlament poskytne svou podporu.

Chtěla bych říci, že bylo potěšením pracovat s mými kolegy a mám velkou radost, že tento kompromis respektuje volbu, kterou jsme společně tak důrazně vyjádřili.

Předsedající. – Vážení kolegové, jistě si dovedete představit moje zklamání, že jsem se nemohl zúčastnit této rozpravy, a tak alespoň v jejím závěru prostě využiji své institucionální úlohy, abych upřímně poblahopřál Catherine Trautmannové, Pilar del Castillo Veraové a Malcolmu Harbourovi za jejich práci, poděkoval Komisi, zejména paní komisaře Redingové, za jejich skvělou spolupráci během velice obtížného procesu a konstatoval, že by pro nás bylo potěšením přivítat na této důležité rozpravě Radu, neboť by mohla lépe než my ostatní vysvětlit ony překvapivé dopisy, o nichž se zde již hovořilo v souvislosti s některými právními hledisky této rozpravy.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve 12:00 v úterý dne 24. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ivo Belet (PPE), písemně. – (NL) Pane předsedající, chtěl bych se dotknout ožehavého tématu kompromisu v otázce internetu (neboli „pozměňovacího návrhu“ 138). Regulační balíček, který jsme vytvořili, poskytuje maximální záruky všem uživatelům internetu. Zajistili jsme, aby bylo respektováno soukromí uživatelů, aby platila Evropská úmluva o lidských právech, a především aby nikdo nebyl odpojen od přístupu k internetu bez předchozího posouzení svého případu nezávislým orgánem a vydání rozhodnutí. Konkrétně to znamená, že zásah je povolen pouze v případech hrubého zneužití. Toto právní ustanovení platí pro orgány i pro samotné poskytovatele internetových služeb. Toto evropské právo nicméně zaručuje svobodný přístup k internetu a *de facto* potvrzuje, že internet je službou obecného zájmu a žádný spotřebitel nemůže být odpojen bez pádného důvodu (stejně jako žádnému spotřebiteli nemůže být odmítnut přístup k plynu, vodě nebo elektřině). Skutečnost, že tento kompromis získal jednomyslný souhlas všech parlamentních delegací, je důkazem, že se jedná o fantastickou dohodu, která zasadila práva spotřebitele do samého středu nového telekomunikačního balíčku.

Tiziano Motti (PPE), písemně. – (IT) Máme důvod být velmi spokojeni s dnešním výsledkem dosaženým ohledně telekomunikačního balíčku, neboť posiluje práva uživatelů internetu a podporuje hospodářskou soutěž mezi telefonními společnostmi. Nová pravidla zaručí větší práva pro spotřebitele, bezpodmínečný volný přístup k internetu a ochranu osobních údajů. Je to skvělý příklad toho, jak naše činnost zákonodárců ovlivňuje každodenní život občanů. Na internetu vlastně poprvé na světě začal být respektován výkon práva a základní svobody. Proto harmonicky doplní základní svobody, které již existují a jsou zaručeny smlouvou, jako je rovnost mužů a žen, respektování sexuální orientace a náboženského vyznání, ochrana práv dítěte a svoboda projevu, která je v souladu s ochranou lidské důstojnosti. Jakékoli opatření, které omezuje přístup k internetu, může být nyní uloženo pouze tehdy, pokud je v demokratické společnosti považováno za „vhodné, přiměřené a nezbytné“. Dnes jsme dali najevo naši shodu na úplné svobodě internetu, podpoře elektronické občanské společnosti, podpoře základních svobod a osvědčených postupů a na nutnosti zjistit a izolovat všechny nebezpečné jedince, zejména pedofily a sexuální násilníky, kteří se této absolutní svobody snaží zneužívat.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Základním cílem změn rámcové směrnice pro sítě a služby elektronických komunikací je posílení práv uživatelů telefonu a internetu a také podpora hospodářské soutěže mezi poskytovateli telekomunikačních služeb. V současné době je elektronická komunikace regulována pravidly, která byla schválena před sedmi lety. Od té doby bylo v této oblasti dosaženo výrazných pokroků. Jako právníčka se domnívám, že Parlament překročil svou pravomoc, kterou mu poskytla smlouva doplněná na poslední chvíli návrhem změn vyžadujícím podporu zájmů občanů Evropské unie ze strany veřejných regulačních orgánů a stanovujícím zákaz jakkoli omezovat základní práva a svobody koncových uživatelů bez předchozího rozhodnutí soudu. Jsem ráda, že na základě diskusí v dohodovacím výboru byl nalezen lepší způsob jak zabezpečit právní přesnost znění a také jak zajistit ochranu všem uživatelům a prokázat respekt k soudním pravomocím jednotlivých členských států. Toto rozhodnutí nám umožňuje konečně schválit změny rámcové směrnice pro sítě a služby elektronických komunikací.

Bernadette Vergnaud (S&D), písemně. – (FR) Mám velkou radost, že tato zdoluhavá, velmi kontroverzní práce dospěla k závěru. Dokazuje důležitost odvětví telekomunikací nejen jako hospodářského subjektu, ale také jako životaschopného prvku v současné společnosti. Naši občané denně komunikují přes hranice a naším cílem bylo zaručit kvalitu služeb a zároveň zajistit dodržování základních práv uživatelů.

Chci poblahopřát paní Trautmannové a vyjednávacímu týmu k dosažení kompromisu, podle něhož veškerým sankcím uplatňovaným vůči uživatelům musí předcházet řízení o sporných otázkách. Kromě toho se Komise zavázala zaručit neutralitu sítě a potírat protikonkurenční diskriminační praktiky operátorů.

Tato dohoda přinese spotřebitelům výhody plynoucí z řady pozitivních změn, které byly někdy výsledkem tvrdého vyjednávání. Obzvlášť chci vyzdvihnout garantovaný přístup a lokalizaci volání na tísňovou linku (112), snadnější přístup pro občany s postižením, větší informovanost o kontaktech a účtování, varování v případech neobvykle častého používání, zavedení maximální doby při přesměrovávání telefonního čísla zákazníka a informování v případě narušení bezpečnosti v oblasti osobních údajů.

18. Evropská síť pro předcházení trestné činnosti (EUCPN) – Pravidla důvěrnosti informací Europolu – Prováděcí pravidla upravující vnější vztahy Europolu s partner, včetně výměny osobních údajů a utajených informací – Seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody – Prováděcí pravidla pro analytické pracovní soubory Europolu – Akreditace činnosti forenzních laboratoří (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

- Zpráva A7-0065/2009 pana Kirkhopa, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady přijímající pravidla o důvěrnosti informací Europolu [11943/2009 - C7-0105/2009 - 2009/0807(CNS)];

- Zpráva A7-0064/2009 paní in 't Veldové, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady přijímající prováděcí pravidla upravující vztahy Europolu s partnery včetně výměny osobních údajů a utajených informací [11944/2009 - C7-0106/2009 - 2009/0808(CNS)];

- Zpráva A7-0069/2009 pana Albrechta, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady stanovující seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody [11946/2009 - C7-0107/2009 - 2009/0809(CNS)];

- Zpráva A7-0068/2009 pana Diaze de Mera Garcii Consuegry, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Rady přijímající prováděcí pravidla pro analytické pracovní soubory Europolu [11947/2009 - C7-0108/2009 - 2009/0810(CNS)];

- Zpráva A7-0072/2009 paní Albanové, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o iniciativě Belgického království, České republiky. Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Maďarské republiky, Nizozemského království, Slovenské republiky, Finské republiky, Švédského království. Spojené království Velké Británie a Severního Irska o rozhodnutí Rady zřizující Evropskou síť pro předcházení trestné činnosti (EUCPN) a rušící rozhodnutí 2001/427/SVV [11421/2009 - C7-0109/2009 - 2009/0812(CNS)], a

- Zpráva A7-0071/2009 pana Kirkhopa, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o iniciativě Švédského království a Španělského království zaměřené na přijetí rámcového rozhodnutí Rady o akreditaci činností forenzních laboratoří [11419/2009 - C7-0100/2009 - 2009/0806(CNS)].

James Nicholson, zástupce zpravodaje. – Pane předsedající, pro jednu v mém životě to bylo dobře načasováno! Dovolte mi, abych využil této příležitosti a v první řadě omluvil svého kolegu pana Timothyho Kirkhopa, který zde nemůže být přítomen. Chystám se tlumočit jeho velmi moudrá a promyšlená slova, která zaznamenal. Přečtu vám jeho stanoviska jako zpravodaje. Je zpravodajem pro dvě zprávy Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Nejprve bych se chtěl zaměřit na zprávu pana Timothyho o návrhu rozhodnutí Rady přijímající pravidla o důvěrnosti informací Europolu. Stanovovaná pravidla mají vztáhnout bezpečnostní opatření na všechny informace zpracovávané přímo Eupolem nebo jeho prostřednictvím, jinými slovy, jedná se o společnou úroveň ochrany informací procházejících komunikačními kanály mezi Eupolem a národními jednotkami členských států.

Spolu se svými spoluzpravodaji pro evropský balíček přetrpěl stresující období, kdy vyjednávali o harmonogramu a legalitě návrhu rozhodnutí Rady. Po podpisu prezidenta Klause, kdy se tak Lisabonská smlouva stala realitou, ztratila jednání s Radou a Komisí dále smysl. Tato zpráva spolu se zprávami jeho kolegů vyzývá k tomu, aby text Rady byl zamítnut.

Chce dát jasně najevo, že cíl rozhodnutí Rady podporuje, neboť jsme pro lepší výměnu informací a uznáváme, že Europol přináší členským státům užitek, pokud jde o vymáhání práva a boj s trestnou činností.

Chtěli bychom zachovat malý rozsah a specifické zaměření pravomocí a působnosti Europolu, tak aby působení této agentury bylo co nejúčinnější a nejúčelnější. Musíme také uznat svrchovanost států v řízení svých vnitrostátních policejních sil a bezpečnostních služeb. Nicméně, aniž by tím byla dotčena celková podpora Evropského policejního úřadu, zpravodaj a jeho spoluprádajové ve výboru LIBE se domnívají, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a jejími dopady na policejní spolupráci by neměly být předkládány žádné pozměňovací návrhy k opatřením provádějícím rozhodnutí Europolu, dokud tato opatření nebudou přijata podle nového právního rámce, který poskytla Lisabonská smlouva.

Vyzýváme proto Radu, aby stáhla svůj návrh, a jak je uvedeno ve zprávě, vyzýváme Komisi nebo Radu, aby učinily prohlášení v plénu o návrhu nového rozhodnutí Europolu, který bude předložen šest měsíců ode dne vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Nyní přejdu ke druhé zprávě o iniciativě Švédského království a Španělského království k přijetí rámcového rozhodnutí Rady o akreditaci činností forenzních laboratoří. Jedná se o iniciativu Švédska a Španělska týkající se zajištění akreditace laboratorních činností akreditačním orgánem za účelem boje proti trestné činnosti prostřednictvím užší spolupráce policejních orgánů členských států. V posledních několika letech se jednou z hlavních priorit Evropské unie a jejích členských států stala výměna informací v oblasti soudní a policejní spolupráce při předcházení trestné činnosti a

v možnostech boje proti trestné činnosti.

Účelem tohoto návrhu rámcového rozhodnutí je zajistit, aby výsledky laboratorních činností v jednom státě byly uznány za rovnocenné výsledkům laboratorních činností v jiných členských státech, a tím zaručit právní jistotu podezřelým a lepší soudní spolupráci všude tam, kde důkaz jednoho členského státu je použit v soudním řízení v jiném členském státě.

Tohoto účelu je dosaženo tak, že laboratorní činnosti jsou akreditovány akreditačním orgánem v souladu s mezinárodními normami. Rámcové rozhodnutí by se vztahovalo na laboratorní činnosti v souvislosti s DNA a s otisky prstů a každý členský stát zajistí, aby výsledky akreditovaných laboratorních činností prováděných v jiných členských státech byly uznány jako rovnocenné s výsledky akreditovaných domácích laboratorních činností. Odpovědnost však samozřejmě vždy zůstává na každém jednotlivém soudním orgánu, který posuzuje veškeré důkazy, forenzní i jiné, v souladu se svým vnitrostátním právem.

Znovu chci zdůraznit, že podporujeme cíle rámcového rozhodnutí Rady. Opět jsou zde však problémy ohledně právního základu této iniciativy v souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Zpráva proto vyzývá k odmítnutí iniciativy Švédského království a Španělského království. Vzhledem k ratifikaci Lisabonské smlouvy je právní čistota zpráv výboru LIBE nejasná. Tato zpráva bude předložena v pozdějším termínu na jasném právním základě. Navrhujeme, aby bylo možné prozkoumat toto důležité téma podrobněji, neboť stanovená lhůta byla opět velmi krátká a neposkytovala Parlamentu ten čas, který by na takové důležité téma chtěl.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN SCHMITT

Místopředseda

Sophia in 't Veld, zpravodajka. – Pane předsedajícím, budu velice stručná, abych vyvážila vystoupení pana Nicholsona a zabránila časovému skluzu.

Lisabonská smlouva vstoupí v platnost – počítám-li dobře – od této chvíle za sedm dní a pět hodin. Musím říci, že vzhledem k tomu je spěch Rady na přijetí celé řady rozhodnutí poněkud zarážející. Rovněž mě zaráží prázdné místo tam, kde bych čekala, že uvidím zástupce Rady, aby mohlo dojít ke skutečné výměně názorů.

V podstatě souhlasím s návrhy předchozího řečníka. Rozvoj Europolu samozřejmě podporujeme. Chceme silný Europol. Chceme Europol, který je akceschopný a zvládá boj s trestnou činností, ale chceme také Europol, který podléhá demokratické kontrole. Schvaluji proto návrh předchozího řečníka vyzvat Radu, aby stáhla návrhy o Europolu a nejdéle do šesti měsíců – a raději dříve – předložila nový návrh podle Lisabonské smlouvy.

Na závěr, pokud jde o konkrétní téma, pro které jsem zpravodajkou – což je Europol a předávání osobních údajů a důvěrných dokumentů třetím stranám – ráda bych se od Rady – která není přítomna – dozvěděla,

jak hodnotí analýzu provedenou právní službou Evropského parlamentu v tom smyslu, že pro tento konkrétní návrh byl zvolen nevhodný právní základ. Nevím, kdo se k tomu za Radu vyjádří, ale možná se k tomu Rada vrátí a vyšle někoho, kdo nám odpoví.

Jan Philipp Albrecht, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, potud souhlasím s předchozími řečníky, neboť se domnívám, že by bylo jen rozumné, aby Rada znovu představila Evropskému parlamentu své návrhy týkající se Europolu na základě Lisabonské smlouvy.

Je správné a potřebné, aby Parlament diskutoval a spolurozhodoval o soudní a policejní spolupráci v Evropě. Jedině tak může Europol získat dostatečnou legitimitu. Společným a rozhodným odmítnutím ustanovení navrhovaných Radou ohledně činnosti Europolu vyslal Evropský parlament jasný signál, že současný právní základ je nutno změnit.

A co víc, jsou k tomu všechny důvody. Velice dlouhou dobu bylo provádění evropské vnitřní a bezpečnostní politiky výhradně záležitostí výkonných orgánů a dělo se tak za zavřenými dveřmi. V neposlední řadě bylo v rámci protiteroristických opatření přijatých po útocích ze dne 11. září 2001 schváleno množství bezpečnostních právních předpisů, jejichž potřebnost, účinnost a vhodnost nebyla v mnoha případech řádně posouzena, či dokonce ani projednána. Politická odlehlost třetího pilíře Evropské unie umožnila vládám zavést velice sporná omezení v oblasti základních práv občanů.

To vedlo k vytvoření velmi nebezpečné nerovnováhy obzvláště v jedné oblasti. I když v současné době je spolupráce mezi bezpečnostními silami po celém světě těsnější, chybí jakákoli mezinárodní konsensus o minimálních normách v oblasti základních práv a právní ochrany. Tato propast mezi vládní mocí a občanskými právy je stále zřetelnější, zejména pokud jde o výměnu osobních údajů mezi EU a třetími zeměmi. Evropské bezpečnostní agentury, jako je Europol, Eurojust a Frontex, stejně jako informační systémy, například Schengen, Eurodac nebo celní a vízové databáze, se využívají k ukládání stále většího množství osobních údajů a propojování a analýza těchto dat pro různé účely postupuje rychlým tempem. Dokonce i v rámci Evropy je stále méně zřetelné, kdo a jaké údaje může shromažďovat, vlastnit, analyzovat nebo předávat, a za jakých podmínek tak může činit. Otázka právní ochrany se tak často dostává na vedlejší kolej vzhledem k zásadám, kterými se stávající systém řídí.

Co by se však stalo, kdyby všechny tyto údaje byly předány jenom třetím zemím? Nemluvíme pouze o zemích, jako je Norsko či Švýcarsko, ale také o Spojených státech, Rusku, a dokonce Maroku nebo Číně. Zajímalo by mě, kdo by zaručil ochranu těchto údajů proti zneužití a svévolným akcím ze strany států ve stejném rozsahu, jako tomu bylo dosud. Tento Parlament má skutečně právo a povinnost použít nový právní základ, který smlouva poskytuje, a zahájit tak proces zajišťující respektování základních práv evropských občanů bez jakýchkoli omezení, i v rámci mezinárodní spolupráce v boji proti trestné činnosti a terorismu. Musí být k dispozici společné minimální normy, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů, než my jako Evropská unie podepíšeme jakékoli další dohody o výměně údajů s třetími zeměmi.

To se týká informací, které získá Europol, stejně jako bankovních údajů systému SWIFT a osobních údajů cestujících v letecké dopravě předávaných americkým orgánům. Hlavním předpokladem pro veškerá další opatření jsou jasné normy pro ochranu údajů, komplexní posouzení přiměřenosti a účinná právní ochrana občanů.

Mám radost, že se nám napříč politickým spektrem podařilo dosáhnout této míry konsensu o právních předpisech týkajících se Europolu, a považuji to za dobré znamení pro nadcházející diskusi o komplexní ochraně základních práv v Evropě. Právě to od nás občané EU nyní očekávají.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, balíček týkající se Europolu tvoří čtyři návrhy rozhodnutí, která se snaží o provádění rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

Především se chci, pane předsedající, připojit ke svým kolegům a požadovat stažení návrhu Rady. Chceme Parlament, který je mnohem viditelnější, a Lisabonskou smlouvu, na jejímž základě jsou přijímána rozhodnutí s ohledem na balíček Europolu. Chceme, aby Parlament a Rada měly stejné podmínky a byly ve vzájemné rovnováze.

Aby důvody mého odmítnutí návrhu byly lépe pochopitelné, řeknu několik slov o tématu své zprávy. Jedním z hlavních úkolů, jimiž je pověřen Evropský policejní úřad, je shromažďování, ukládání, zpracování, analýza a předávání informací a údajů. Aby mohl tento důležitý úkol plnit, musí příslušné orgány v členských státech

poskytovat Europolu úplné, aktuální a přesné informace. Jedině tímto způsobem bude Europol moci plně využít svou schopnost provádět analýzu.

Rozsah uplatnění návrhu rozhodnutí Rady je omezen, jak stanoví článek 2, na zpracování údajů pro účely analýzy v souladu s mandátem uvedeným v čl. 14 odst. 1 rozhodnutí. Pro provedení analýzy má Europol v současnosti k dispozici 19 typů pracovních souborů. Každý pracovní soubor představuje samostatnou databázi a každá z nich souvisí s určitým druhem trestné činnosti. Každá databáze je proto úzce spojena s určitým typem operační podpory, kterou na základě svěřených pravomocí může Europol poskytnout.

V současné době jsou pracovní soubory jediným právním nástrojem na evropské úrovni pro ukládání, zpracování a analýzu informací, ať jsou to informace z terénu nebo zpravodajské informace včetně osobních údajů.

Návrh obsahuje také pravidla a obecné zásady týkající se technických opatření i pravidla pro jejich používání. Nutnost shromažďovat a zpracovávat informace znamená, že je nutno vytvořit právní nástroj, který zaručuje plné respektování základních práv. Chtěl bych zdůraznit, že to znamená plné respektování základních práv evropských občanů. Takový nástroj musí zároveň Europolu zaručit, že bude moci plně provádět přidělené úkoly. V tomto směru tedy opakuji po paní in 't Veldové a ptám se, zda uvažovaný právní základ je, či není správný.

V této oblasti, pane předsedající, je úloha Evropského parlamentu jako sněmovny zastupující občany nezadatelná. Povinná kontrola ze strany Evropského parlamentu je nezadatelná. Je proto velmi důležité, aby se Parlament s ohledem na bezprostřední vstup Lisabonské smlouvy v platnost zapojil do legislativního procesu na stejné úrovni jako Rada. Žádné naléhavé důvody nemohou mít větší váhu než důležitost obrany občanských práv a bezpečnost Evropanů.

Proto vyzývám své vážené kolegy, aby se ke mně připojili a navrhované nástroje odmítli, aniž bychom omezili svou podporu Evropskému policejnímu úřadu – který samozřejmě podporujeme – dokud Rada Parlamentu neumožní, aby se stal součástí procesu rozhodování. Také navrhuji, abychom vyzvali Komisi a Radu ke stažení tohoto návrhu a předložení nového, který respektuje pravomoci stanovené v Lisabonské smlouvě.

Pane předsedající, až budu mít opět slovo, vysvětlím svůj postoj přesvědčivěji a jasněji. Pro tuto chvíli je to vše.

Sonia Alfano, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chci pohovořit o Evropské síti pro předcházení trestné činnosti.

Tato síť byla vytvořena v roce 2001 rozhodnutím Rady 2001/427/SVV. Jejím cílem bylo usnadnit spolupráci a výměnu informací a zkušeností na vnitrostátní a evropské úrovni, shromažďovat a analyzovat předmětné informace zaměřené především na výměnu osvědčených postupů, pořádat konference, semináře, setkání a předkládat iniciativy, které podporují výměnu zkušeností a osvědčených postupů, a poskytovat Radě a Komisi odborné znalosti v oblasti prevence kriminality.

Rozhodnutí předpokládalo, že struktura bude založena na kontaktních místech určených Komisí a jednotlivými členskými státy. Tato kontaktní místa měla zahrnovat nejméně jednoho zástupce vnitrostátních orgánů, zatímco ostatními určenými kontaktními místy mohli být výzkumní pracovníci nebo vysokoškolští učitelé, kteří se na tuto oblast specializují. Členské státy byly v každém případě vyzvány, aby výzkumné pracovníky, vysokoškolské učitele, nevládní organizace a občanskou společnost do této struktury zapojily. Jako odborné orgány byly do této činnosti zapojeny i Europol a Evropské monitorovací středisko pro drogy a drogovou závislost.

V roce 2005 byla provedena první vnitřní reforma struktury sítě. To předpokládalo vytvoření dvou stálých komisí – jednu pro pracovní program a jednu pro výzkum – přičemž správa webových stránek přešla z Evropské komise na Spojené království, které průběžně zajišťuje jejich aktualizaci.

V roce 2007 došlo k dalšímu přezkoumání, které potvrdilo naléhavou potřebu posílit sekretariát, a zdůraznilo, že je nutno vyřešit problém zdrojů pro stálé komise a zástupce členských států.

V březnu 2009 bylo zveřejněno externí hodnocení fungování sítě. Zaměřilo se na důležitost cílů, kvůli kterým byla vytvořena, ale bohužel zároveň poukázalo na organizační selhání, které brzdilo dosažení těchto důležitých cílů, o nichž jsme již předtím hovořili.

To odhalilo problémy, které vedly k faktickému zhroutení sítě, například nedostatek vhodných zdrojů, neuspokojivě fungující sekretariát, nedostatečný zájem ze strany zástupců členských států a velmi špatný pracovní program.

Hodnocení rovněž zvažovalo možnost zrušení této sítě. Síť následně vytvořila pracovní skupinu, která měla přezkoumat doporučení vydaná v březnu 2009, a došla k názoru, že v aktu, na základě kterého síť vznikla, je třeba provést některé změny. Především bylo navrženo, aby byl zřízen externí sekretariát financovaný z fondů pro programy Společenství.

Přestože některé členské státy znovu oživily myšlenku zrušení sítě, jiné navrhovaly její reformu. Švédské předsednictví Evropské rady s tímto návrhem souhlasilo a učinilo z něj dokonce jednu z priorit svého půlročního funkčního období. V tomto místě musím zdůraznit, že pociťuji velké rozpaky, když vidím tato prázdná sedadla vzhledem k tomu, že tyto návrhy předložilo samotné švédské předsednictví.

Návrh předpokládá, že síť by měl tvořit sekretariát, kontaktní místa určená každým členským státem a správní rada. Tuto správní radu by měli tvořit zástupci jmenovaní členskými státy v čele s předsedou, který řídí výkonný výbor.

Domnívám se, že zde také dochází k určitému chaotickému směšování kontaktních míst a zástupců členských států. Občanská společnost, akademické kruhy, svět zkušeností, a tedy odborníků, nikdo z nich nemá v síti své zastoupení. To je velice vážná věc. Jsou zcela přerušena strukturální propojení mezi sítí a ostatními orgány a institucemi Společenství, které se zabývají trestnou činností a jejím předcházením.

Rozhodnutí nepředpokládá žádnou formu spolupráce s Evropským parlamentem a požadavek na znalost jazyků byl vypuštěn, přestože původně byla vyžadována.

Jako zpravodajka se domnívám, že tento návrh je zcela neúčinný a nemůže vyřešit problematiku předcházení trestné činnosti z několika důvodů. Za prvé, nedokázal naplnit cíle, pro jejichž dosažení byl vytvořen; za druhé, chybí jakákoliv spolupráce mezi Komisí, Radou a členskými státy a domnívám se, že je nutno považovat to za jakousi sabotáž sítě samotné.

Předcházení trestné činnosti nelze omezit na předávání osvědčených postupů. Bohužel jsme byli svědky až téměř jakési turistiky ze strany různých úředníků, kteří navštěvovali různé země a často se ani nedokázali vzájemně domluvit, protože nebyli k dispozici žádní tlumočníci. Neschopnost zapojit občanskou společnost a nevládní organizace nebo vytvořit materiály o prevenci, jako jsou publikace pro školy, vede k naprosté neúčinnosti sítě. Aby síť fungovala, je podle mého názoru třeba posílit její pravomoci a začlenit boj proti trestné činnosti a předcházení organizované trestné činnosti.

Navrhuji proto, abychom tento návrh zamítli, jeho schválení by připadalo v úvahu pouze tehdy, pokud by Rada předložila návrh skutečně ambiciózní. Je politováníhodné, že se tak nestalo.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedo, s velkým zájmem jsem vyslechl projev pana Nicholsona, paní in 't Veldové, pana Albrechta a paní Alfanové. V této rozpravě se objevily problémy jak procesní, tak obsahové.

Pokud jde o procesní záležitosti, plně chápu postoj Parlamentu. Lisabonská smlouva má právě vstoupit v platnost. Plně proto oceňuji otázky, které mohou některá rozhodnutí Rady vyvolat v Parlamentu. Je také pravda, že Komise tato situace trochu mrzí. Nicméně chtěl bych nyní trochu osvětlit tyto tři soubory ve prospěch Parlamentu.

Jak všichni víte, Europol – na základě rozhodnutí Rady, které nahradí mezivládní úmluvu – bude podléhat novému právnímu rámci a od 1. ledna 2010 se z něj stane evropská agentura. Rozhodnutí Rady předcházela zdoluhavá jednání a probíhají přípravy na jeho provádění.

Chápu obavy Parlamentu a rovněž já se těším, až bude budoucí institucionální rámec k dispozici, neboť připraví půdu pro větší demokratickou kontrolu Evropského policejního úřadu. Měli bychom se poučit z počátečního provádění stávajícího rozhodnutí Rady, abychom mohli budoucí právní předpisy postavit na pevný základ. Za tím účelem bude výhodné, aby se na přípravě budoucích právních předpisů o Europolu podílel Parlament a jiné zúčastněné strany, zejména pokud jde o podmínky, za kterých bude tento Parlament a vnitrostátní parlamenty činnost Europolu kontrolovat.

Nicméně mě, pane předsedo, mrzí, že navržená rozhodnutí Rady Parlament odmítl. Jedná se o prováděcí ustanovení, jimiž se řídí důležité aspekty činnosti Europolu, bez nichž Europol nemůže fungovat.

Nyní se dostávám k otázce forenzních laboratoří. Znovu opakuji, chápu, že pro toto rámcové rozhodnutí o akreditaci činnosti forenzních laboratoří chce Parlament jiný základ. Komise souhlasí s využitím akreditace, protože podporuje vyšší kvalitu práce těchto laboratoří, zejména pokud jde o citlivé techniky snímání otisků prstů a odebírání vzorků DNA. Přísnější udělování akreditací povede k vyšší důvěře veřejnosti.

Znovu říkám, jsem si vědom problémů s právním základem. Stejně jako Parlament, i Komise se domnívá, že rámcové rozhodnutí, pokud odkazuje na služby podle článku 50 základní smlouvy Evropského společenství, by mělo mít článek 50 jako svůj právní základ. My v Komisi jsme učinili prohlášení, které je obsažené v zápisu z jednání Rady SVV konané dne 23. října 2009. V tomto prohlášení si Komise vyhrazuje právo přijmout opatření, které považuje do budoucna za vhodné.

Dovolte mi, abych dodal, v souladu s ustanoveními finančních nařízení, že Komise je připravena poskytnout finanční podporu pro činnost členských států, které umožňují akreditaci výzkumných policejních laboratoří. A konečně, Komise je ochotna vyhodnotit zavedení a uplatnění tohoto nástroje k 1. červenci 2018, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 4 (nový).

Pokud jde o tuto akreditaci, ačkoliv postojí Parlamentu rozumím, zároveň se domnívám, že většinou postupuje správným směrem a respektuje všechny názory, které zde ve sněmovně zazněly.

Přejdu nyní k síti Evropské unie pro předcházení trestné činnosti. Zastáváme samozřejmě názor, že trestné činnosti je nutno předcházet. Donucovací opatření na omezení trestné činnosti a organizovaného zločinu nestačí. Nesmírně důležitá je prevence na místní i přeshraniční úrovni. Navíc v návrzích o obchodování s lidmi a dětské pornografii, které jsem nedávno předložil, jsem preventivní opatření předjímal.

Paní Alfonsová, právě jste poukázala na slabé stránky sítě. Jsem si vědom, že z nedávného hodnocení vyplynulo, že evropská spolupráce v boji proti organizovanému zločinu je opravdu velice nutná, a také vím, že veřejné orgány, organizace a soukromý sektor si přejí multidisciplinární přístup zaměřený na sdílení zkušeností, metod a nástrojů v rámci Evropy.

Po pravdě řečeno, Evropská síť pro předcházení trestné činnosti naráží na strategické, politické a organizační problémy. Komise si jich je vědoma. V krátkodobém horizontu jsme sekretariátu sítě zvýšili finanční podporu.

Ve Stockholmském programu jsme za prioritu stanovili policejní spolupráci a nutnost řídit ji na úrovni Společenství, v souladu s Lisabonskou smlouvou. Je pravda, že tato síť může plnit řadu úkolů, o nichž jste se zmínili, a může provádět úkoly, jejichž některé zajímavé příklady jste navrhli.

Můžeme také očekávat společné projekty mezi sociálními a vzdělávacími institucemi, zahrnující školy, odbornou přípravu a kurzy vysokoškolského vzdělávání. Jsme jasně na začátku nové zásadní politiky předcházení trestné činnosti.

Je jasné, že úloha občanské společnosti a Parlamentu by měla posílit. Kromě toho policejní spolupráce nyní přechází na systém spolurozhodování. Proto si myslím, že v rámci nového právního základu můžeme spolupracovat co nejtěsněji. Bylo by to v zájmu všech občanů, jejichž každodenní život ovlivňují bezpečnostní otázky.

V této rozpravě, která se soustředila na procesní stránku a věcný obsah, mě samozřejmě některé věci zklamaly. Myslím si však, že poté co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a při dodržování Stockholmského programu už budeme moci pracovat mnohem lépe. V rámci této nové strategie zaměřené proti organizované trestné činnosti a vlastně proti všem jejím formám bude Parlament schopen plnit svou úlohu v plném rozsahu.

Wim van de Camp, jménem skupiny PPE. – (NL) Rád bych poděkoval místopředsedovi Komise panu Barrotovi za odpovědi, kterých se nám dostalo, a za názory, jimiž přispěl k různým tématům.

Soudní spolupráce v Evropské unii má velký význam. Když mluvíme o Evropě občanů, mluvíme především o soudní spolupráci. V tomto ohledu je boj s trestnou činností naší prioritou číslo jedna, a to hlavně proto, že zločin stále více překračuje hranice. Rozsáhlá přeshraniční kriminalita často představuje velký problém, ve srovnání s ní se vnitrostátní trestná činnost jeví jen jako o něco závažnější drobné výtržnictví.

Z tohoto důvodu je skupina Evropské lidové strany důrazně pro to, aby nejen Europol, ale také Eurodac získali silné postavení. Odkazuji zde na náš rámec pro forenzní laboratoře.

Důležitým prvkem boje proti organizované trestné činnosti je demokratický dohled nad těmi, kteří bojují s trestnou činností. Určitě to nechci žádným způsobem zlehčovat, ale žádám vás, abyste vzali v úvahu postavení oběti a měli ho na zřeteli i v příštích měsících v našich diskusích o návrzích. Boj s trestnou činností

zahrnuje respektování práv podezřelých, což je jen správné, protože soukromí podezřelé osoby a její postavení v trestním řízení jsou velmi důležité. Avšak přál bych si, abychom v období příštích pěti let věnovali větší pozornost postavení oběti. Pane předsedající, základní práva nejsou absolutní, musí být vždy uplatňována v určitých souvislostech, neboli jak stojí v nizozemské ústavě: „v každém ohledu podléhají zákonu“. To platí rovným dílem pro podezřelé i oběti.

Dobře rozumím tomu, a souhlasím s tím, že Parlament musí v současné době říci: „Vydržte ještě chvíli!“, pokud jde o tyto čtyři soubory. Počkejme do 1. prosince, kdy budeme mít nové návrhy, a potom budeme muset provést kontrolu skutečného stavu, která vyžaduje opravdové zapojení Evropského parlamentu.

Ramón Jáuregui Atondo, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, máme problém, protože celá sněmovna vyzývá Komisi, aby přezkoumala soubor legislativních opatření ohledně těchto otázek a pan Barrot nám sdělil, jako vždy velice okouzlejícím způsobem že to sahá daleko do historie, že se o tom hodně diskutovalo a že 1. ledna to začne fungovat. Realita je, že máme problém.

Řeknu vám, pane Barrote, že byste měl vyřídit své nástupkyni, neboť si uvědomuji, že nám na tuto otázku neodpovíte, že až přijde na slyšení v Parlamentu, zeptáme se jí, zda hodlá ohledně této věci vypracovat soubor právních předpisů, protože ho celá sněmovna požaduje, a není to jen otázka příliš horlivého prosazování právní úpravy.

Nejde o to, že Parlament prohlašuje, že se chce zapojit, on se musí zapojit. Musí se zapojit, protože tuto legislativní úlohu bude mít už za několik dní a protože to už není otázkou parlamentní kontroly, spíše chceme předložit další návrhy. Například v mnoha směrnících a rozhodnutích, které sem přicházejí, vidím mnoho mezer, nedostatků a hodně právní nejistoty. Chtěli bychom zde tato ustanovení změnit.

Myslím, že je dobré, aby s nimi Europol pracoval. Víím, že Europol s nimi již pracuje, a chci, aby v tom pokračoval i nadále, protože chci, aby Europol pokročil kupředu. Také si přeji, abyste respektovali právo této sněmovny říci, jaký má na tato ustanovení názor, protože je to její legislativní funkce a my ji chceme naplňovat.

Říkám vám proto, že až před nás předstoupí příští komisařka, zeptáme se jí, zda je odhodlána vypracovat legislativní návrhy v této oblasti, aby Parlament mohl vytvořit právní předpisy. To je všechno, nemám žádné další připomínky.

Nathalie Griesbeck, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, moje poznámka bude stručná. Týká se za prvé věcné podstaty a za druhé procesní stránky a zopakuji to, co již velmi dobře vyjádřily všechny politické skupiny.

I když vytvoření prostoru bezpečnosti, svobody a spravedlnosti v Evropské unii je pro nás všechny nanejvýš důležité a určité je příkladem evropského demokratického modelu, který budujeme, a ačkoliv mnozí z nás považují Europol za nástroj, který je možno přizpůsobit, všichni přikládáme velkou váhu tomu, že sdružování zdrojů – zejména lidských zdrojů, ale také technických prostředků pro boj s trestnou činností a všemi druhy nelegálního obchodování – by mělo být přísně kontrolováno s maximální zárukou právní jistoty, neboť se dotýkáme samotné podstaty naší síly, tedy práv a svobody evropských občanů.

Pokud jde o procesní stránku, s rizikem, že budu opakovat již řečené, chtěla bych ujistit paní komisařku jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, že vynaložené úsilí nebylo marné. Naši občané by však vůbec nepochopili a špatně si vyložili, kdybychom po tak dlouhém čekání na zahájení provozu institucí souvisejících s Lisabonskou smlouvou, neměli trpělivost a nepočkali ještě pár hodin či dní na možnost vykonávat sdílenou legislativní pravomoc, které si tak ceníme.

Pro jednu je v Evropě velmi důležité, abychom počkali několik týdnů, dokud nebudeme mít znění, které respektuje náš procesní rámec, a podobně jako paní in 't Veldová lituji, že tady spolu s námi nevidím Radu, protože to je v první řadě záležitost Rady. Jménem svého výboru proto konstatuji, že bychom měli mít nový legislativní návrh.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, abych navázal ve stejném duchu, chtěl bych promluvit jako koordinátor za skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance o otázkách týkajících se svobody, o kterou mi právě jde.

Bylo by nepochopitelné, vzhledem k možnosti provádět tuto sdílenou legislativní činnost společně s Evropským parlamentem, kdybychom tak nečinili. Na tom se proto všichni shodneme. V každém případě

budeme muset počkat, až jak se situace vyvine, ale byl by to bezesporu problém, pokud bychom nebyli schopni se zapojit, jak legitimně požadujeme.

Chtěl jsem se také stručně zmínit o jiné věci, která se týká zprávy o forenzních laboratořích – neboť právě tuto otázku sleduji – a co nejsrozumitelněji říci, že když se bavíme o nutnosti koordinace, musíme také velice pečlivě zkoumat otázku decentralizace. Nezapomínejme, že v některých členských státech není jednotné středisko pro forenzní studia, ale je jich více, s ohledem na rozdělení území a stávající policejní a právní systém. Tak je tomu například ve Španělsku. To je důležité si uvědomit, protože pokud budeme úspěšně provádět koordinaci, je třeba mít na paměti, že se nejedná jen o koordinaci mezi členskými státy, ale také mezi regiony s různými podmínkami, které na vnitrostátní úrovni nemusí platit.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, zopakuji to, o čem se již zmínila řada mých kolegů.

Před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost byl Evropský parlament vyzván, na základě postupu pro zvlášť naléhavé případy, aby prozkoumal čtyři dokumenty týkající se Europolu a otázku ochrany důvěrnosti údajů předávaných Europolem, například i třetím zemím. My poslanci tohoto Parlamentu jednomyslně odsuzujeme způsob, jakým jsme byli o přezkoumání těchto textů požádáni, když se přitom týkají otázek, které nepochybně budou předmětem postupu spolurozhodování poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva.

Mnozí z nás se domnívají, že naši občané mají právo na bezpečnost a že boj proti terorismu je prioritou. Musíme udělat všechno pro to, aby naši občané nežili v neustálém strachu, že se stanou obětí teroristických útoků. Je proto důležité udělat vše, co je v našich silách, abychom posílili policejní spolupráci, ale nelze to prosazovat za každou cenu, a zejména nikoli na úkor základního občanského práva na soukromí, svobodu pohybu a svobodu slova.

Mohu doplnit, že předcházení trestné činnosti by nemělo znamenat více – a pouze více – donucovacích opatření. Je výsadou našich demokracií vždy chránit naši svobodu a nepodkopávat ji, pokud to není naprosto nutné. Policejní spolupráce by proto měla probíhat v rámci určitého právního rámce, který zajišťuje důvěrnost předávaných informací a přesnou vyváženost mezi informacemi a uvedenými bezpečnostními cíli.

Skupina GUE/NGL spolu s ostatními skupinami proto vyzývá Radu a Komisi, aby tyto návrhy stáhly. Kromě toho mě také mrzí, že zde Rada dnes není přítomna.

Gerard Batten, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, tyto zprávy stanoví pravidla pro shromažďování a předávání těch nejdůvěrnějších osobních údajů o občanech EU mezi členskými státy EU – a samozřejmě třetími zeměmi – prostřednictvím Europolu.

Je příznačné, že hovoří o neoprávněném zveřejnění těchto informací, které neznevýhodňují, nepoškozují či nijak se nedotýkají základních zájmů Europolu. Není tam nic o ochraně zájmů nešťastného nevinného občana, který by mohl uvíznout v noční můře vyšetřování Europolu.

Je možné shromažďovat ty nejdůvěrnější osobní informace, včetně informací o sexuální orientaci a bankovních účtech. Lze je dokonce sdílet s třetími zeměmi, i se zeměmi s takovým vynikajícím demokratickým posudkem, jako je Albánie, Peru a Ruská federace.

Europol je z objektivního hlediska naprosto zbytečný, ale podle subjektivního názoru EU je životně důležité mít další z těchto atributů politického státu, tj. svou vlastní policejní sílu.

Kolik váhavých občanů EU ví, že úředníci Europolu jsou za všechno, co dělají nebo říkají při výkonu svých povinností chráněni imunitou před soudním stíháním? Těm z vás přítomných, kteří jste se nedávno vynořili z policejních států, to nemusí připadat příliš důležité, ale pro anglické právo je taková imunita policejních důstojníků cizím pojmem.

S tím jak si EU vytváří svůj vlastní soudní systém s nástroji, jako je evropský zatýkácí rozkaz a soudy v nepřítomnosti a nyní své vlastní policejní síly, vidíme my v Británii, jak jsou ničeny naše nejzákladnější a uctívané svobody, které nás dříve chránily.

Každý zpravodaj měl přinejmenším tu slušnost a řekl, že tyto návrhy by měly být odmítnuty, dokud Lisabonská smlouva nenabude právní platnost. Kdyby EU měla nějakou slušnost, konala by se o Lisabonské smlouvě referenda a nic z toho by nikdy nevstoupilo v platnost.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, pokud se v nedávné minulosti znovu podařilo Europolu svými operacemi přetnout kruhy obchodující s lidmi, které dovážejí nelegální migranty, je to chvályhodné.

V budoucnu by bylo stejně chvályhodné, kdyby se Europol zapojil do řešení všech druhů závažné mezinárodní trestné činnosti. Pochopitelně, že spolupráce mezi různými orgány v boji proti trestné činnosti je v zásadě dobrá věc.

Avšak co se týče plánů poskytnout všem orgánům neomezený přístup k údajům, není vyřešena otázka ochrany údajů. Jsme odbývání sliby inspektora ochrany údajů, když není ani jasné, jaké kontrolní pravomoci skutečně mají. Vnitrostátní inspektoři ochrany údajů již rychle objevují hranice, kde končí jejich působnost, nemají téměř žádnou pravomoc zasahovat a jejich skutečný vliv je malý. To bude zřejmě platit i na úrovni EU.

V průběhu minulého desetiletí byly výsady a svobody občanů stále více omezovány ve jménu boje proti terorismu. Pokud zejména nyní, než Lisabonská smlouva poskytne Evropskému parlamentu tato práva spolurozhodování, chtějí ministerstva spravedlnosti a vnitřních věcí rychle prosadit dohodu o finančních operacích, je to pouze z toho důvodu, protože vědí, že jsou s ní spojeny otázky rozsáhlé ochrany údajů a že v případě dohody SWIFT by nevyvázly bez úhony. Vzhledem k tomu, že toto právo nemají zaručeno podle svých příslušných ústav dokonce ani vnitrostátní orgány prosazující právo, proč by tedy měl Europol, a zadními vrátky EU zejména Spojené státy, taková neomezená práva získat? Podle mého názoru bychom měli tento útok proti ochraně údajů zastavit.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Pane předsedo, dovolu, abych nejprve poblahopřál a vyjádřil své poděkování místopředsedovi Komise za všechno, co jako komisař odpovědný za tuto oblast udělal.

Doufám, že dva komisaři, kteří nastupují po vás – nikoli jeden, nýbrž dva – budou z vaší politické vize, z vašeho odhodlání a z vaší práce čerpat inspiraci. Děkuji vám, pane místopředsedo.

(MT) Nyní mi dovolu, abych přešel k hlavnímu bodu týkajícímu se mimořádné příležitosti, která se mi naskytla nedávno, kdy jsem navštívil úřad odpovědný u nás doma za Europol, vztahy s Europolem i za oblast Schengenu. V tomto úřadu působí mnoho policejních důstojníků, kteří v této oblasti odvádějí skvělou práci v součinnosti s policejními důstojníky v jiných členských státech EU. Tleskám jejich úsilí a chtěl bych dodat, že tato návštěva mi umožnila ocenit obrovský význam agentury Europol. Měl jsem možnost ocenit ji z těsné blízkosti, její význam v boji s trestnou činností, zejména vzhledem k tomu, že nyní žijeme v prostoru svobody, volného pohybu v rámci Evropské unie a v rámci mnoha zemí Evropské unie.

Je jasné, že proti těmto návrhům budeme hlasovat nikoli proto, že máme něco proti Europolu, ale skutečně proto, že my jako Evropský parlament chceme přispět k posílení tohoto úřadu, který se od příštího roku stane agenturou, proto aby v boji proti trestné činnosti mohl skutečně naplňovat své poslání skutečně účinným způsobem.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, co se týče žádosti Rady, abychom schválili návrh na výměnu informací mezi Europolem a partnery včetně třetích zemí, vidíme, kam by to vedlo. Případným schválením návrhu by nastala absurdní situace, kdy by mimo jiné docházelo k regulaci výměny informací mezi Europolem a třetími zeměmi, aniž by dosud Parlament nějaký takový seznam zemí schválil.

Zdá se, že tento návrh v tom, jak popisuje způsob nakládání s osobními údaji, připravuje půdu k vytvoření naprosto neomezené databáze, která by dokonce mohla být dostupná třetím zemím, které dosud Parlament nevymezil.

Čl. 15 odst. 2 návrhu Rady uvádí, že v naprosto nezbytných případech, dokonce i když nic nenaznačuje tomu, že došlo ke spáchání trestného činu, mohou být předávány údaje, které prozrazují rasu dotyčné osoby, etnický původ, politické postoje, náboženské a filosofické přesvědčení, členství v odborech atd., aniž by bylo přesně uvedeno, co se rozumí pod výrazem „v naprosto nezbytných“, a co je ještě horší, pod přijetím představy, že existuje něco takového jako „rasové skupiny“.

Bylo by zajímavé poslechnout si, jak by Rada vysvětlovala, co je rasová skupina a jaké rasové skupiny existují. Pokud jde o mě, domnívám se, že existuje jenom jediná rasa – lidská rasa.

Z těchto důvodů, ale také v zájmu zachování nezávislosti Parlamentu, který musí pracovat v nezbytném časovém omezení, mám za to, že návrh Rady ve své nynější podobě je nutno odmítnout do požadované konečné lhůty 30. listopadu.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych se připojit k panu Busuttilovi a poděkovat místopředsedovi Komise panu komisaři Barrotovi za odvedenou práci. Určitě na sebe vzal nesnadnou legislativní agendu a často bojoval proti větru, dešti, ale věřte mi, pane místopředsedo, ve skupině Aliance

liberálů a demokratů Evropy byste našel skvělý deštník, který byste v takovýchto situacích mohl použít. Nicméně o Europolu toho už bylo řečeno hodně, a nemyslím si, že musím opakovat to, o čem již hovořili kolegové ze sněmovny, zejména že se jeví překvapivě, že před 30. listopadem, tj. dříve než vstoupí Lisabonská smlouva v platnost, se od nás čeká, že návrhy necháme projít Parlamentem. Z tohoto hlediska je přirozenou reakcí Parlamentu, že tyto návrhy odmítá.

Také je škoda, že Rada nás dnes nemůže pocítit svou přítomností, aby mohla tato vyjádření také pochopit a přijmout. Jsem přesvědčen, že budou vzaty v úvahu. Chtěl jsem se vyjádřit především ke zprávě pana Kirkhopa o forenzních laboratořích a normách a konstatovat, že často jsme nuceni zvažovat, zda se máme začít danou věcí podrobně zabývat, konkrétně jaké údaje budou předávány a nakolik a zda vůbec jsou tyto údaje opravdu porovnatelné, zejména v případě forenzních laboratoří. Pokud jsou údaje o DNA získány různým způsobem a poté předány a shoda není pravděpodobná, pak to pro dotčenou osobu znamená více škody než užítu. Možná je dobré na to pamatovat.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo Barrote, děkuji vám, že chápete jasné stanovisko Parlamentu k procesním otázkám. Neodmítáme návrhy Rady a Komise. Přesněji řečeno chceme se podílet na procesu rozhodování. To je pro naše hlasování klíčové.

Je zcela jasné, že Europol je jedním z úspěchů Evropské unie. Zejména v boji proti drogové trestné činnosti, obchodování s lidmi, financování terorismu a padělání peněz sehrává Europol stěžejní úlohu, pokud jde o výměnu informací, a zaměřuje se na stávající síť policejní spolupráce. Je nanejvýš důležité, aby se jeho činnost dále rozšířila. Také proto bychom měli přivítat skutečnost, že agentura bude mít nový základ. A právě tam budeme potřebovat předávání údajů a vnitřní vazby mezi policejními silami v Evropské unii. Potřebujeme to, abychom mohli úspěšně bojovat proti terorismu a trestné činnosti. Tyto věci potřebujeme také proto – a to musí být zcela jasné – abychom hájili práva evropských občanů.

To je evropský postoj a jasné evropské hodnoty, které byly zde v Parlamentu zároveň posíleny velkou většinou poslanců v rozhodnutí o kódech SWIFT v polovině září. Od Rady a Komise musíme tedy požadovat, aby tento základní princip a tyto pokyny byly uplatňovány při jednání se Spojenými státy. Je to nutné v zájmu zajištění bezpečnosti evropských občanů.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) I mě těší, že Rada přijala závazek k dalšímu rozvoji a k reformě Evropské sítě pro předcházení trestné činnosti. Vzhledem k tomu je opravdu škoda – jak tu již několikrát zaznělo – že v průběhu této rozpravy už nebyli přítomni zástupci Rady.

Ve svém vystoupení bych rovněž chtěla oddělit procesní stránku od vlastního obsahu. Rozhodnutí, že tato síť je nezbytná, bylo přijato před 10 lety. Současné posouzení ukázalo, že síť plně nevyužila příležitosti, které mohly být poskytnuty. Bylo také jasné řečeno, že takovou síť potřebujeme a musíme ji dále rozvíjet, zapojit občany a vědecké pracovníky a spolupracovat s orgány prosazujícími právo. Zároveň bych chtěla říci, že skupina pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu považuje činnost a další rozvoj sítě za důležité. To, že Evropský parlament nyní tuto iniciativu odmítá, je dáno právě tím, že toto opatření bude mít na základě Lisabonské smlouvy ještě silnější legitimitu a že se do ní budeme moci aktivněji zapojit.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Pane předsedající, současným největším neúspěchem Evropy je to, že se nám dosud nepodařilo skoncovat s obchodem s lidmi, který probíhá přímo před našima očima. Ženy a děti jsou prodávány jako zboží přes pult po celém území našich členských států. Umírněný odhad Europolu naznačuje, že v roce 2009 bude v Evropě koupeno a prodáno půl milionu žen. Je to jev, o kterém musíme otevřeně hovořit a vypracovat strategii na jeho vymýcení.

V Evropské unii jsou orgány, jejichž cílem je boj proti obchodu s lidmi a proti organizované trestné činnosti, ale za současného stavu věcí trpí tyto orgány řadou nedostatků. Je nutno zásadním způsobem zlepšit spolupráci mezi členskými státy, Komisí, Radou a Parlamentem, abychom měli nějakou naději na vyřešení závažné trestné činnosti jednou provždy. To se týká organizované trestné činnosti, působení mafie a rovněž obchodu s lidmi.

Už za několik dní vstoupí v platnost Lisabonská smlouva. Domnívám se, že se nám poté bude o něco lépe dýchat, protože konečně budeme mít naději na hlubší spolupráci při zajištění bezpečnosti našich občanů ve všech členských státech. Brzy se dočkáme posílení Europolu a účinnější spolupráce mezi Eupolem a Eurojustem. Pak se konečně budeme moci pustit do boje proti organizované trestné činnosti v Evropě včetně obchodu s lidmi a mafiónským zločineckým organizacím. Už jednou provždy si v roce 2009 řekněme, že obchodování s lidmi není hodno Evropy dnešní doby.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, měli bychom diskutovat o dnešní rozpravě a zejména o rozhodnutích, která po diskusi následovala, nikoli z formálního hlediska, nýbrž spíše z hlediska politického.

Jednotné normy pro laboratorní činnost jsou samozřejmě důležité také pro spolupráci policie a soudních orgánů, která je založena na důvěře. Tato věc však má mnoho hledisek, o kterých z časových důvodů nemůžeme hovořit. Nicméně hlavní otázka je v podstatě úplně jiná, a to jak vážně se politici aktéři staví k Lisabonské smlouvě, k právům Parlamentu a občanů i k důvěryhodnosti spolupráce Rady a Parlamentu.

Uvedu tři příklady. Lisabonská smlouva popisuje vysokého představitele jako silný hlas za Evropu a je velká škoda, že členské státy i v tomto případě jednoznačně použily odlišná kritéria. Dohodu o kódech SWIFT, která je v mnoha směrech sporná, by Evropský parlament mohl příští pondělí opět podrobit důkladnému přezkoumání. Namísto toho se má seznam několik hodin předem rychle odškrtnat a podepsat se Spojenými státy.

Pokud jde o témata, jimiž se zde zabýváme, jsme ve stejné situaci. Krátce před tím, než Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, jsme vyzýváni, abychom rychle prosadili rozhodnutí obsahující ustanovení do budoucna, která nám zmenší prostor pro rozhodování, nebo rozhodování přinejlepším omezí. Musíme se ptát sami sebe, proč je tomu tak, neboť určité bylo možné předložit nové návrhy na jiná témata.

Svým stanoviskem se Rada a Komise připravily o možnost vyslat lidem v Evropě jasný signál, vzkaz, že se zavazují k provádění smlouvy, vzkaz demokratické Evropy občanů. My, Evropský parlament, máme pouze jedinou volbu: tyto návrhy musíme odmítnout, neboť si přejeme širokou veřejnou diskusi a chceme využít svá posílená práva na podporu občanů právě teď, nikoli v blízké či vzdálenější budoucnosti.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnešní velice zajímavá rozprava nám pomohla pochopit některé velmi důležité věci, zejména ty, které se týkají Evropské sítě pro předcházení trestné činnosti

Za prvé, nyní když máme Lisabonskou smlouvu, je nutno v rámci postupu spolurozhodování posílit úlohu Parlamentu, a to dvěma způsoby. Za prvé, kulturně: organizovanou trestnou činnost a mafiánské zločinecké organizace je možné porazit především pomocí informací a informovanosti. Velký italský soudce Giovanni Falcone, kterého zavraždila mafie, říkával, že mafie je jev, který má začátek a konec. Konec musí nastat v důsledku rozsáhlé mobilizace v kulturním slova smyslu a musí začít v Evropě a v Parlamentu.

Za druhé, s organizovanou trestnou činností je nutno bojovat účinněji, v první řadě zavedením úřadu evropského veřejného žalobce a podle mého názoru také zahrnutím určitých velmi závažných trestných činů, které jsou předpokládány pouze v některých členských státech. Mám na mysli například zločiny mafie.

Musíme si uvědomit, že problém mafie se týká celé Evropy, neboť mafiánské organizace mají rovněž schopnost pronikat přímo do institucí. Existuje velmi úzká souvislost mezi mafiánskými organizacemi a korupcí, jak také zdůraznily nedávné zprávy, a podvody v Evropské unii, jak nedávno sdělil Evropský účetní dvůr.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jako stínová zpravodajka pro jeden soubor dokumentů o Europolu mohu jen potvrdit, co již zaznělo ze strany poslanců, kteří hovořili přede mnou.

Vzhledem ke své úloze při shromažďování, analýze a výměně informací Europol napomáhá vyšetřování v členských státech, a stal se tak důležitým nástrojem v boji proti trestné činnosti.

Náš boj proti trestné činnosti musí být účinnější, ale zároveň musíme rozhodným způsobem prosazovat autoritu tohoto Parlamentu.

Rada rozhodla o tom, že dne 30. listopadu v každém případě texty obsažené v balíčku Europolu přijme, a nebude čekat, až Parlament v této věci získá spolurozhodovací pravomoc zároveň se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince.

Cílem odmítnutí návrhů není stavět se do cesty Europolu a jeho předpokládané nové úloze jako evropské instituce, ale rozšířit pravomoci tohoto Parlamentu, Evropského parlamentu, zejména v důležitých otázkách týkajících se svobody, bezpečnosti a práva.

Závěrem považuji za správné, aby Parlament získal větší kontrolní pravomoci nad činnostmi Europolu, a mohl tak kontrolovat, zda zpracování údajů uchovávaných Eupolem neporušuje práva evropských občanů.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Oblast soudního lékařství nabývá v poslední době na významu hlavně z důvodu jeho stále se zvyšující důležitosti v boji proti kriminalitě a trestné činnosti.

Vysoká míra spolupráce napříč zeměmi může v této chvíli přispět k větší efektivitě boje se zločinností. Z praxe je zřejmé, že taková spolupráce sama o sobě nestačí a je nutné vytvořit společný právní rámec, který stanoví normy činnosti forenzních laboratoří a rovněž síť těchto vysoce kvalifikovaných laboratoří napříč celou Evropskou unií.

Skutečnost, že neexistuje dohoda, jejímž prostřednictvím by se na analýzu vědeckých důkazů uplatňovaly společné akreditační normy, je závažným nedostatkem, který by se měl napravit. Také z tohoto důvodu doufám, že se Rada co nejdříve chopí iniciativy a co nejdříve připraví nový dokument, kde už bude výrazně zapojen také Evropský parlament.

A na závěr ještě, pane předsedající, přestože jsem chtěla více hovořit o forenzních laboratořích, chci říci, že rozhodně není mým cílem zvyšovat důležitost Evropského parlamentu, ale pokládám za zcela bezprecedentní, že zástupce Rady si nenašel čas a nepřišel sem, aby si vyslechl naše názory.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pane předsedající, jako absolvent studia práv a bývalý policista bych chtěl zdůraznit důležitost rámcového rozhodnutí Rady, jehož cílem je stanovit povinnost pro všechny forenzní laboratoře dodávající výsledky genetických zkoušek a snímání otisků prstů, aby dodržovaly mezinárodní normu ISO 17025. Toto nesmírně významné rozhodnutí má posílit důvěryhodnost a spolehlivost důkazního řízení, a tak zvýšit důvěru společnosti v policejní orgány a v soudní systém.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pane předsedající, k tomuto tématu se pravděpodobně vrátíme za šest měsíců, až se ocitneme před stejnými problémy. Na jedné straně pro nás bude důležité, aby policie a Europol fungovaly co nejúčinněji. Na druhé straně musíme mít vždy na paměti, že se zde jedná o otázky lidských práv a velmi často o citlivé údaje.

Nás čeká stejná práce, a tak bych s ohledem na to chtěl obrátit pozornost především na článek 15 rozhodnutí Rady, kterým se přijímají prováděcí pravidla upravující vztahy Europolu s partnery včetně předávání osobních údajů a utajených informací. Chtěl bych totiž upozornit na skutečnost, že zde hovoříme o velice citlivých údajích, a říkáme, že předávání těchto údajů bude povoleno pouze v nezbytně nutných případech. Je třeba přemýšlet o tom, kdo má rozhodovat o tom, co je nezbytně nutné, protože jde o mimořádně důležitou otázku.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, můj úkol není snadný vzhledem k nepřítomnosti Rady. Přesto bych se chtěl zmínit o některých důvodech, které vedly vaši Komisi k tomu, aby s předložením textů tohoto znění nakonec souhlasila.

Pokud jde o Europol, bylo by především obtížné zabránit přeměně Europolu na agenturu. Objeví se další texty o Europolu a Parlament bude samozřejmě spolutvůrcem právních norem. Bylo by velice těžké činnost Europolu přerušit. Dovolte mi, abych zároveň vysvětlil, že v čele Europolu stojí nyní velmi schopný Brit. Byla by škoda, kdybychom činnost Europolu nějak přerušili.

Pokud jde o další dva dokumenty, je důležité si uvědomit, že jsou výsledkem iniciativy Rady a členských států. I tak je pro členské státy krokem vpřed, že přijaly myšlenku akreditace laboratoří, aby získaly spolehlivé údaje. Je to pozitivní výsledek a krok vpřed.

Co se týče sítě pro předcházení trestné činnosti – a právě zde jsou pozorování Parlamentu nejvíce opodstatněná – určitě bude nutno do budoucna síť posílit a dát jí další úkoly. Naprosto vám rozumím a děkuji panu Busuttilovi a panu Strasserovi – a předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci zde předtím také byl – za to, že pochopili, že i já jsem přesvědčen o tom, že Parlament je třeba úzce zapojit. Za všechno, co jsem během posledních pěti let udělal, vděčím podpoře Parlamentu. Proto si zapojení Parlamentu, jak víte, upřímně přeji.

Kromě toho chci dodat, že Komise považuje za nutné provést důkladnou a podrobnou analýzu, abychom zjistili, zda je třeba změnit *acquis* třetího pilíře, či nikoli. Je důležité uvědomit si, že se nacházíme v období přechodu od mezivládního přístupu k přístupu komunitnímu a za oblast spravedlnost a vnitřní věci jsem tomu rád.

Zároveň jsem si vědom toho, že vy všichni se rádi nějakou formou zapojíte do policejní spolupráce, která respektuje lidská práva a uznává hodnoty Evropské unie. Pochopitelně! Domnívám se, že úloha Parlamentu

se pozitivně odrazí na znění všech budoucích textů, které nám umožní posunout policejní spolupráci dále, opět v souladu s občanskými hodnotami a právy.

Nicméně toto je období přechodu a já plně chápu vaše přání zapojit se do přípravy těchto dokumentů. Opakuji však, že Komise je toho názoru, že bychom měli plně a bod po bodu přezkoumat znění *acquis* třetího pilíře. Pokud by dosavadní nástroje přestaly vyhovovat nebo vyžadovaly doplnění či aktualizaci, budeme schopni předložit návrhy. Moji nástupci předloží návrhy, které umožní, aby Parlament znění dokumentů vylepšil, neboť se konečně stane spolutvůrcem právních norem.

V tomto bodě mi, pane předsedající, dovoluji, abych zopakoval, že na konci svého funkčního období budu pozorně sledovat všechny podněty, které mi Evropský parlament předloží. Chci však zdůraznit, že jsme si dobře vědomi, že řada dokumentů potřebných pro policejní a soudní spolupráci bude potřebovat nový základ, což Parlamentu umožní, aby plnil svou úlohu spolutvůrce právních norem.

Do té doby doufám, že pochopíte, proč jsem se snažil objasnit naše důvody, proč chceme, aby se Europol stal od 1. ledna agenturou a pokračoval ve své činnosti, a vzali jsme na vědomí pokrok, kterého členské státy v otázce akreditace laboratoří a v otázce sítě pro předcházení trestné činnosti ochotně dosáhly.

Znovu opakuji, že postoj Parlamentu chápu, a jsem si jist, že v příštích týdnech budu pokud možno chránit tento velký prostor svobody a bezpečnosti, který členské státy budou nadále rozvíjet s aktivní podporou Parlamentu.

James Nicholson, zastupující zpravodaj. – Pane předsedající, dnes večer jsme měli velmi užitečnou rozpravu. Myslím, že právě předsednictví můžeme dávat vinu za jejich dnešní nepřítomnost. Nebyli zde a myslím si, že za to musí nést odpovědnost.

Chci uvést jen několik poznámek. Plně souhlasím se Sophií in 't Veldovou. Pochopitelně, že v dlouhodobém výhledu chceme silný Europol, a ještě schopnější a více spolupracující Europol tam, kde je to nutné. Stačí se jen podívat na řadu problémů, se kterými se dnes potýkáme na hranicích – drogy, obchodování s lidmi, mezinárodní zločin a terorismus, abych jmenoval aspoň některé – a vidíme, že je toho zapotřebí.

Myslím, že to byl mluvčí za skupinu PPE, který nadnesl téma, které je mi velmi blízké, když hovořil o právech obětí, nad nimiž převažují práva pachatele. To je, myslím, věc, nad kterou bychom se měli vážně zamyslet.

Je velmi smutné, jak často vidíme, že se pachatelům trestné činnosti dostává většího pochopení a větší podpory než oběti trestného činu. Existuje mnoho oblastí, kde je možno prokázat, že tomu tak bylo. V žádném případě to nelze považovat za přijatelné. Domnívám se, že obětem musíme poskytnout větší podporu, a myslím, že pak se jasné rozpozná, kdo byl obětí. V žádném případě nemůžeme s těmi, kteří páchají trestnou činnost, zacházet stejně jako s oběťmi.

Každý, kdo se domnívá, že v dnešní společnosti můžeme přežít, aniž bychom spolupracovali, žije v nereálném světě. Tak to vidím já. Tam, odkud pocházím – v Severním Irsku – jsme měli prostý případ, kdy během posledních několika týdnů díky spolupráci mezi policií Severního Irska a irskou policií Garda Síochána na jihu bylo možno zajistit, vrátit zpět a zabránit, aby se dostaly na trh miliony a miliony cigaret. Opravdu si myslíte, že by k tomu došlo, kdyby nebylo spolupráce – a to nejen mezi nimi, ale po celou cestu až na Dálný východ?

Ano, moji přátelé, potřebujeme silný Europol, ano, k tomu musíme napřít své úsilí a, ano, musíme se snažit o spolupráci tam, kde je to v nejlepším zájmu všech.

Sophia in 't Veld, zpravodajka. – Pane předsedající, než vstoupím do rozpravy, chtěla bych rovněž vyjádřit svoje poděkování panu komisaři Barrotovi. Řeknu pouze, že svému nástupci nasadil laťku velmi vysoko.

Nebudu se pouštět do rozebírání obsahu, protože se domnívám, že o tom bychom měli debatovat později, ale stručně se vrátím k procesní stránce, neboť bych ráda objasnila jednu věc.

Nepřímo jsem se dozvěděla, jako kdyby to bylo tamhle z toho prázdného sedadla, že existuje velice dobrý důvod, proč má Rada naspěch, nechceme totiž přerušit činnost Europolu. Musí se do 1. ledna přeměnit na agenturu.

Kdyby se však Rada opravdu upřímně zajímala o názory Evropského parlamentu, byla by zde přítomna. Proces mohla zahájit mnohem dříve než na konci července. Mohla dokonce přijmout nabídku Evropského parlamentu, že bude pracovat velmi rychle, protože Parlament vždy přijímá své povinnosti, a je-li to nutné, pracujeme velmi rychle.

Nabídli jsme to Radě jakožto postup, který by přinejmenším odpovídal duchu Lisabonské smlouvy. Požádali jsme o jeden měsíc navíc, ale Rada prostě nebyla ochotná toto prodloužení nám poskytnout, a skutečnost, že zde Rada dnes není přítomna a neměla zájem promluvit k Evropskému parlamentu, jenom ukazuje, že oni zkrátka nechťejí zapojení Evropského parlamentu. To svědčí o jejich neupřímnosti.

Mrzí mě to, protože už za sedm dní, tři hodiny a čtyřicet minut budeme muset pracovat společně. Chci zde jen zdůraznit, jak velmi dobře vyjádřil jeden z našich kolegů, že tady nejde o nás osobně. Nejde o to, že Evropský parlament byl odstaven stranou. Dokonce nejde ani o to, že byly odstaveny vnitrostátní parlamenty. Jedná se tady o odpovědnost vůči občanům, protože se to týká velice závažných rozhodnutí.

Mluvíme o předávání osobních údajů a důvěrných dokumentů třetím stranám, o údajích a důvěrných informacích o našich občanech, lidech, které zastupujeme. A právě těm je Rada odpovědná, více než nám.

A na závěr, slyšela jsem, co říká pan komisař, ale chtěla bych, aby Evropská rada učinila prohlášení, kde slíbí – vzhledem k tomu, že celý tento balíček jen prolétl – že své rozhodnutí co nejrychleji zruší nebo přezkoumá, nejdéle do půl roku, a poté plně zapojí Evropský parlament do plného spolurozhodování a bude odpovědná občanům.

Jan Philipp Albrecht, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, v první řadě bych chtěl poděkovat Komisi za její práci ohledně Europolu, a chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že nejde o otázku zdržování procesu přeměny Europolu na agenturu EU.

Nicméně otázka, jaké pravomoci jsou poskytovány, co se týče vztahu mezi státem a občany, je samozřejmě stejně tak základní jako citlivá a měla by být projednána zde v Parlamentu. V demokratickém systému musí toto rozhodnutí přijmout Parlament a je nutno jej podrobně projednat, aby konečný výsledek měl dostatečnou legitimitu.

Považuji za znepokojivé, jak již uvedla paní in't Veldová, že Rada není přítomna, ani aby si vyslechla kritiku, kterou pokládám za základní součást demokracie. Doufám, že kritiku Parlamentu týkající se prací, které byly k dnešnímu dni provedeny v oblasti bezpečnostní politiky, vláda nakonec přijme.

Rozprava o právech občanů je potřebná na parlamentní úrovni v celé Evropě, stejně jako rozprava o účinnosti naší bezpečnostní politiky. Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty musí plnit významnější úlohu v obou.

Chtěl bych poděkovat zpravodajům za signál, který jsme zde společně vyslali, a doufám, že byl naprosto jasný a že Rada na něj také zareaguje.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, chtěl bych vyjádřit svůj hluboký obdiv k Evropskému policejnímu úřadu, který pochopitelně podporuji. Doufám, že co nejdříve bude mít k dispozici všechny právní, lidské a materiální zdroje, které potřebuje k dosažení svých cílů a uplatnění svého celého potenciálu na základě Lisabonské smlouvy.

Abych to velmi stručně shrnul, co je to Evropský policejní úřad, nový úřad?

Už to není mezivládní orgán, nyní je to orgán Společenství s rozpočtem Společenství a pod kontrolou Evropského parlamentu. Měli bychom však vzít v úvahu to, co je nejméně vymezeno. Měli bychom se sami sebe ptát, co je nejvíce vágní.

Nejvíce vágní v rozhodnutí je kontrola ze strany Evropského parlamentu. Proto nemůžeme pochopit a přijmout, pane předsedající, spěch, který nikdo nedokáže spolehlivě odůvodnit a který stručně řečeno omezuje kontrolní úlohu Parlamentu. To je „A“ v tomto ABC, pane předsedající. Nemůžeme přijmout ani to, že si Rada nad věcí myje ruce. Zítra, až budeme hlasovat, požádáme Radu o prohlášení v již zmíněném duchu. V prohlášení by mělo být uvedeno, že Rada se zavazuje do šesti měsíců předložit nový soubor legislativních návrhů v souladu s Lisabonskou smlouvou.

A konečně, pane předsedající, nepovažujeme za rozumné, ani přijatelné, abychom pomáhali prosazovat právě to, co kritizujeme. Například šest zpráv o těchto důležitých otázkách nelze projednat za hodinu a půl a něco během jediného odpoledne. Za prvé hovoříme o síti pro předcházení trestné činnosti, za druhé o forenzních laboratořích a hovoříme také o čtyřech zprávách o Europolu. To je nepřiměřené.

Pochopili jsme, jak je tato rozprava důležitá, ale nemohli jsme jít více do hloubky, protože sám Parlament a jeho služby nám to znemožnily, neboť od nás požadují, abychom se zabývali nejméně šesti zprávami najednou.

Proto doufám, pane předsedající, že v budoucnu se bude více přemýšlet o vedení rozprav, které se nás týkají a tolik nás zaměstnávají. Zítra budeme Radě klást otázky.

Sonia Alfano, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, chtěla bych poděkovat těm poslancům, kteří se této rozpravě zúčastnili. Také bych chtěla zvlášť poděkovat panu Barrotovi za to, že vzal v potaz naše obavy.

Odmítnutí, která navrhuje, nejsou bezdůvodná, nemají být prostým „ne“ Radě. Naopak, chtěli bychom se zapojit vzhledem k tomu, že za několik dní vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, a myslím si, že úloha Parlamentu jako spolutvůrce právních norem má zásadní význam.

Osobně jsem oficiálně požádala Radu, aby předložila mnohem ambicióznější návrh o Evropské síti pro předcházení trestné činnosti a aby tak učinila ihned, jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Tento návrh nebyl předložen. Ukázalo se tedy, že stávající návrh je skutečně nutno odmítnout, a domnívám se, že Parlament má právo využívat při své činnosti postup spolurozhodování, zejména v tak důležité věci, jako je tato.

Děkuji panu Nicholsonovi za to, co řekl o úloze obětí a pachatelů, neboť tyto úlohy se velice často zaměňují. Během několika měsíců, co jsem v Parlamentu, jsem zaznamenávala, že Parlament a Evropská unie přisuzují boji proti terorismu mimořádný stupeň důležitosti, i když bohužel zde chybí vůle řešit nejen boj s trestnou činností, ale také s organizovaným zločinem, který je její hlavní příčinou.

Nelze si představit předcházení trestné činnosti a její potírání, aniž bychom uvažovali o možnosti komplexnější akce zaměřené na potlačení organizovaného zločinu a mafie a jejich předcházení – jak uvedl pan De Magistris a citoval pozoruhodná slova soudce Falconeho, kterého zavraždila mafie.

Dovolím si nicméně malou odbočku jako někdo, kdo má bohužel s těmito věcmi přímou zkušenost. Příliš často splývá hranice mezi obětí a pachatelem, ale některé vlády – a italská vláda bohužel této otázce nevěnuje mnoho pozornosti – uplatňují rozdílný přístup k obětem stejného druhu trestné činnosti. K obětem teroristických činů se přistupuje jinak než k obětem mafie.

Podle mého názoru není možné, aby tyto rozdíly a formy diskriminace nadále přetrvávaly, protože v Evropě, která se snaží založit svou politiku na moderních přístupech, nemají tyto rozdíly naprosto žádné místo.

.

Předsedající. – Dovolte mi, prosím, abych se připojil k těm, kteří blahopřáli Jacquesu Barrotovi za jeho odpovědnou a skvělou práci. Chtěl bych poděkovat zpravodajům za jejich činnost.

Společná rozprava je uzavřena. Hlasování se bude konat v úterý 24. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (článek 49)

Raffaele Baldassarre (PPE), písemně. – (IT) Lisabonská smlouva podstatně mění institucionální rovnováhu, kterou původně nastínila Maastrichtská smlouva o policejní a soudní spolupráci ve věcech trestních, neboť zahrnuje, i když s podstatnými výjimkami, řádný legislativní postup týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Je proto nutné, aby každá změna opatření provádějících rozhodnutí Europolu byla přijata v rámci nového legislativního rámce, který předpokládá Lisabonská smlouva. Europol neposílí, dokud se Parlament nebude moci řádně vyjádřit k nařízením ohledně opatření, která jsou nejen pouze technická, ale také politická, jako je například předávání osobních údajů.

Dovolte mi, abych dodal poznámku o postoji Evropské unie stále více zaměřeném navenek a zvýšené synergii mezi vnitřní bezpečností a obranou. I když smlouva nemá bezprostřední dopad na vývoj bezpečnostních a obranných trhů, připravuje půdu pro vytvoření integrovanějšího a soudržnějšího bezpečnostního trhu, což vyžaduje legislativní kroky, které jsou koordinované, a tedy interinstitucionální. Bylo by proto o velmi nekonzistentní, ne-li doslova škodlivé, přijmout „politické“ pozměňovací návrhy k opatřením provádějícím rozhodnutí Europolu, které se neřídí legislativním postupem, který předpokládá Lisabonská smlouva.

19. Použití informačních technologií pro celní účely (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Alexandra Alvara předložená jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o iniciativě Francouzské republiky za účelem přijetí rozhodnutí Rady o využití informačních technologií pro celní účely. (17483/2008 - C6-0037/2009 - 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych přivítat pana Kallase a své kolegy. V zásadě lze říci, že to, o čem se chystáme diskutovat, nepředstavuje žádné kontroverzní téma. Jedná se o přizpůsobení informačních technologií v oblasti celních a spotřebních daní. Pro mnoho lidí je to příliš technická téma. Avšak pokud jde o boj proti podvodům a jiné trestné činnosti, je to velice důležitý aspekt spolupráce v oblasti celních a spotřebních daní a výměny informací.

Úspěšně jsme spolupracovali se švédským předsednictvím Rady, a chtěl bych proto poděkovat všem, kteří nás podporovali a provázeli v průběhu celého procesu, neboť tento soubor není úplně nový. Naše spolupráce se projevila v tom, že Parlament přijal důležité změny, které Rada navrhla v rámci své činnosti, a hlasoval o nich ve výběrech. Proto také předpokládám, že hlasování o této věci v tomto týdnu bude mít pozitivní výsledek.

Jediným opatřením, se kterým Parlament nesouhlasí, je rozšíření pravomocí Europolu v této oblasti. Tento názor pochopitelně nezastávají všechny politické skupiny této sněmovny. Nicméně odráží se v konečném výsledku hlasování o zprávě o informačních technologiích v oblasti celních a spotřebních daních. To je do určité míry spojeno s rozpravou, která zde proběhla dříve, když náš záměr byl jiný, a sice vyslat signál, že poté, co byl poměrně nedávno vymezen mandát Europolu, podle něhož se měl stát agenturou, jeho pravomoci se v řadě malých a specifických oblastí postupně rozšiřují a narůstají.

Do značné míry je zároveň vhodné, že působnost Europolu vzhledem k jeho významu a úloze je vymezena mandátem, jako je ten, o němž jsme rozhodovali. Podporuje to rovněž transparentnost, takže nejen my, ale zejména občané, pro které politiky tvoříme, vědí, co Europol smí a nesmí dělat. Transparentnost je základní součástí každé struktury, která v členských státech zahrnuje trestní stíhání a policii, a to musí platit také na evropské úrovni.

K dalšímu už není mnoho co říci, a přestože člověk má většinou sklon svoji vymezenou řečnickou dobu přetahovat, v tomto případě svůj projev zkrátím. Chtěl bych poděkovat předsednictví Rady a svým kolegům za výbornou spolupráci a jsem přesvědčen, že tento týden se nám podaří zprávu úspěšně odhlasovat.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, Komise v zásadě podporuje znění návrhu rozhodnutí Rady, protože je nutné, aby se ustanovení o vzájemné pomoci a administrativní spolupráci vyvíjela pokud možno souběžně, a je zapotřebí stanovit ustanovení určující, že náklady spojené s využíváním celního informačního systému ze strany členských států ponese společný rozpočet Evropských společenství.

Uvedená právní korekce by neměla znamenat žádné navýšení rozpočtu a je nutné posílit komplementaritu s činnostmi týkajícími se spolupráce s Europolem a Eurojustem tím, že se jim poskytne stejná úroveň přístupu k celnímu informačnímu systému (CIS), včetně jeho identifikačních databází celních spisů (FIDE). Za těchto podmínek Komise nemůže podpořit pozměňovací návrh Parlamentu, jehož cílem je udělit Europolu a Eurojustu různé úrovně přístupu k CIS a FIDE.

Obecně řečeno většinu pozměňovacích návrhů předložených Parlamentem Komise vítá. V této souvislosti bych chtěl říci toto.

Komise sdílí názor zpravodaje, pana Alvara, že je politováníhodné, pokud by o tomto návrhu měly rozhodovat členské státy v takovém spěchu ještě před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Lisabonská smlouva vlastně poskytuje nový právní základ, jímž by nové nařízení mohlo nahradit současnou Úmluvu o CIS, nařízení, které by mělo přímý dopad v členských státech a nevyžadovalo by provedení do vnitrostátního práva, než nabude účinnosti, stejně jako to v současné době platí pro nařízení (ES) č. 766/2008 o administrativní součásti CIS.

Komise také sdílí názor Evropského parlamentu, že pro dohled nad ochranou údajů je nejvhodnější to řešení, jehož cílem je nahradit společný kontrolní orgán (JSA) evropským inspektorem ochrany údajů (EDPS). Spojený dohled JSA a EDPS by představoval určitá rizika možného zdvojení a překrývání činností. V každém případě by měl být k dispozici koordinační mechanismus, například pro vydávání příslušných doporučení.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KOCH-MEHRIN*Místopředsedkyně*

Petru Constantin Luhan, jménem skupiny PPE. – Paní předsedající, děkuji svému kolegovi Alexandru Alvarovi za jeho činnost a za dobrou spolupráci při vypracovávání této zprávy. V hlavních bodech této zprávy jsem souhlasil se zpravodajem, a sice že údaje vložené do celního informačního systému budou zajištěny pouze pro přesně určené subjekty a pracovníky, jako jsou členské státy, Europol a Eurojust.

Další bod, který se objevil v jednom z mých pozměňovacích návrhů a který zpravodaj podpořil, se týká skutečnosti, že členské státy, Europol a Eurojust nemohou poskytovat údaje zemím, které nejsou členy Evropské unie, a třetím zemím, neboť v těchto zemích nefunguje dostatečná ochrana údajů. Podle mého názoru je nutno přezkoumat celní informační systém, jak uvádí zpráva, aby bylo možno lépe ho přizpůsobit požadavkům kontrolních služeb a umožnit omezenému počtu uživatelů provádět analýzu informací obsažených v systému.

Přezkoumání zároveň zvýší účinnost spolupráce a kontrolních postupů celních orgánů vzhledem ke společnému automatizovanému systému, který bude nápomocný při předcházení závažným porušením vnitrostátních právních předpisů a při vyšetřování a stíhání těchto porušení.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, v první řadě bych chtěla opravit informaci uvedenou na úřední desce. Nepřipojila jsem se ke skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), jsem stále ve skupině konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice.

Na žádost francouzské vlády nám byl předložen dokument, kterým se orgánům celní správy ukládá spolupráce s Europolem a Eurojustem.

Toto je opět oblast, která bude po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost nepochybně předmětem spolurozhodování. Proto nás mrzí, že stejně jako v případě Europolu, spěch převážil nad přáním chránit základní svobody.

Mrzí nás, že ve všech těchto zněních je klíčová rovnováha mezi bezpečností a dodržováním základních práv stále více ohrožena, a to na úkor svobod, a že celkové výsledky nejsou pro naše občany vždy přesvědčivé.

Rovněž nás mrzí, že pokud jde o toto znění snaží se vytvořit vazby mezi soubory v držení celního úřadu, policie a Eurojustu, je postoj, který nám Evropský parlament navrhuje, ještě ustrašenější než náš postoj k Europolu, neboť rizika hrozí stejná a záruky stanovené v dokumentech, které nám byly předloženy, jsou dokonce ještě křehčí. Například je neuvěřitelné, že není stanovena žádná jasná časová lhůta pro uchovávání údajů.

V době, kdy ve všech našich zemích jsou naše základní svobody stále více ohroženy bezpečnostními politikami, nás mrzí, že Evropský parlament řádně neplní svou úlohu ochránce základních práv a svobod.

Některá zlepšení, která jsem navrhovala, byla v této oblasti přijata, především opatření týkající se Europolu. Mám z toho velkou radost a děkuji svým kolegům, ale tato opatření nestačí, zejména pokud jde o zásady přiměřenosti a nezbytnosti, které musí vždy převládnout, když jsou v sázce práva a svobody.

Z těchto důvodů, pokud nebudou přijaty jiné pozměňovací návrhy poskytující našim občanům větší ochranu, skupina GUE/NGL se o tomto znění zdrží hlasování.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Paní předsedající, tato iniciativa je zaměřena na vytvoření sdíleného automatizovaného systému pro informace z oblasti cel pro orgány celní správy v členských státech. Takový systém by pomohl předcházet, šetřit a odstraňovat porušování právních předpisů Společenství i vnitrostátních právních předpisů.

Vítám snahu usnadnit předávání informací, zlepšit a posílit spolupráci mezi orgány celní správy a zavést postupy pro společné akce. Jsem přesvědčen, že rychlá a účinná výměna informací se stane klíčovou službou pro potírání nedovoleného obchodu.

Mluvíme-li však o informačních systémech, neměli bychom zapomínat, že obsahují osobní údaje a že otázky související s ochranou těchto údajů a soukromím osob mají nejvyšší důležitost.

Souhlasím se zpravodajem, panem Alvarem, že musíme být ve střehu, abychom zabránili případnému porušování základních práv, především práva na soukromí. Podle tohoto práva se vkládání informací osobního charakteru do systému musí omezit jen na to skutečně nejn nutnější, aniž by došlo k narušení

soukromí. Musíme zaručit, že tyto údaje budou použity pouze pro účely, které jsou jasně definované a vymezené v rámci platných právních předpisů. Kromě toho by tyto údaje měly být uchovávány pouze po dobu nezbytně nutnou pro splnění účelu, pro který byly zaznamenány.

Stejně tak důležité je zajistit transparentní přístup k těmto informacím v souladu s předpisy platnými pro obdobné informační systémy, jako je například Schengenský informační systém II nebo vízový informační systém. Z tohoto důvodu nepodporuji pozměňovací návrhy předložené skupinou konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice.

Pokud jde o dohled nad ochranou údajů, bylo by lepší a žádoucí nesnažit se hledat jednorázová řešení, ale zachovat a uplatňovat stejný systém dohledu, který byl vybrán pro jiné, podobné systémy, a to nejen kvůli soudržnosti, ale také aby se zabránilo nesrovnalostem v otázce ochrany údajů.

Závěrem, paní předsedající, sdílím názory pana komisaře Kallase a zpravodaje, pana Alvara, a mrzí mě, že se Rada s takovým spěchem snaží tento soubor dokumentů uzavřít, dříve než vstoupí v platnost Lisabonská smlouva.

Alexander Alvaro, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, jak můžeme vidět z toho, že si mnoho lidí přeje promluvit, jedná se o vzrušující legislativní dokumenty. Nicméně bych chtěl krátce využít této příležitosti a reagovat na to, co říkal pan komisař Kallas, zejména na odmítnutí navrhovaných změn týkajících se Europolu ze strany Komise. Chápu pohnutí Komise, stejně jako přání zachovat soudržnost, opravdu velmi dobře to chápu.

Právě teď pan Coelho poukázal na otázku, o které se již zmiňovali jiní, například paní Vergiatová, a která nám poskytla hodně námětů k zamyšlení. Když jsme postaveni před úkol dosáhnout nejvyšší možné úrovně, pokud jde o údaje týkající se našich občanů, pak nám příliš nepomáhá – a možná by to Komise měla v budoucnu zvážit, přestože návrhy odmítla – že máme ustanovení o působnosti Europolu, a sice jaké údaje jsou zpracovány, kdo je k tomu oprávněn či komu jsou předávány, která jsou rozdělena mezi četné legislativní soubory. Nastává situace, kdy už není jasné, jaké údaje může Europol používat, jak to může dělat a jaké údaje nesmí být použity. S ohledem na mandát Europolu by dávalo větší smysl, kdyby toto všechno bylo stanoveno v obecné rovině, místo aby byl vždy pro každý jednotlivý případ vypracován předpis. Právní předpisy by tak byly pro občany transparentnější a bylo by to výhodné i pro činnost Europolu.

Jinak už nemám, co bych dodal. Snad mohu jen doplnit krátkou poznámku o tom, co zde již zaznělo, a to udělení rozdílných přístupových práv Eurojustu a Europolu. V tomto případě je nutno vzít v úvahu, že donucovací orgán funguje jinak než orgán žalující, a proto by měl mít jiné pravomoci. Pokud však máme mít v budoucnu komisaře pro spravedlnost, je zároveň třeba, abychom byli schopni řešit tuto otázku na evropské úrovni.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

20. Makrofinanční pomoc Gruzii - Makrofinanční pomoc Arménii - Makrofinanční pomoc Srbsku - Makrofinanční pomoc Bosně a Hercegovině (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava na následující témata:

- zpráva (A7-0060/2009) pana Moreiry jménem Výboru pro mezinárodní obchod o poskytování makrofinanční pomoci Gruzii [KOM(2009)0523 - C7-0269/2009 - 2009/0147(CNS)]
- zpráva (A7-0059/2009) pana Moreiry jménem Výboru pro mezinárodní obchod o poskytování makrofinanční pomoci Arménii [KOM(2009)0531 - C7-0268/2009 - 2009/0150(CNS)]
- zpráva (A7-0061/2009) pana Ransdorfa jménem Výboru pro mezinárodní obchod o poskytování makrofinanční pomoci Srbsku [KOM(2009)0513 - C7-0270/2009 - 2009/0145(CNS)]
- zpráva (A7-0067/2009) pana Winklera jménem Výboru pro mezinárodní obchod o poskytování makrofinanční pomoci Bosně a Hercegovině [KOM(2009)0596 - C7-0278/2009 - 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, zpravodaj. – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jelikož je to poprvé, co hovořím na plenárním zasedání Evropského parlamentu, dovoluji vám na tomto shromáždění, které zastupuje všechny evropské občany, všechny pozdravit a vyjádřit svou radost, nadšení a odhodlání.

Pokud jde o úkol, který mě sem přivedl, mám vás dnes seznámit se dvěma zprávami o přidělení makrofinanční pomoci Gruzii a Arménii, jejichž cílem je zmírnit fiskální problémy a stabilizovat vnější účty obou těchto kavkazských zemí. Obě tyto země jsou našimi partnery v rámci evropské politiky sousedství a v minulých dvou letech byly vážně postiženy celosvětovou hospodářskou a finanční krizí.

V případě Gruzie dopad krize ještě zhoršují přímé a nepřímé důsledky vojenského konfliktu, k němuž došlo loni s Ruskem, a rovněž velký počet lidí vysídlených v rámci země.

Hospodářství sousední Arménie bylo také ovlivněno kombinací hospodářské recese, a především rychlého zhoršování ruské ekonomiky vzhledem k velké závislosti arménského hospodářství na obchodu s jeho největším sousedem na severu. Tím byly tyto dvě země zatlačeny do velice obtížné hospodářské, finanční a sociální situace.

Dva návrhy na mimořádnou finanční pomoc, o kterých dnes diskutujeme, sníží rozpočtový schodek a budou mít bezprostřední příznivý dopad na veřejné finance a platební rovnováhu Gruzie a Arménie, za předpokladu, že budou prováděny s okamžitou platností. Z tohoto důvodu naše dvě zprávy plně podporují potřebu tuto finanční pomoc pro Gruzii a Arménii zajistit.

Kromě toho jsem z titulu své funkce předsedy Výboru pro mezinárodní obchod navrhl svým kolegům ve výboru, aby tyto dva návrhy schválili beze změn zjednodušeným postupem, a návrh byl jednomyslně schválen.

Nicméně ve zprávách, které jsme předložili na plénu, jsme zaznamenali stížnosti na průtahy a krátkou lhůtu, kterou nám Komise poskytla na projednání těchto dohod. V budoucnu budeme považovat takové průtahy za nepřijatelné, ačkoliv uznáváme, že rychlejší zpracování problematiky tohoto typu vzhledem k její výjimečné povaze je nevyhnutelné.

Náš postoj k této otázce neznamenal, že moji kolegové nebo já nemáme výhrady a obavy ohledně samotných navrhovaných dohod. Je navíc pravděpodobné, že někteří z nás, pokud bychom měli na výběr, by využili příležitosti a předložili pozměňovací návrhy s důrazem například na důležitost určitých podmínek a kritérií pomoci s cílem zvýšit transparentnost jejího obsahu a provádění.

Jenomže to by znamenalo – už právě končím, paní předsedající – že bychom nedokázali tyto dohody o obou zemích schválit.

Vzhledem k tomu a s přihlédnutím k reálným okolnostem a strategickému významu těchto dvou zemí v rámci evropské politiky sousedství, naléhavě žádám všechny přítomné, aby tyto dva návrhy na makrofinanční pomoc beze změn schválili, jak doporučuje Komise.

Miloslav Ransdorf, zpravodaj. – (CS) Ve výboru proběhla rozprava o této zprávě, navržena byla zjednodušená procedura vzhledem k tomu, že se jedná o velice urgentní téma. Moje téma je makrofinanční pomoc Srbsku, které pokládám za centrální ekonomiku Balkánu, a domnívám se, že je řada důvodů pro to, abychom této zemi, která se uchází o členství v Evropské unii, výrazně pomohli v těžké chvíli, která je charakterizovaná velkou finanční nestabilitou. Je zde výpadek rozpočtových příjmů, jsou zde inflační tlaky a samozřejmě tato země také čelí řadě důsledků minulosti, např. má velký problém s ekologickými škodami, které vznikly v době útoku letectva Severoatlantické aliance. Rovněž je zde problém humanitární, protože v zemi je 750 tisíc uprchlíků, kteří přišli z dalších částí bývalé Jugoslávie, a samozřejmě současná finanční krize odhalila všechny strukturální nedostatky srbské ekonomiky. Mimo jiné válka, která byla v roce 1999, a letecké útoky snížily podíl finální produkce na celkovém produktu Srbska, a to zhoršilo také bilanci v oblasti zahraničního obchodu. K tomu přišly špatné žně v minulém roce, které dále oslabily příjmovou stránku rozpočtu Srbska. V současné době je situace velice vyostřená.

Pokládám za nutné, abychom urychlili tuto pomoc tak, aby už začátkem příštího roku mohla fungovat, proto jsem navrhl prostřednictvím pana předsedy našeho výboru zjednodušenou proceduru. Chtěl bych zdůraznit, že se rovněž jedná o věc, která je v zájmu sousedů Srbska, tzn. některých zemí, které dosud nejsou členy Evropské unie, jako je Bosna a Hercegovina a Chorvatsko, ale jsou adepty tohoto členství. Ale jsou zde i země, které již jsou členy Evropské unie a které by nestabilita v Srbsku mohla ohrožovat, to je Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko. V zájmu stability tohoto křídla Evropské unie a v zájmu vnitřní stability Srbska s důrazem i na posílení teritoriální integrity této země navrhuji, aby se opravdu urychleně přikročilo k realizování této makrofinanční pomoci.

Csaba Sógor, zástupce zpravodaje. – Paní předsedající, mám tu čest seznámit Parlament se zprávou Výboru pro mezinárodní obchod o makrofinanční pomoci (MFA) Bosně a Hercegovině.

Stejně jako v jiných zemích, kterým Komise navrhla poskytnout MFA, bylo hospodářství Bosny a Hercegoviny hluboce zasaženo současnou hospodářskou a finanční krizí. Její ekonomika se nachází ve vážné situaci a je jasné, že je nutné nalézt z krize východisko. Bosna a Hercegovina proto zažádala o pomoc EU a Komise navrhla poskytnout pomoc ve formě půjčky ve výši 100 milionů EUR, které budou k dispozici ve dvou splátkách během roku 2010.

Nyní musíme rozhodnout, zda tuto žádost podpoříme, či nikoli. Podle pravidel dosavadní smlouvy můžeme pouze konzultovat. Na jedné straně bychom proto mohli prohlásit: proč nepočkat, až vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, a zabývat se upraveným návrhem již podle řádného legislativního postupu? Na druhé straně, i přes rostoucí význam naší činnosti po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, se domnívám, že my jako Parlament musíme prokázat odpovědnost a politickou rozhodnost a naplnit svou úlohu při poskytnutí pomoci této balkánské zemi, která ji teď potřebuje, a to již začátkem příštího roku, nikoli pomoc zdlouhavě projednávat a dokázat ji poskytnout pomoc pouze v nějakém neurčitěm termínu v budoucnu.

Z uvedených důvodů Výbor pro mezinárodní obchod navrhuje ponechat návrh o MFA pro Bosnu a Hercegovinu a schválit ještě před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, beze změn zjednodušeným postupem.

Moji kolegové v našem výboru tento návrh jednomyslně podpořili a nyní žádám o podporu také celou sněmovnu.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, v první řadě bych chtěl poznamenat, že Komise velmi vítá kladný a konstruktivní přístup Parlamentu k postupu přijímání návrhů Komise na makrofinanční pomoc pro čtyři partnerské země, Arménii, Gruzii, Srbsko a Bosnu a Hercegovinu.

Komise oceňuje, že Evropský parlament zvolil postup, který umožňuje hlasovat – a to již zítra – o zprávách pro tyto čtyři země bez pozměňovacích návrhů k návrhům Komise. Rychlý a rozhodný postup Parlamentu umožní Radě, aby v příštích několika dnech rozhodla o těchto čtyřech transakcích, a Komise bude poté moci zahájit provádění programů.

Makrofinanční pomoc je svou podstatou krátkodobý krizový nástroj a návrhy na makrofinanční pomoc obvykle vyžadují rychlou akci. To je nepochybně případ zemí, kterými se zde zabýváme. Arménie, Gruzie, Srbsko a Bosna a Hercegovina patří k těm zemím, na které krize dopadla nejvíce, bez ohledu na rozdíly v jejich struktuře hospodářství a v úrovni rozvoje. Patří také k těm, které zavádějí důsledné programy přizpůsobení se s pomocí Mezinárodního měnového fondu a které požádaly Evropskou unii o finanční podporu. A Komise je opravdu toho názoru, že podmínky pro rozšíření makrofinanční pomoci těmto zemím jsou v plném rozsahu splněny.

Dovolte mi, abych se nyní zaměřil na nástroj makrofinanční pomoci a jeho budoucnost v rámci Lisabonské smlouvy. Změna, kterou Lisabonská smlouva přinese, poskytuje řádný legislativní postup pro makrofinanční pomoc, s rovným zapojením Evropského parlamentu a Rady.

Zároveň všichni, myslím, připouštíme, že zdlouhavý legislativní postup zahrnující dlouhý proces opakovaně probíhající mezi různými institucemi není přizpůsoben nástroji makrofinanční pomoci a samozřejmě ani krizovým situacím.

Komise proto považuje za klíčové zkoumat, jakým způsobem uplatňovat makrofinanční pomoc v budoucnu, zejména v rámci Lisabonské smlouvy. Chtěli bychom ji poskytovat v úzké spolupráci s Evropským parlamentem, a zajistit tak, aby s návrhy na makrofinanční pomoc bylo v budoucnu nakládáno na jedné straně rychle, což umožňuje účinné řešení krizí, ale na druhé straně v souladu s požadavky Lisabonské smlouvy na podrobnou kontrolu ze strany tvůrců právních norem v rámci postupu společného rozhodování.

Komise je už tradičně pro rámcové nařízení upravující nástroj makrofinanční pomoci. Útvary Komise začaly z odborného hlediska zvažovat podobu tohoto rámcového nařízení na základě Lisabonské smlouvy.

Toto rámcové nařízení by potenciálně mohlo mít důležité výhody. Dokud nebude takové rámcové nařízení přijato, budou o jednotlivých návrzích Komise na programy makrofinanční pomoci spolurozhodovat případ od případu Evropský parlament a Rada. Návrhy – počínaje nedávno přijatým návrhem Komise pro Ukrajinu – budou dobrou prověrkou interinstitucionální spolupráce. Doufám, že Parlament a Rada rychle dospějí k dohodě.

Na závěr bych chtěl poznamenat, že Komise ráda souhlasí s podněty Parlamentu na zlepšení toku informací o programech makrofinanční pomoci. Komise je připravena vyvinout maximální úsilí a poskytnout Parlamentu více předběžných informací o programech makrofinanční pomoci.

George Sabin Cutaş, *jménem skupiny S&D*. – (RO) Chtěl bych nejprve poblahopřát zpravodajům za skvěle odvedenou práci. Zároveň chci vyjádřit své uznání těmto iniciativám na poskytnutí makrofinanční pomoci Bosně a Hercegovině a Srbsku, které navrhla Evropská komise a Rada. Tato finanční podpora ze strany Evropské unie je poskytována v době, která je pro obě země nesmírně svízelná.

Po strašném utrpení, které tato část Balkánu prožila v 90. letech, kdy prolila spousty krve, vstoupil celý region do období obnovy, které však zmařila současná hospodářská krize. Hospodářská recese zasáhla obě země plnou silou na pozadí rozpočtového schodku a nezaměstnanosti, které již byly vysoké. Krize přinutila zahraniční investory ke stažení svých investic v mnoha východoevropských zemích, přičemž Srbsko bylo jednou ze zemí nejvíce postiženou schodkem způsobeným obrovským odlivem zahraničního kapitálu. Zhroucení hospodářského růstu spojeného s nutností plnit své závazky rychleji, aby byly splaceny krátkodobé dluhy, zvýšilo potřebu vnějších finančních prostředků.

V důsledku toho je tato podpora z Evropské unie poskytována v době, kdy je pocítován plný dopad vnějšího financování schodku, a to nemluvím o chmurných hospodářských a sociálních vyhlídkách. Odhaduje se, že vrchol míry nezaměstnanosti zaznamenáme až v příštích dvou až třech čtvrtletích.

Všichni si uvědomujeme, že sociální nespokojenost může mít zhoubný vliv na stabilitu země, zejména když se přidá k již existujícímu napětí a je zakořeněna v tak citlivé oblasti, jako je etnický původ. Tyto návrhy na makrofinanční pomoc proto vítám. Musím rovněž zdůraznit jejich nezbytnost, především jako činitele při zachovávaní a posílení stability v regionu, který byl tvrdě postižen a kde panuje jen křehká rovnováha. Nemůžeme opomíjet ani vyhlídky na rozšíření Evropské unie na Balkán, což je další důvod, proč je naší povinností podpořit tyto státy usilující o evropskou integraci.

Než skončím, chtěl bych zdůraznit naléhavý charakter této finanční podpory vzhledem k hospodářské situaci Srbska a Bosny a Hercegoviny, která se zhoršuje zrychlujícím se tempem. Naléhavá povaha této pomoci by podle mého názoru měla mít přednost před úvahami o procesní povaze diktované vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Proto podporuji návrh předložený oběma zpravodaji o převedení finančních prostředků Společenství dostatečně včas, aby nedošlo k prodlení, neboť Evropská komise musí změnit právní základ ustanovení.

Paweł Robert Kowal, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Paní předsedající, jako členské státy Evropské unie neseme odpovědnost za situaci v Gruzii. Autoři usnesení udělali dobře, že nám připomněli, že hospodářská situace v Gruzii před začátkem konfliktu byla velice dobrá. Konflikt v Gruzii v roce 2008 způsobil vážné zhoršení situace v zemi. Bavíme se o zemi, která usiluje o úzkou spolupráci s Evropskou unií a v budoucnu také o to, mít možnost tuto evropskou perspektivu rozvíjet.

Chtěl bych upozornit, že ruské sankce, všeobecná situace na Kavkaze a dopady loňského konfliktu Gruzii nedovolují, aby se normálně rozvíjela nebo budovala normální ekonomiku. To je další a konkrétní důvod, a je nutno ho zdůraznit, proč by Gruzii měla být poskytnuta makrofinanční pomoc a proč by rozpočet Gruzie měl být posílen – aby Gruzie měla možnost hospodářsky se rozvíjet v souladu se svými vlastními cíli. Pokud je to možné a pokud je to nutné, pomoc Gruzii by se měla ještě dále zvýšit, a to chci jasně zdůraznit. Klíčovou otázkou je poskytnutí finanční pomoci v roce 2009. Z našeho pohledu nesmíme za žádných okolností připustit, aby procesní otázky a různé procesní náležitosti byly na překážku poskytování pomoci Gruzii v letošním roce.

Gruzie si naši podporu zaslouží. Je to naše povinnost jako Evropské unie, zejména v situaci, kdy Sarkozyho plán pro Gruzii není naplňován a my nejsme schopni zajistit, jako arbitr, jako Evropská unie, úpravu vztahů mezi Gruzii a Ruskem v souladu s mezinárodním právem.

Tomasz Piotr Poręba, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Paní předsedající, makrofinanční pomoc, kterou Komise navrhuje pro Gruzii, Arménii, Bosnu a Hercegovinu a Srbsko, je nepochybně krok správným směrem. Nicméně rozsah této pomoci zdaleka nedostačuje na to, co je potřeba. Mám na mysli zejména Gruzii, která má obdržet 46 milionů EUR. Vzhledem k reálným problémům, se kterými se země musí potýkat, k hospodářské krizi a také k problémům vyplývajícím z války s Ruskem, která výrazně oslabila hybnou sílu hospodářského rozvoje v Gruzii, určitě není tato pomoc příliš velká.

Nesmíme zapomínat, že země, jako je Gruzie, Arménie, Ázerbájdžán a Kazachstán, nejsou pro Evropskou unii jen významnými zeměmi z hlediska politického, ale mají také strategický význam v oblasti energetické bezpečnosti, neboť právě tyto země budou rozhodovat, a také již rozhodují, o tom, jak bude vypadat diverzifikace dodávky energetických zdrojů do Evropské unie.

Když jim dnes neposkytneme finanční a politickou podporu, když jim neumožníme, aby se rozvíjely, pak to rychle udělá Rusko, protože tyto země mají pro Rusko nesmírně důležitý a strategický význam. Proto hodnotím návrh Komise jako konstruktivní a dobrý. Nicméně výše finanční podpory je příliš výrazně nízká.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, naše politika sousedství je ve značné míře schopna poskytnout finanční pomoc zemím v našem sousedství, které se dostaly do potíží, a proto mě velmi těší, že poslanci Parlamentu tento návrh Komise tak jednomyslně podpořili. Děláme vše, co je v našich silách, abychom své sousední země podpořili.

Jeden poslanec se zmínil o tom, že procesní informace by nás neměly brzdit, ale ve skutečnosti by měly zajišťovat, aby peníze byly řádně využity. Vždy je nutno najít rovnováhu mezi cíli a postupy, které následují. Při poskytování pomoci je důležité dodržovat jasná pravidla.

Jak jsem řekl, ve velmi blízké budoucnosti se dočkáme možnosti vypracovat rámcovou dohodu, která pro tento druh pomoci stanoví určitý rámec, a na základě tohoto rámce můžeme potom poskytovat rychlou pomoc. Dnes je to hlavní problém, neboť současné době rozhodujeme případ od případu a to zabírá obrovské množství času, stejně jako mnohé další postupy v naší velké Evropské unii.

To bude klíčová otázka. Bude existovat rámcová dohoda a k dispozici bude mechanismus rychlého rozhodování o rozsahu pomoci. Vždy zde ale ze strany členských států existují omezení a vždycky tomu tak bude. Pomoc jiným zemím není nikdy neomezená, protože zároveň jsou čerpány prostředky na naše vlastní projekty.

Vital Moreira, zpravodaj. – (PT) Paní předsedající, chtěl bych využít této příležitosti a učinit tři závěrečné poznámky.

Za prvé, makrofinanční pomoc zemím zahrnutým do politiky sousedství EU je oprávněna ze dvou důvodů, v první řadě má vlastní politickou hodnotu, kdy je to způsob, jak Unie získává prestiž, neboť v rámci politiky dobrého sousedství pomáhá zemím, které se ocitnou v nesnázích.

Druhým důvodem je vlastní zájem Evropské unie přispívat k finanční, sociální a politické stabilitě našich sousedních zemí, která je podmínkou jejich rozvoje a upevnění demokracie a také předpokladem naší vlastní politické stability.

Za druhé, makrofinanční pomoc však musí být důsledně vázána na dvě podmínky: pomoc musí reagovat na výjimečné a dočasné finanční potíže v těchto zemích, nikoli na jiné účely. Kromě toho tyto země nesmí převést prostředky, které jim přidělíme, na účely neslučitelné s důvody pomoci EU, zejména na zvyšování vojenských výdajů.

A jako svůj třetí a poslední bod bych rád zdůraznil důležitost a nezbytnost všeobecného regulačního rámce pro přidělování makrofinanční pomoci a provádění příslušných dohod s dotčenými zeměmi, a beru na vědomí a vítám závazek komisaře Kallase k této otázce.

Zároveň doufám, že příští komisař bude připraven tomuto závazku dostát a že už brzy budeme mít k dispozici obecné nařízení o makrofinanční pomoci.

Miloslav Ransdorf, zpravodaj. – (CS) Jeden velký spisovatel řekl, že Balkán si na svá bedra vždycky uložil více dějinné odpovědnosti, než byl schopen unést. Podobně by se to dalo říci o kavkazských národech, i ty si na svá bedra ukládaly více dějin, než byly schopny unést. Tak já si myslím, že by mohla Evropská unie tuto dějinnou zátěž z jejich beder trochu sejmut. Bylo by to ku prospěchu jich i nás, protože bez Balkánu není Evropská unie kompletní, a myslím si, že jestliže Srbové nedávno žertovali na téma, že mají za přátele pouze Boha a Řeky, tak bychom jim mohli ukázat, že mají přátele i v Evropském parlamentu.

Csaba Sógor, zástupce zpravodaje. – Paní předsedající, všechny čtyři země, kterým dnes Komise navrhla poskytnout makrofinanční pomoc, byly těžce postiženy současnou hospodářskou a finanční krizí. Jejich ekonomiky jsou ve vážné situaci a je jasné, že je nutno nalézt z této krize východisko.

V případě Gruzie je navrhovaná makrofinanční pomoc ve výši 46 milionů EUR ve formě splátek grantu zaměřena na podporu obnovy Gruzie, poté co země zažila hluboký hospodářský propad po vypuknutí vojenského konfliktu s Ruskem a světové finanční krize.

100 milionů EUR pro Arménii má podle odhadů bezprostředně ovlivnit platební bilanci Arménie a tímto způsobem přispět ke zmírnění finančních omezení při plnění hospodářského programu a k financování rozpočtového schodku.

Srbsko, třebaže bylo vážně zasaženo finanční a hospodářskou krizí, se rychle navrácí k politické stabilitě. Jako balkánská země je potenciální kandidátskou zemí na členství v EU a podepsalo dohodu o stabilizaci a přidružení. Z tohoto důvodu je potřeba mu rovněž pomoci.

Bosna a Hercegovina, politicky řečeno, je potenciální kandidátskou zemí, která také podepsala dohodu o stabilizaci a přidružení, a je v zájmu Evropské unie, aby jí pomohla.

Na závěr zopakuji své přesvědčení, že my stejně jako Evropský parlament musíme projevit svou odpovědnost a politické odhodlání a poskytnout těmto zemím makrofinanční pomoc, kterou potřebují, nikoli tuto otázku zdlouhavě projednávat v rámci řádného legislativního postupu. Z výše uvedených důvodů jménem skupiny PPE navrhuji, abychom návrh na makrofinanční pomoc těmto zemím nyní přijali. Vyzývám své kolegy, aby ho jednomyslně podpořili.

Předsedající. Společná rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně. – (RO) V první řadě chci říci, že s poskytnutím makrofinanční pomoci Arménii v zásadě souhlasím. Považuji tuto iniciativu za součást evropské politiky sousedství. Arménie, která je v obzvláště těžké hospodářské situaci v důsledku finanční krize, tyto prostředky naléhavě potřebuje, aby jí umožnily plnit závazky, které přijala jako součást dohody s MMF o pohotovostním úvěru. Oceňuji, že zpravodaj si naléhavost situace uvědomil a jako řešení zvolil stanovisko bez pozměňovacích návrhů. Souhlasím však také s námitkami, které lze vznést na procesní úrovni. Článek 308 Smlouvy o fungování Evropské unie je zaměřen na opatření přijatá v rámci vnitřního trhu, která nejsou přímo stanovená v žádné smlouvě a nemusí se podobat těm, která je nutno přijmout, aby bylo možno poskytnout makrofinanční pomoc třetím zemím. Domnívám se, že interinstitucionální postupy vyžadují vysvětlení za účelem přijetí opatření na poskytnutí makrofinanční pomoci nastavených na jakákoli časová omezení, tak abychom se v budoucnu už nikdy znovu neoctlí v situaci, kdy Parlament musí učinit výjimku z obvyklého postupu. Dále pokládám za přirozené, že také Rada EU bude reagovat pohotověji a nebude přitom opomíjet úlohu Parlamentu v těchto postupech.

Indrek Tarand (Verts/ALE), písemně. – Chci vyjádřit naši nespokojenost s tzv. zjednodušeným postupem pro soubory makrofinanční pomoci Gruzii a Arménii. Zatímco Parlament v minulosti uplatňoval soubory MFA rychle, Komise a Rada jsou pomalé. Zjednodušený postup téměř vylučuje úlohu Parlamentu. Můžete nám prosím vysvětlit důvody, proč Komise – která si byla vědoma toho, že první platba byla splatná již před rokem 2009 – má zpoždění? Ve skupině Zelených se tvrdilo, že musíme zajistit, aby MFA nebyla použita pro vojenské účely a to si přeji i já. Zároveň však do přístavu v Petěrburku připlouvá francouzská letadlová loď, aby zpečetila největší zbrojní obchod členského státu EU s Ruskem. Je více než zřejmé, že hlavně Rusko přispělo k tomu, že Gruzie tak zoufale potřebuje finanční pomoc. A vyzvat jednu stranu konfliktu, aby snížila své zbrojní vybavení, a druhou rukou prodávat nejmodernější technologie druhé straně nejenže destabilizuje strategickou situaci v černomořské oblasti, ale bude rovněž mít závažné důsledky pro oblast Baltského moře.

(Zasedání bylo přerušeno v 21:10 a obnoveno v 21:20)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK*Předseda***21. Přizpůsobení jednacího řádu Evropského parlamentu Lisabonské smlouvě (rozprava)**

Předseda. – Dalším bodem je zpráva pana Martina jménem Výboru pro ústavní záležitosti o přizpůsobení jednacího řádu Evropského parlamentu Lisabonské smlouvě (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, zpravodaj. – Pane předsedo, nejprve vám děkuji za vaši toleranci a za vaši přítomnost.

Když jsem v roce 1984 poprvé kandidoval do Evropského parlamentu, poznamenal jsem k jednomu ze svých tehdejších kolegů, Kenu Collinsovi, skotskému poslanci, že si říkám, zda dělám dobře, protože se zdálo, že Parlament je dosti bezzubý, co se týče legislativních otázek. Ken mi řekl, že je pravda, že Parlament sice moc zubů nemá, ale pokud se zeptáte kterékoli matky malého děcka, zjistíte, že můžete udělat velký dojem i svými dásněmi.

Tento parlament nepochybně udělal svými dásněmi velký dojem, pokud jde o uplatnění práva být konzultován ohledně právních předpisů. Od té doby jsme měli Jednotný evropský akt, který nás převedl z batolecího věku Evropského parlamentu do školních let, Maastricht, který nás provedl pubertou, smlouvy z Nice a Amsterdamu, které nás uvedly do dospělosti, a nyní máme Lisabonskou smlouvu, která poskytne, jak doufám, tomuto parlamentu plná práva dospělého parlamentu, srovnatelného s kterýmkoli jiným demokratickým orgánem v Evropské unii.

Je mi ctí, že mám příležitost předložit zprávu o úpravě našeho jednacího řádu, tak aby zohledňoval nové pravomoci, které nám přinesla Lisabonská smlouva.

Je mi ctí, ale abych byl upřímný, jsem zároveň trochu zklamaný, protože tato zpráva by se měla ve skutečnosti nazývat Corbettova zpráva. Můj kolega Richard Corbett udělal před volbami na této zprávě všechnu těžkou práci. Velmi mi to usnadnil, pokud jde o lisabonské aspekty zprávy. Ačkoliv jsme se přeli o nelisabonské aspekty zprávy, tak co se týče lisabonských aspektů, odvedl Richard Corbett skvělou práci a mně skutečně už jen stačilo zvednout taktovku.

Zpráva nás připravuje na nové pravomoci, které získáváme v oblasti obchodní politiky, kde nyní máme plný souhlas spolu s Radou ve všech obchodních záležitostech, a na naše nové pravomoci v oblasti zemědělství a rybolovu, kde nyní máme právo spolurozhodování. Také zpřesňuje naši úlohu při jmenování Evropské komise, zavádí nový vztah mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty a připravuje půdu pro nové poslance tohoto parlamentu.

Většina těchto otázek se řešila, jak už jsem řekl, beze sporů. Dovolte mi, abych se jen krátce zmínil o tom, kde máme určité neshody mezi skupinami, i když bych měl mimochodem říci, že politické skupiny prokázaly v této oblasti vynikající spolupráci. Všichni hlavní stínoví zpravodajové a koordinátoři byli velice nápomocní, ale zůstává jedna nebo dvě otázky, které jsme nedokázali vyřešit.

Za prvé, kdo by měl stát v čele naší delegace v COSAC? Měl by to být předseda Výboru pro ústavní záležitosti nebo by to měl být místopředseda Parlamentu, jako je tomu v současnosti? Můj osobní názor je, že by to měl být místopředseda; výbor rozhodl, že by to měl být předseda. Nakonec rozhodne plénium, ale zdůrazňuji, že COSAC se netýká pouze vztahů mezi institucemi. Zabývá se také politickými otázkami, a proto v minulosti stál v čele delegace místopředseda.

Pokud jde o náš vztah s národními parlamenty, došlo k určitým neshodám ve výboru o tom, do jakých podrobností bychom měli zabíhat a nakolik by tento vztah měl být určován pravidly. Podařilo se mi dosáhnout kompromisu s panem Brokem, který byl v této věci velice vstřícný, a tento kompromis stanoví některé podrobnosti, ale stále ještě ponechává dostatek prostoru pro předsedu Parlamentu, aby mohl jednat se svými protějšky v národních parlamentech o tom, jaký bude přesný postup při spolupráci s národními parlamenty.

Třetí oblastí, kde došlo k určitým neshodám, je uplatňování zásady subsidiarity. Úplně snadno jsme vyřešili úlohu, jakou bude v této věci zastávat výbor, a v tom panuje shoda. Objevil se jediný sporný bod, a to, co se stane, pokud výbor řekne: „ne, není porušena subsidiarita a legislativní činnost by měla pokračovat“. Neměla by existovat nějaká pojistka pro poslance Evropského parlamentu, aby mohli příslušnou věc přednést na půdě této sněmovny? Vypracoval jsem pozměňovací návrh a jiní vypracovali obdobné pozměňovací návrhy,

kteří doporučují, aby se tato otázka řešila na půdě sněmovny, pokud jedna desetina poslanců Evropského parlamentu má za to, že je to záležitost subsidiarity. Myslím, že je to rozumná pojistka.

Poslední věc, o které se chci zmínit, je otázka pozorovatelů, a zda bychom měli mít pozorovatele, dříve než 18 nových poslanců zasedne na svá místa. Podle mého názoru bychom je rozhodně mít měli. Nicméně klíčovou otázkou je – a o tom zde opět panuje ve výboru shoda – zda by se těmito pozorovateli měli stát lidé, kteří by jinak byli zvoleni do parlamentu. To je pro naši důvěryhodnost zásadní. Pokud členským státům dovolíme, aby do úlohy pozorovatele jmenovaly kohokoli – a doneslo se nám, že některé členské státy chtějí jmenovat poslance národních parlamentů – bylo by to, myslím, zcela nepřijatelné.

Na závěr chci vyjádřit radost, že tento parlament díky svému hlasování tento týden bude mít dne 1. prosince, od chvíle, kdy vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, k dispozici soubor pravidel, které nám umožní okamžitě uplatňovat nové pravomoci. To je ke cti všem, kteří až do léta pracovali ve Výboru pro ústavní záležitosti, a znovu opakují, děkuji Richardu Corbettovi za veškeré úsilí, které v tomto směru vynaložil.

(Potlesk)

József Szájer, jménem skupiny PPE. – (HU) Pane předsedo, dámy a pánové, k radosti velkého počtu z nás, brzy vstoupí v platnost Lisabonská smlouva. Celý proces trval dlouho a nebylo vinou tohoto parlamentu, že se její ratifikace tak protáhla. A proto ani okamžité provádění našeho upraveného jednacího řádu nejde na vrub Parlamentu.

Rád bych navázal tam, kde právě skončil zpravodaj, totiž že je nesmírně důležité, že těchto práv skutečně můžeme využít co nejdříve. Parlament opravdu získal velký počet práv. Lisabonská smlouva významně zvyšuje vliv Parlamentu, a tedy demokracie, a také podporuje postavení demokracie v Evropě. Naším úkolem v tomto případě je, abychom zde, během této rozpravy a na základě těchto právních předpisů zaručili, aby tato práva mohla být skutečně uplatňována.

Chtěl bych poděkovat zpravodaji panu Martinovi i panu Corbettovi za práci, kterou v této věci odvedli. Zpráva se zabývá všemi klíčovými body, jako je udržování kontaktu s národními parlamenty, přísnější a výrazně srozumitelnější vymezení použití zásady subsidiarity, než jak je tomu v současné době, a rovněž postupy projednávání ve výborech a nová práva Parlamentu na spolurozhodování, a zároveň se v této zprávě řeší problematika rozpočtových postupů. Tuto zprávu rozhodně podporujeme.

Současně se musíme ujistit, a na to bych chtěl obrátit vaši pozornost vzhledem k hlasování o navrhovaných změnách, že těchto práv není možno zneužít. Nepatrná menšina by neměla mít možnost zneužít nebo zdržovat vlastní legislativní proces. Musíme najít pružná řešení. V průběhu ratifikace Lisabonské smlouvy jsme byli svědky toho, jak jediná osoba, jediný prezident státu si mohl pohrávat s celým systémem. Právě proto musí být zahrnuty pouze ty záruky, které nemohou být zneužity na nejvyšší míru. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) tuto zprávu podporuje a blahopřejeme oběma zpravodajům, panu Corbettovi a panu Martinovi.

Ramón Jáuregui Atondo, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedo, na začátku bych chtěl říci, že skupina pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu je velice hrdá na to, že dva z našich přátel a kolegů, David Martin a Richard Corbett, k této významné reformě přispěli. Rád bych jim poblahopřál a věřím, že to bude mít odezvu napříč Parlamentem.

Druhá věc, kterou bych rád řekl, že se zde odehrává něco nepochybně velmi důležitého, protože podle mě skutečnost, že nový jednací řád začíná platit od 1. prosince spolu s novou smlouvou, má velký politický význam. Vysíláme vzkaz evropskému politickému systému, že Parlament se připravuje a přizpůsobuje tak, aby měl pro novou smlouvu nějaký nástroj. Je zřejmé, že existuje mnoho reforem, které jsou s touto myšlenkou v souladu.

Myslím, že je čas, abych to shrnul. Chci říci, že s celou zprávou samozřejmě souhlasíme, ale s ohledem na reformy a dosud neschválené pozměňovací návrhy bych rád ještě dodal dvě věci, které považuji za vhodné.

První věc, i když na konferenci předsedů nebylo zcela jasné, jaké typy pozměňovacích návrhů se mají přijmout či schválit, podle toho, zda jsou výsledkem Lisabonské smlouvy v tom nejprísnějším slova smyslu, chtěl bych vyjádřit naše přání, aby to byl předseda Parlamentu, kdo rozhodne, zda některé z reforem jednacího řádu nejsou vhodné. V tomto směru souhlasím s tím, ať rozhoduje předseda, a my se budeme tímto rozhodnutím řídit.

Závěrem bych chtěl říci, že reformu jednacího řádu považuji za významnou událost, neboť vyžaduje jednomyslnost. Myslím, že by bylo velmi dobré, kdybychom se byli schopni na pozměňovacích návrzích shodnout, dříve než budeme ve středu hlasovat, tak aby napříč sněmovnou panovala úplná shoda.

Předseda. – Dovolte mi, abych vám oznámil, že po prohlášení zástupců politických skupin vás budu informovat o technických záležitostech hlasování o této zprávě.

Andrew Duff, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, skupina ALDE s radostí přijímá zprávu kolegů Corbetta a Martina, která posouvá Parlament správným směrem, aby mohl převzít své velké úkoly. Je důležité, aby se Parlament připravil na to, že se stane parlamentem všeobecným – to znamená, že musíme začít všechno dělat účinně a účelně napříč politickým spektrem.

Jedna rychlá poznámka k našemu přístupu k národním parlamentům: smlouva zcela správně navrhuje, abychom zlepšili spolupráci mezi námi a národními parlamenty, ale moc toho smlouva neprozrazuje, neříká nic o tom, jakou konkrétní podobu by tato spolupráce měla mít. Měli bychom se proto připravit na konzultaci s parlamenty jednotlivých zemí o jejich přístupu ke smlouvě, než vydáme své vlastní podrobné pokyny, v rámci svých vlastních postupů.

Experimenty prováděné dosud pod záštitou COSAC ukazují, že v přístupu k otázce subsidiarity existují mezi parlamenty jednotlivých zemí velké rozdíly. Myslím, že je dobré, aby si těchto rozdílů byl Evropský parlament vědom a abychom se zdrželi formálního stanovení přesných metod spolupráce a za současného stavu věcí reagovali na fungování mechanismu subsidiarity. Ale kromě toho skupina ALDE plně podporuje návrhy, které nám byly předloženy.

Gerald Häfner, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, Parlament postupuje rychle, plní své domácí úkoly a schopný přijímat opatření. Tuto skutečnost je třeba v této fázi zdůraznit.

Trvalo sedm let, než Lisabonská smlouva nakonec vstoupila v platnost. V našem případě to trvalo pouze několik týdnů – jelikož Parlament se na tuto událost dlouho důkladně připravoval – než byl na tomto základě schválen nový jednací řád, takže jakmile smlouva nabude účinnosti, můžeme okamžitě začít pracovat podle nového jednacího řádu.

Jednací řád je třeba vytvořit na základě širokého konsensu. Proto jsme se omezili hlavně na ty změny, které přímo souvisejí se vstupem nové smlouvy v platnost. O jiných návrzích změn je nutno diskutovat do větší hloubky. Budeme na to mít ve sněmovně dost času. Nicméně naléhavé záležitosti je nutno řešit ihned.

Podle mého názoru se zdá důležité, že tyto pozměňovací návrhy zahrnují nová ustanovení o zjednodušených a běžných změnách smlouvy. Ze svého pohledu považuji za důležité, abychom navrhované změny, jejichž cílem je zlepšení spolupráce s národními parlamenty, jednomyslně podpořili. V jiných oblastech bychom chtěli jít dále, zvláště v případech jako je naše zastoupení, zejména zastoupení Evropského parlamentu v COSAC, ale o tomto je možné diskutovat někdy později. V dané chvíli vítám, že bylo dosaženo širokého konsensu, a chci poděkovat především zpravodajům.

Ashley Fox, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, dovolte mi, abych vyjádřil své znepokojení nad tím, že nám bylo zabráněno v projednání pozměňovacího návrhu pana Broka o uplatňování statutu poslance.

Elmar Brok navrhoval, aby odpovědnost byla přenesena z předsednictva, jehož jednání jsou důvěrná, na Parlament, který zasedá veřejně. Domnívám se, že naši voliči mají právo vědět nejen, co vyplácíme sami sobě, ale také podrobné informace o příspěvcích a dávkách, které dostáváme. Považuji za politováníhodné, že vy, pane, jako náš předseda si myslíte něco jiného.

Více znepokojuje to, že ve strachu ze ztráty hlasu nebo možná ze strachu, abyste vůbec nějaký hlas dostal, se uchylujete k procesnímu nástroji, který má zabránit diskusi. To je nedemokratické a v době, kdy všichni hovoří o Evropě transparentnější a blíže k občanům, zavání tento krok pokrytectvím. Pokud má Evropská unie zvýšit svou transparentnost, musíme jednat, a ne se jen na toto téma ohánět frázemi.

Je prostě nepřijatelné zacházet se svými voliči jako s žampiony, držet je v temnu a uměle je přihnojovat. Mohu vás, pane, ujistit, že tato otázka nezmizí, a dříve či později o ní budete muset hlasovat.

Předseda. – Myslím, že je to nedorozumění. O všem je možno diskutovat. Nic není z tohoto hlediska uzavřeno. Prvním příkladem jsou naše jednodominutové projevy. Musím vám odpovědět okamžitě, protože nic není uzavřeno, ale musíme postupovat od rozhodnutí k rozhodnutí s přihlédnutím k našim pravidlům v Evropském parlamentu, nic jiného. Ale vy jste tuto diskusi otevřel příliš doširoka.

Ashley Fox, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, můžete vysvětlit, proč ve výboru bylo hlasování o pozměňovacím návrhu pana Broka povoleno a provedeno, a přesto bylo vyřazeno z programu plenárního zasedání?

Předseda. – Pokud o tom chcete diskutovat, mohu se o tom s vámi pobavit hned po zasedání, ale nechci rušit naši diskusi zde v plénu.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, demokracie potřebuje revoluci. To tvrdím v dnešní době pořád a tentokrát mířím svoji poznámkou konkrétně na vás, pane předsedo. Co to tady děláte? Úplně zbytečně ztěžujete život lidem, kteří sdílejí evropský ideál, ale kteří kvůli svým základním zásadám nechtějí patřit k žádné politické straně, a tím vám to komplikují.

Na co narážím? Narážím na článek 192 odst. 1. Ustanovení, podle kterého si parlamentní skupiny mohou zvolit koordinátora, bylo protlačeno zadními dveřmi, mnohými zcela nepovšimnuto. Dříve jsme, pane předsedo, měli vždy následující dodatek: „příslušná ustanovení platí obdobně pro nezařazené poslance“. Tento výklad již neplatí. Napsal jsem vám dopis. Odpověděli jste po dvou měsících a pouze jste ten odstavec zopakoval. Prečtěte si prosím můj dopis znovu. Pochopíte prosím, že v současné době jste velmi blízko tomu, abyste Parlament, který v zásadě podporuji, nechal zdegenerovat v dvouúrovňový parlament. Vzhledem k vaší vlastní minulosti, jak můžete takovou věc dopustit? Protože my, jako nezařazení poslanci, nemáme možnost včas získat důležité informace a aktivně se zapojit do rozhodování o zprávách a podobných věcech. V tomto ohledu je nutno jednat řád změnit.

Dále bych rád věděl, proč pan Corbett, kterého radikální pravé křídlo v hlasování odmítlo právě proto, že takovéto věci dělá, dnes sedí v plénu, vlastně ve funkci dohlížitele. To je dvouúrovňový parlament. Budeme nuceni podat stížnost, i když bych se takovému postupu velmi rád vyhnul.

Předseda. – Děkuji vám. Jak víte, o otázce, kterou jste přednesl, se stále diskutuje, a žádám vás, abyste nedělal ukvapené závěry. Tuto věc chceme vyřešit, ale jak víte, skupina nezařazených nenavrhla žádného kandidáta, a proto není zapojena do žádné činnosti. Skupina nemá kandidáta, který by byl přijatelný pro všechny nezařazené poslance. Řešení tohoto problému však najdeme.

Konference předsedů rozhodla, že ve středu při hlasování o zprávě pana Martina, se o těch částech zprávy, které nesouvisí s Lisabonskou smlouvou, hlasovat nebude, protože vyžadují širší diskusi. To proto, že si chceme být jisti, že hlasování se bude konat ve středu, a protože chceme hlasovat o těch otázkách, které souvisí s prováděním Lisabonské smlouvy. Rozhodla o tom Konference předsedů a my musíme toto rozhodnutí provést.

David Martin (S&D). – Pane předsedo, samozřejmě chápu a podporuji vaše rozhodnutí, ale nepřejeme si – a myslím, že jistě známky jsme už mohli pozorovat – aby ve středu, až přistoupíme k hlasování o tomto důležitém kroku vpřed ohledně jednacího řádu Parlamentu, došlo na půdě sněmovny k nepěkným tahanicím.

Rozešlete prosím zítra všem příslušným osobám ony pozměňovací návrhy, které nepovažujete za „lisabonské“ – a obdobně ty, na které se Lisabonská smlouva vztahuje – abychom to mohli vyjasnit a měli na středu zcela jasnou hlasovací listinu, a aby až nastane středa, nedošlo k žádnému sporu.

Předseda. – Mám to samozřejmě v úmyslu a udělám to, ale chtěl jsem se také sejít s panem Casinim a několika dalšími, abych jim nejprve ukázal seznam. Seznam jsem chtěl ukázat také vám osobně jako zpravodaji, ale dosud jsme neměli příležitost, protože jste zde předtím nebyl. Je to pouze technická otázka a nic víc.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pane předsedo, Měl jsem stejné obavy, jaké vyjádřil zpravodaj. Domnívám se, že v zájmu řádného průběhu střeďního hlasování o této důležité zprávě, musíme vědět dopředu, které změny považujete za nepřipustné.

Přijímám proto, co jste řekl, a zítra bychom je rádi měli.

Předseda. – Za přípravu seznamu jsou odpovědné parlamentní služby a já jsem ho obdržel před pouhými dvěma hodinami. Je tedy úplně nový a hned vám ho ukážu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, budeme pochopitelně respektovat vaše rozhodnutí, ale rozumím tomu tak, že k některým pozměňovacím návrhům jsou určité výhrady, konkrétně že přímo nesouvisí s Lisabonskou smlouvou.

Mohu se mýlit, ale zdá se mi, že až doposud měl Výbor pro ústavní záležitosti obecnou pravomoc předkládat návrhy týkající se regulačních změn. Může to udělat, pokud změny navrhuje skupina poslanců nebo jednotliví poslanci a také z vlastního podnětu.

To, že využil příležitosti a provedl některé opravy, také co se týče dalších aspektů, v rámci širší reformy jednacího řádu na základě Lisabonské smlouvy nemůže podle mého názoru být pokládáno za nepřijatelné – tím spíše že celkem málo změn by odráželo ducha Lisabonské smlouvy v jednacím řádu, někdy prostřednictvím pravidel, které jsou v něm technicky a materiálně reprodukovány, ale mnohem častěji odkazem na ducha smlouvy. Stačí se jen zamyslet nad úlohou Parlamentu, která byla ve vztahu k Radě posílena, ale kterou posiluje rovněž jednací řád všude tam, kde se jedná o vnitřní vztahy s orgány v rámci samotného Parlamentu. Vaše rozhodnutí budeme samozřejmě respektovat, pane předsedo, ale považoval jsem za nutné tyto připomínky uvést.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedo, právě probíhající rozprava odráží také skutečnost, že zásadní reforma, která se v současné době provádí, má v historii Evropské unie a Evropského parlamentu tak velký význam, že pokud máme daný úkol splnit, pravděpodobně nevystačíme s jedinou zprávou. Zároveň blahopřeji panu Martinovi a panu Corbettovi a těm, kteří se do této rozpravy zapojili. Stále však zbývají některé otázky, které čekají na budoucí vyjasnění z právního hlediska.

Dovolte, abych uvedl jen jeden příklad. Jsem rád, že Parlament měl pochopitelně slovo v podpoře Listiny základních práv, kterou jednoznačně podporuje. Jsme si však dobře vědomi, že v konkrétním případě Listiny základních práv některé země požadovaly výjimku, nemluvě o tom, že tato listina obsahuje rovněž otázky a nevyřešené problémy, jako je otázka jazykových práv, která se má projednávat zítra večer. Dosud komisaři Evropy vlastně říkali, že tyto otázky nejsou součástí práva Společenství.

Jistě proto musíme velmi přesně vysvětlit, s ohledem na Lisabonskou smlouvu a Listinu základních práv, právě ty aspekty práva Společenství, na které jsou Komise a Parlament oprávněny reagovat, protože pak se vyhneme tomu, aby v budoucnu komisař Barrot nebo Leonard Orban tvrdili, že důležité otázky, jako je například slovenský jazykový zákon, nespádají do působnosti Společenství.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedo, stojím před vámi jako demokratka. Stojím před vámi jako jedna z těch, kdo mají demokratický mandát – stejný mandát, jaký má každý, kdo byl zvolen do tohoto parlamentu.

Stojím před vámi jako ta, která přichází ze země, či regionu Spojeného království, který zakusil mnoho utrpení vinou těch, kteří usilovali o zničení demokratické politiky. Přicházím proto s velkými očekáváními, jak bude v tomto parlamentu nakládáno s demokracií

A přesto ve svém prvním mandátu jako demokraticky zvolená poslankyně Evropského parlamentu zjišťuji, že jsem byla vyloučena z jednání koordinátorů, že na konferenci předsedů nemám hlas.

Tyto otázky jsou nepochybně tématem rozhovorů – a jsem jistě velmi ráda, když slyším, že se tyto otázky snažíte řešit. Ale naléhavě vás vyzývám, pane předsedo, abyste tyto otázky velmi rychle uzavřeli, protože je důležité, aby byl respektován demokratický mandát tohoto parlamentu. Vyzývám vás, pane předsedo, abyste se setkal s těmi nezařazenými poslanci, kteří jsou demokraty a kteří chtějí tuto záležitost posunout kupředu.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych poblahopřát panu Martinovi k obsahu jeho zprávy, neboť se jedná o otázky, u nichž jsme dosáhli dohody a které je nutno nevyhnutelně řešit. Musí však také být řečeno, že díky Lisabonské smlouvě se Evropský parlament stal plně demokratickým parlamentem s rovnými právy. Je také čas, aby si Parlament připomněl, kdo je tím základním kamenem tohoto parlamentu, jsou to jednotliví poslanci EP, parlamentní výbory a politické skupiny.

Podle mého názoru existuje příliš mnoho náznaků, že rozhodnutí přijímá Konference předsedů a předsednictvo. Také jsem si všiml, že mnohé ukazuje na snahu zabránit výborům, aby přímo a ze svého vlastního podnětu spolupracovaly s výbory národních parlamentů, a namísto toho zahrnout procesu zdolávání byrokratických překážek.

Všiml jsem si, že jednání předsedů výborů národních parlamentů se zúčastňují místopředsedové, a nikoli předsedové výborů Evropského parlamentu. S ohledem na práva poslanců EP, pokud výbor předloží návrhy rozhodnutí v plénu, není věcí parlamentních služeb či jakýchkoli jiných orgánů, aby rozhodovaly o tom, zda jsou tyto návrhy dobré, či nikoli. O tom by měli rozhodnout samotní poslanci EP. Pokud budou návrhy špatné, většina je nepodpoří.

Zjevně panuje obava, že poslanci budou muset přijímat rozhodnutí, která ohrožují jejich kariéry, a proto je třeba chránit je před jimi samotnými. Jedině takto si mohou vykládat návrhy, jejichž jasným cílem je omezení práv Parlamentu a jednotlivých poslanců EP. Mám pocit, že impérium se staví na odpor.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, přijetím Martinovy zprávy splnil Evropský parlament svůj povinný úkol vzhledem k blížícímu se vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Stalo se tak pečlivým a přesným zněním, které do našeho jednacího řádu vnáší významné změny zavedené novou smlouvou ohledně posílení úlohy Evropského parlamentu v oblasti legislativního a rozpočtového postupu a celkové institucionální rovnováhy Evropské unie.

Z těchto inovací rád uvádím ty, které se týkají postupů při revizi Smluv a úlohy Parlamentu při předkládání návrhů a rovněž změn v úloze národních parlamentů, které svěřují Parlamentu zvláštní odpovědnost: ze své posílené úlohy by měl učinit zdroj demokratické legitimacy evropské integrace, nikoli byrokratickou překážku.

Pan předseda přijal správné rozhodnutí při řešení otázky pozměňovacích návrhů přímo nesouvisejících s úkolem, který má tato zpráva plnit, neboť na důslednější a systematictější řešení otázky, zda provádět důkladnější revizi našeho jednacího řádu, bude čas později.

Skutečností zůstává, že zatímco některé prvky lze z činnosti Výboru pro ústavní záležitosti odstranit, jiné prvky je naopak vhodné přidat. Mám na mysli důležitý pozměňovací návrh, který zdůrazňuje, jakým způsobem je třeba řešit otázku pozorovatelů s ohledem na to, že tyto pozorovatele se vybírají z hlavních kandidátů, kteří nebyli zvoleni ve volbách do Evropského parlamentu.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pane předsedo, na začátku bych chtěl poblahopřát zpravodajům, především panu Martinovi a panu Corbettovi, a říci jako člen skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), že mým hlavním zájmem jsou navrhované změny jednacího řádu.

Chtěl bych zdůraznit to, co považuji za klíčovou otázku a co zde dnes večer dosud nezaznělo, a to otázka národních parlamentů.

Skutečnost, že Parlament v oblasti demokracie posílil, je nepochybně důsledkem tohoto jednacího řádu a Lisabonské smlouvy, nicméně evropská demokracie je rovněž výsledkem vazby mezi národními parlamenty.

Tento návrh týkající se jednacího řádu se snaží právní cestou vytvořit tyto dva případy legitimní demokracie, a tak demokracii upevnit. Na jedné straně máme demokracii, která vzniká prostřednictvím nástrojů Evropského parlamentu, jeho nástrojů kontroly a na základě jeho legislativní činnosti, a na druhé straně je zde demokratická spolupráce mezi národními parlamenty prostřednictvím jiných nástrojů.

Proto se k těmto návrhům plně přikláním. Nesouhlasím s panem Duffem, když říká, že bychom budování vztahů s národními parlamenty měli odložit na pozdější dobu. Domnívám se, že nyní můžeme postupovat ve světle Lisabonské smlouvy a že je velice důležité, že tak činíme.

Chtěl bych také říci, že podporuji návrh svých kolegů, pana Szájera a pana Broka, ohledně zastoupení na konferenci Společenství a Výborů pro evropské záležitosti parlamentů zemí Evropské unie (COSAC) a konečně že plně souhlasím s vyjádřením svého kolegy pana Broka a dalších poslanců o přednostním postavení Parlamentu a jeho poslanců ve věcech souvisejících se službami Parlamentu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, nepochybně dochází ke skutečné proměně povahy našich orgánů. Řádné fungování evropského stroje v blízké budoucnosti závisí na naší politické dovednosti a na naší schopnosti zajistit si v co nejkratší možné době legislativní nástroje v rámci Parlamentu jako orgánu, tj. nástroje, které nám umožní využít obrovský rozsah možností nabízených Lisabonskou smlouvou.

Právě z tohoto důvodu se domnívám, že skutečně v sázce je paradoxně posílení federálního rozměru a rovněž rozměru subsidiarity Evropské unie. To je pro naši budoucnost rozhodující, tím spíše, že jsme v této fázi zatím dostatečně nebrali v úvahu občany jako jednotlivce, to znamená jako vnitřní smysl politiky.

Dovolte, abych vysvětlil, co tím myslím. Úroveň harmonizace, které jsme dosáhli, lze označit za uspokojivou. Evropa má pro život našich občanů velký význam. Nicméně Evropská unie a členské státy místo toho, aby svou politiku soustředily na jednotlivce, rodinu a všechny ostatní, často využívaly subsidiaritu pro prosazování zájmů institucí.

Z tohoto důvodu je zachování zásady subsidiarity, tak jak je vyjádřena v Listině základních práv Evropské unie, důležitější než kdy jindy. Potřebujeme monitorovací systém, který zajistí, že předložené legislativní návrhy Parlament skutečně posoudí, zejména pokud jde o dodržování zásady subsidiarity. To by byl skutečný výchozí bod pro instituce, které nekontrolují, nýbrž chrání životy občanů.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pane předsedo, chtěl bych se vrátit k tématu přípustnosti změn, o kterém jste se předtím zmínil.

Podle čl. 157 odst. 3 je to na vás, ale žádám vás, pane předsedo, abyste vzal v úvahu moudrá slova předsedy Výboru pro ústavní záležitosti pana Casiniho. Nedomnívám se, že lze ponechat v rukách služeb Parlamentu, aby určovaly, které pozměňovací návrhy souvisejí s Lisabonskou smlouvou, a které nikoli. Kromě toho v této době, kdy jak všichni prohlásili, začíná nové údobí, má tato sněmovna svrchované právo rozhodnout, zda pozměňovací návrh je či není nutný.

Pane předsedo, chtěl bych vás proto požádat, abyste používal značnou pravomoc, kterou vám uděluje jednací řád, střídme a s obvyklou prozíravostí. Ať se rozhodnete správně a ať to všichni vidíme.

David Martin, zpravodaj. – Pane předsedo, děkuji všem kolegům, kteří v této rozpravě vystoupili. Chci také navázat na to, o čem hovořil pan Méndez de Vigo.

Pan Casini měl hlubokou pravdu, jak on často v těchto věcech mívá, že existují pozměňovací návrhy, které s Lisabonem nemají vůbec nic společného, a je zcela zjevné, že s Lisabonem nemají nic společného. I když bych mohl žít s tím, kdyby některé z nich tento parlament odhlasoval, je asi správnější, když o těchto věcech budeme hovořit podrobně a otevřeně v samostatné diskusi, než o nich začneme hlasovat.

Chci, aby bylo zároveň jasné, že nic nezabrání poslancům v předkládání návrhů, například takových, o jakých hovořil pan Fox, které by předsednictvu odnímalý některé jeho pravomoci, co se týče uplatňování statutu poslanců. Nesouhlasím s tím, ale poslancům nic nezabrání, aby v budoucnu v této sněmovně uvedenou otázku předložili k diskusi.

Jiné změny, například úloha národních parlamentů, přísně vzato možná s Lisabonem nesouvisí, ale pan Casini má naprostou pravdu v tom, že se dotýkají ducha provádění Lisabonské smlouvy, protože náš vztah s národními parlamenty se v důsledku Lisabonské smlouvy mění.

Proto vás vyzývám, abyste přijali moudré rozhodnutí, že tyto změny jsou přípustné, ale že ty změny, které se týkají funkce předsednictva – počtu místopředsedů ve výborech atd. – zcela zjevně nesouvisí s Lisabonem a nemělo by se o nich tento týden hlasovat.

Předseda. – Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat ve středu, 25. listopadu 2009.

22. Program jednání pro příští zasedání: viz zápis

23. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:00)